

การสัมภาษณ์ระหว่างหนังสือพิมพ์

กับบุคคลในวงการเมือง โดยการออกอา

การให้สัมภาษณ์ โดยผู้เขียนและแขกอีกห้าคนที่ถูกสัมภาษณ์ในสหรัฐอเมริกา
โดยสัมภาษณ์แล้ว อย่างประธานาธิบดีโอบามาแล้ว ให้สัมภาษณ์หนึ่ง
หลายสมัย หรืออย่างประธานาธิบดีคนก่อนๆของสหรัฐอเมริกาก็ถูก
สัมภาษณ์ในวาระการเมืองของสหรัฐก็ให้สัมภาษณ์ให้สัมภาษณ์ หนังสือพิมพ์
อย่างอื่นก็ ตามความต้องการของประชาชน เป็นการดีให้เห็นตัว
นายกรัฐมนตรีของเขา ไม่ว่าจะเป็นบุคคลชั้นหัวอกบุคคลอื่น ๆ ไม่
รู้ก็เห็นดีดีดีดีดีดี

เราขอสนับสนุนอีกวิธีหนึ่งสำหรับการจัดการทำงานนี้ และขอ
ผู้จัดรายการกองเสนาจะและแบ่งมาตรีปรารถนาในการที่จะจัดรายการเช่น
นี้ขึ้นในโอกาสต่อไป อันควรที่จะจัดได้ตามแต่โอกาส และโดยเฉพะ
อย่างนี้ก็จะผู้จัดรายการจะสามารถหาพบเป็นพิเศษ จัดขึ้นตามนายกรัฐมนตรี
มนตรี จอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งเห็นด้วยกับงานนี้มากจนเหลือ
สงสัยแล้ว ก็ให้ยื่นคำข้อมาบอกจากทาง ทวี. สักครั้งหนึ่งแล้ว

“โท-สัปดาห์” ดนัยแล้วจะขอความตอนหนึ่งในเรื่อง “เทคนิ
 ฐปฐการ” ของคุณพินทิกานต์เสฐิมันต์ว่า “พรวกเมนเชวิก” นั้น อันที่
 จริงควรจะมีชื่อเรียกกำกับไว้ด้วยว่า พรวกเมนเชวิกนั้นคืออะไร เพราะคำ
 นี้ถ้าเป็นคำที่ใคร่ครวญมาโดยไม่มีคำผู้ใดใส่ไว้ให้ ก็ว่าความสำคัญ
 ของคำนี้สัมพันธ์ขอ้อาขยอนำเสนอไทย อันที่คำนี้เป็นภาษารัสเซีย และ
 แสดงความหมายว่า “เมนเชวิก” คือความหมายซึ่งแปลว่า ฝ่ายซ้ายนิยม
 พรวกเมนเชวิกคือพรรคที่แตกออกจากพรรคคอมมิวนิสต์รัสเซีย ส่วนคำ
 นี้ฝ่ายมากจะมีฝ่ายข้างมากนั้นคือพรรคบอลเชวิคนั่นเอง และคำว่า “บอล
 เชวิก” นั้นแปลว่าฝ่ายซ้ายมากนั่นเอง จึงขอให้ท่านใดไปศึกษาความนี้ด้วย.

เราคิดว่านวนิยายการเมืองเรื่อง “ขุนวิทย์” ของ ช. แสงเพ็ญ คงจะเพิ่มความ “หนักหน่วง” ขึ้นตามสมควร หมายความว่าความหนักหน่วงนั้นเกิดขึ้นจากเนื้อหาของเรื่องและความไว้วางใจของข้าพเจ้าต่อเขา และในขณะเดียวกันเราก็คิดว่า “ขุนวิทย์” คงจะมีความพลุกเฝ้าให้แปลกกว่า พร้อมกันกับ “เลือดสีเงิน” ของคุณ ประจักษ์ ซึ่งคาดว่าโดยอัตราส่วนแล้วได้เพิ่มขึ้น ถ้ากำลัง “เข้มข้น” ขึ้นเช่นเดียวกัน.

“งานใต้ดินของพี่แอกโซ” ซึ่งกำลังจัดพิมพ์เป็นเล่มอยู่นี้ เมื่อสำเร็จเป็นรูปเล่มเมื่อใด เราจะประกาศรายละเอียดในด้านกาจำหน่ายให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง ท่านผู้อ่านที่ตั้งหน้าตั้งตาคอยหนังสือเล่มนี้ โปรดใจ อีกไม่นานนานหรอก หนังสือเล่มโปรดก็อยู่ในมือของท่านอย่างแน่นอน.

ขณะนั้นการงานบ้านเมืองกำลังคลุกคลีความยุ่งเหยิง อยู่มาก
ก็จึง “บ๊อดี้” แด่โศกณัฏฐ์อย่างยิ่งด้วย ยังรัฐบาลเขาหลังเดินต่างหนด้วย
แล้ว จึงไม่เฝ้าราชการดลว่าไว้ว่า พ่อเจ้าปมุดขอทานและของหมัก
ห่ออะไรอยู่ ล้วงเรื่องของการขาดแคลนนั่น คหะเหื่อว่า โศกฯ ก็
“สักระเหิน” ผู้อวยการปรือเถิดเป็นหนักหนาว่า ยังจ้ะจรรจกได้เป็น
หมันตัวการมหาดไทย หมันดลแล้วก็ลัก ฆาตกรรมแห่งอยู่ ก็มิ
อันชวยการปรือเถิด เพราะรัฐบาลมหาดไทยเสียดล ฆาตกรรมไปอยู่
ที่ไหน...พูดไปพูดมาก็ชวยการเสียดลไปเล่า หมันก็โธ่ได้มิใช่ไรแต่
พลิก่อนนั้นลัทธิหมันคนเหิง กิ๊พชวยอดีต ส.ส. ลำปางลอกจากพรรคเสรี
หมันคิดล่อ อ้างว่า หมันชวยไม่ได้แต่ไม่ล่อลอก—หมันดลแล้วมาเจตนการ
ดลว่า เฮ้ หมันเรื่องไรก็กษชวยล่อ! อ้อ ชวยลอกจากพรรษาไปแพ้ค ส.ส.
สมุทรสาครพรรคเหิง เลยหัวให้กัว บ้านเมืองนี้คลุกคลีความยุ่งเหยิง
อีกไม่ไป สาเหตุหมันพวกลักเบ็ดสมบัยพระ ส.ส. พ
คราวหน้าก็คิดกันเป็นเหิงไรกันบ้างแล้วกัน (อ่านต่อหน้า ๕๐)

สรุปแถลงวิจาแรก

ข่าวโฆษณาสีปดตา

บ้านของเรา

ฝ่ายค้านจะเสนอ

ญัตติไม่ไว้วางใจ

“ผลไม่สุกงอม” หรือ “ไม่ใกล้ฝั่ง” นั่นคือสภาพของรัฐบาลพิบูลสงครามในขณะนี้ หรืออีกนัยหนึ่งคือความไม่เรียบร้อย หรืออีกนัยหนึ่งคือความไม่เรียบร้อยของรัฐบาลที่ให้การในคำกล่าว “จอมพลแห่งจอมจะเข้าโลง” ทั้งหลายทั้งสมันนั้นมีความหมายอยู่ว่า ภาวะแห่งการเป็นรัฐบาลของ จอมพลพิบูลสงคราม กำลังใกล้ถึงวาระสุดท้ายแล้ว เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว หัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน เศรษฐกิจ-นายเทพ โชตินิขิตได้เรียกร้องให้รัฐบาลลาออก เพราะเหตุแห่งความไม่เรียบร้อย ในการแก้ไขความเดือดร้อนต่างๆ ได้ ต่อมาเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว พรรคประชาธิปัตย์อันมีนายควง อภัยวงศ์เป็นหัวหน้าเห็นว่า ชินให้รัฐบาลชุดนี้ดำรงคงอยู่ต่อไป ก็เท่ากับจะทำให้บ้านเมืองระส่ำระสายหนักขึ้น จึงเห็นสมควรที่จะขอขานต่อสภาให้ที่ประชุมออกญัตติไม่ไว้วางใจ รัฐบาลในสมัยประชุมสามัญที่ ๒๔ มีฐานะอันมั่นคงทันที

โดยความหมายของคำว่า เป็ดอกปรายไม่ไว้วางใจ รัฐบาลจะถูกขับไล่โดยฝ่ายค้าน หรือจะใช้ถ้อยคำแรงๆ อีกสักคำหนึ่งก็เรียกว่า “อปปี้ รัฐบาลตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ” เป็นที่ประจักษ์กันดีแล้วว่า ภาวะการนี้บ้านเมืองในขณะนี้ รัฐบาลไม่ได้แสดงความสามารถของตนเองออกมาให้เห็นเลย ว่า ระบอบการปกครองจะมั่นคง

ของประชาชนได้อย่างไร นอกจากจะใช้ความสามารถเพียง “ปิดสว่” ไปให้พ้นๆ เท่านั้น ไปชั่วคราวคราวทำนั้น เป็นคนในเรือนักเรียนไม่มีความรู้ นำไปประยาไม่พอกัน แต่แม้กระนั้นรัฐบาลก็ไม่สามารถจะ “ปิดสว่” ด้วยซ้ำไป เช่นต้นน้ำประยาไม่พอกัน มูลนิธิเพื่อเด็กจึงต้อง เสนอว่าประยาออกแจกจ่ายประชาชนทุกเข้าคำจนกระทั่งบ้านนี้ กว้างซ้ำไป เพราะฉะนั้น การที่ฝ่ายค้านริเริ่ม “อปปี้ รัฐบาลตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ” เช่นนี้ ถือกันว่าเป็นการกระทำโดยความส่อคล่องของมลทินหาชนโดยแท้

ตามรายงานข่าวแจ้งว่า ฝ่ายค้าน

ถือเอาสาเหตุหลายสิบประการ มาเป็นเหตุผล ในการที่จะขอเปิดอภิปรายครั้งนี้ รวมทั้งกรณีเงินเฟ้อที่รัฐบาลชุดนี้ ได้ปล่อยให้พลาเสื้แก่รัฐบาลอื่นๆ อีกด้วย เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว นายกรัฐมนตรีได้เดินทางมาเยี่ยมประเทศไทย บัญชีค่าใช้จ่ายของประชาชนชาวไทยกำลังซื้อไม่เพียงพออีกต่อไป ไม่เพียงพออีกต่อไป เรื่องการค้า วันมกราคม ตลอดจนปัญหาที่นายอรรถพรเดชอยู่โรย และทั้งไทยและญี่ปุ่น นักคิดทั้งสองประเทศมองปัญหาเหล่านี้ของอเมริกา โดยไม่มีปัญหาเงินเยนปรากฏอยู่ในแถลงการณ์ร่วมกันแม้สักชนิดเดียวแม้จนกระทั่งบัดนี้ คนไทยทั้งชาติอยากรู้ว่า ปัญหาเงินเยนเฟ้อเหล่านี้ใครเป็นเจ้าหน้าหลักหนักแน่น ... ไทยหรือญี่ปุ่น ญี่ปุ่นหรือไทย. แถลงการณ์ดังกล่าวของไทยและญี่ปุ่นจึงทำให้ประชาชนชาวไทยผู้เป็นเจ้าของประเทศ รู้สึกผิดหวังไปตามๆ กัน นอกจากเกิดความเศร้าและไร้ความหวังกันโดยทั่วไปในทางด้านรัฐบาล แทนที่จะให้

ความกระตือรือร้นของชาติ รัฐบาลกลับไม่ทำอะไรในเรื่องเลย แม้แต่อย่างเช่นว่า ประชาชนพากันตั้งข้อสงสัยและแคลงใจว่า ถ้าหากรัฐบาลแก้ไขปัญหานี้เฉพาะหน้าไม่ตก (เช่นในโรงเรียน น้ำประยา) รัฐบาลจะมีฝีมือแก้ไขปัญหานี้ที่คงค้างสำหรับหรือไม่ โดยเหตุนี้ทั้งนี้ทุกกองกำลังในสภา มีปัญหาเงินเยนเฟ้อเพียงคนเดียว ในวันนี้รัฐบาลเสนอขายข้าวเพื่อช่วยความไม่ไว้วางใจจากสถาบันเอกชนที่ร่วมพลกัปรายว่า

“เงินกู้ยืมจากต่างประเทศ

ออกมาแล้ว ก็ไม่พอ

อ้อ, ภาพนี้ไม่มีความหมายอีกต่อไปแล้วอย่างที่เราเคยเห็น เป็นเพียงแต่แสดงให้เห็นว่า ทุกวัน ไม่ไว้วางใจ ทั่วไปในวงการบ้านเมือง จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรีของเรา) - ก่อนเป็นตุลาการอยู่เมื่อ (เท่านั้นเอง)

หัวหน้าพรรคเป็นรัฐบาล ให้อำนาจแก่ฝ่ายค้าน ข้าพเจ้าไม่ทราบ เวลานี้ยังที่คลองเตย ลาลูกกา ข้าพเจ้าได้ยินครั้งที่หนึ่งพันล้านบาท อีกครั้งที่หนึ่งร้อยล้านบาท ดูเหมือนสามส่วนเข้า ไปสองสามพันล้านบาท เงินจำนวนนั้นที่เรียกว่าเงินเยนเฟ้อ เสกๆ ในกรมกำลังเราอยู่ และที่เราอยู่นั้น เสกๆ ในกรมไปก็หมดแล้ว เกาลัน ย่อมที่เศษ โขมาแล้วเวลานี้ เราขายมาคือเงินเยนเยน โขมาแล้วเวลานี้ ย่อมที่เศษแล้ว นี่ก็เสียส่วนหนึ่ง ยังเหลือเงินอีกส่วนหนึ่ง ประมาณหมื่น

หกพันล้าน เป็นอะไรกันงั้น ^{นี่}ซึ่งใน
เรื่องนี้ถ้าเราคำนึงไม่ยุติ ทาง
ท่าน (นายใหญ่ กวีชวลิต) ก็บอกว่า
ยุติแล้ว เรียบอว่ ไม่ยุติ ก็เลิกกัน?"

ตามคำอภิปราย ของจอมพล

ก็กล่าวในสภาเมื่อเดือนเมษายน เป็น
ที่น่าเสียดายว่า ทางฝ่ายค้านไม่ได้ขึ้น
กล่าวแทนว่า เงินรายโหมเป็นของใคร
กันแน่ แต่ไม่สนใจสำคัญเท่ากบฏ
ยาลหนี่ให้เขาไป แต่รัฐบาลอีกสมัย
หนึ่ง ก็กลับไปค้ำชูยาของเก่าว่า เกรตึก
ผิดไป เลิกกลายเป็นลูกหนีไปเสีย นอก
จากนั้นจอมพลกล่าวว่า การเราอาจ
ไม่ยุติ จึงมีผู้ยากจนมากที่ทำไมยุติ
นั้นเราทำไปแค่นั้นแล้ว ดูประตก
ประตกกันเสียจริง ๆ ปัญหาที่เป็นปัญหา
หาสำคัญมาก แต่รัฐบาลไม่เคย
แถลงให้ประชาชนได้ทราบว่า คำ
กล่าวของฝ่ายค้านกัน ความจริงมีอยู่
เป็นอย่างมาก นอกจากคำกล่าวของ
เสกโกวิทว่า ซึ่งยังอยู่ในสภาวันเดียว
ก็แถลงนโยบาย ท่านยังชี้ว่า
"ข้าพเจ้าเห็นว่า การเราทาง
กฎหมายไม่ได้ผลดี เท่าที่เราพึง
ปรารถนา ข้าพเจ้าจึงไปเรจากทาง
ศีลธรรม"

อะไรคือกฎหมาย อะไรคือศีล

ธรรม ทางรัฐบาลก็ไม่แยแสพราโย
ประชาชนทราบ จึงอยู่ไว้อย่างทำให้
ประชาชนเข้าใจไปว่า ทางฝ่ายไทย
เพเลียดพล่า เป็นลูกหนีเขาไปเสียแล้ว
เพราะฉะนั้น การที่ฝ่ายค้านนำเอา
ปัญหาที่เป็นตัวข้อสำคัญ ในการอภิ
ปรายไปไว้ว่ากันนั้น นับว่าสมประ
โยชน์ไทยแท้.

ในขณะนั้นทราบว่าพรรคฝ่ายค้านกำลัง
ขอให้พรรคการเมืองอื่นๆเข้าร่วมมือด้วย
มีอะไรกันด้วยแต่คืออภิปรายอาจไม่สำเร็จ
ผล พรรคการเมืองฝ่ายค้านทุกพรรคไม่
ควรจะต้องยกมือด้วย การไม่ร่วมมือ
กันเวลานี้ เท่ากับให้รัฐบาล ย่นหมัดสู้
ตาย ซึ่งเขียกกว่า "ทุชี" นั้น เพราะ
ผลแห่งการสู้รบย่อมจะทำให้ประชาชนทั้ง
ชาติเสียประโยชน์ อันไม่ชอบไม่ควรไป
ด้วยโดยเด็ดขาด. ▲

V.2.

ไอ้ขนาด ขาดไทยหนอ !

บีบขยของเขา

จักถูกไม่ยอมเกิน

ตามหลังราชสีห์แล้ว

นับแต่ ที่เกิดสงครามเกาหลี
เมื่อ ๒๕๔๔ เป็นต้นมา, ประเทศ
พันธมิตรกลุ่มทวีปตก ได้รวมตัวกัน
กว่าสาม ไม่ยอมทำมาค้าขายกับจีน
แต่ทั้งนี้ก็เพราะเห็นว่าจีนคงเป็น
ฝ่ายพวกรวน ยกกำลังเข้าไปช่วยเกา
หังเหินฮกในการทำศึกกับเกาหลีใต้ซึ่ง
มีพวกพันธมิตรหนุนหลังอยู่หลายสิบ
ประเทศรวมทั้งไทยเราด้วย. สิ้นคำ
ที่ถูกล้างหัวมิให้ นำมาค้าขายกับจีน
แล้ว มีมากมายหลายร้อยชนิดความ
ทั้งสินค้าเป็นยุทธปัจจัยกับภัย. การห้าม
ค้าขายกับจีนครั้งนั้น สหรัฐอเมริกา
เป็นหัวคนกวักอย่างสำคัญ ภัยเขานา
อาชวณามาคราวร้าย ที่ระทาลาบระย
การเศรษฐกิจ และกำลังทางทหาร
ของจีนแฉกให้พินาศยับเยิน โดยทาง
อ้อมหรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ อเมริ
กาต้องการที่จะให้จีนประจักษ์ว่าชาว

จีนแฉกที่ไม่ยอมถูกเข้าในเกณฑ์อย่าง
เช่นจีนคณะชาตินิยมเกาะได้วัน ได้รับ
ความเดือดร้อนอย่าง เลือดตากระเด็น
เพราะการข่มขู่ทั้ง ชาวจีนคอมมิวนิสต์ก็กลัวผีมือของคนเอง, สหรัฐอเมริ
กาเห็นว่า การห้ามมิให้ ใครๆค้าขาย
ด้วยจีนนั้น เป็นไม้ค้ำยันในอันที่จะถ่วง
ความมั่นคงให้อยู่มือ โดยยังไม่ถึง
ขั้นถึงใจอาวุธ.

แต่ทว่าความหวัง ของสหรัฐ
อเมริกา ที่ระสร้างความทุกข์ยากให้
เกิดแก่ประชากรชาวจีนเป็นแผนแผนกัน
ใหญ่หาได้ ไปอย่างที่ว่าภาพไว้ ไม่
ถึงนั้นเพราะว่า จีนแฉกไม่มีความเกรง
กลัว หรือได้กับความกระดากกระเทือน
ในทางเศรษฐกิจเลยแม้แต่ขั้น, ทั้งนี้
ก็เพราะว่าบรรดาสินค้าต่างๆ บรรดา
ที่สหรัฐอเมริกาและพันธมิตร ส่งห้าม
ค้าขายกับจีนนั้น จีนแฉกโหมวาทาก
“ประเทศหลัง” คือจากทางกันสห
ภาพโซเวียต ซึ่งเป็นพันธมิตรทั้งนั้น. ส่ว
ทวีปโซเวียตซึ่ง ภัยประเทศคอมมิวนิสต์
เป็นอริวิตรในยุโรป ทางพันธมิตร
และสหรัฐอเมริกาจรรวมตัวกันไม่
ยอมค้าขายด้วยเหมือนกัน แต่ทำไม่

ค่อยระเข้มงวดกวดขัน เช่นกันที่ท่ากับ
จีนแฉก เพราะอนุญาตให้ค้าขายสิน
ค้าต่างๆได้ นอกจากสินค้าที่เป็นยุทธ
ปัจจัยเท่านั้น.

นอกจากจะได้อินค้าที่สหภาพ

โซเวียตค้าขายออกมา ในทางหลังบ้าน
แล้ว จีนคอมมิวนิสต์ยังได้ ทำการเร
ราค้าขายกับบรรดาประเทศต่างๆ ที่มี
ใช้เงินคอมมิวนิสต์ และไม่ยอมอยู่ใต้อิทธิพลของอเมริการวม ๑๐ ประเทศ
ด้วยกัน ในระหว่างนี้แล้ว ประเทศ
เหล่านี้มี เลบานอน, ฟินแลนด์, ปากี
สถาน, ภูฏาน, เนปาล, อียิปต์, อิน
โดนีเซีย, ลิเบีย, จีนเหิน และพม่า คึก
เป็นมูลค่าไม่น้อยกว่า ๔๕,๐๐๐ ล้าน
บาท. นอกจากนั้นยังมีประเทศพันธมิตร
ที่เป็นพวกสหรัฐอเมริกา และอเมริกา
ค้าขายกับจีนแฉกอย่างเขย่งๆ อีก ๑๐
ประเทศด้วยกัน อาทิ เช่นฝรั่งเศส, ญี่ปุ่น,
เบลเยียม, อิตาลี, ฮอลันดา, สวิตเซอร์
แลนด์, สวีเดน, กรีซ, บราซิล และสิงคโปร์
รวมมูลค่า ซึ่งได้เราราคากดขายของ
๘,๐๐๐ คน นำมีพันธมิตร ๒,๐๐๐
คน และทวีปโซเวียต ๑๐๐ คน ใ้แก่

กันแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งมลายู ไทลื้อชาวจีน คัดค้านอย่างรุนแรง ชื่นชม และเกรงอิทธิพลของอเมริกา

เขาเป็นจำนวนมาก บรรดาประเทศที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ได้ทำการเจรจาขายกับจีนและไทยที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ และอิทธิพลของสหรัฐอเมริกาแต่อย่างใดเลย.

เมื่อมีประเทศต่างๆ ที่มิใช่เป็นคอมมิวนิสต์ แยกไปทำการตกลงการค้ากับจีนและกบฏพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งถ้าเกิดขึ้นก็เกี่ยวกับความค้าขายกับจีนและสหรัฐอเมริกาก็เป็นด้วยทั้งนี้ก็อยู่ ที่เหมือนจะมีเหตุผลแต่อย่างไรเลย. แต่ครั้งนั้นข้าม กลั้วทำความเดือดร้อนในทางการค้าให้แก่ประเทศพันธมิตรที่ลูกสหรัฐอเมริกายังคง มิได้ทำการค้าขายกับจีนและกบฏขั้วนี้ไปโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อังกฤษ และญี่ปุ่น ซึ่งขึ้นประเทศอุตสาหกรรมซึ่งเห็นว่าเป็นไม่มีความเสียหายให้แก่ประเทศและเหมาะสมแก่สินค้าของตนที่นักกลางในจีนและอีกแล้ว. อังกฤษซึ่งเป็นพันธมิตรสำคัญของสหรัฐอเมริกา ได้พยายามที่จะยอมเสมอมา ที่จะขอให้มีการลดหย่อนผ่อนผันข้อจำกัดการค้าขาย กับจีนและอังกฤษ เพราะเห็นว่าข้อจำกัดเหล่านี้ไม่มีประโยชน์อะไรเลย ในเมื่อจีนและอังกฤษได้ร่วมกันค้าขายกับอเมริกาแล้ว ไก่จากสหภาพโซเวียตอยู่ตลอดมา ฮาโรลด์ แมคมิลแลน นายกรัฐมนตรีอังกฤษ ได้บรรยายถึงเรื่องกบฏประธานาธิบดี ไช่เชินชวี่ แห่งสหรัฐอเมริกา เมื่อคราวที่เขามาเยือนที่เกาะเยอร์ซีย์ที่เมืองอีสต์แฮมตันที่นั่นแล้วนั้นว่า ไช่เชินชวี่ยังคงยืนยันที่จะไม่ยอมลดหย่อนผ่อนผันข้อจำกัดที่ญี่ปุ่นเอง.

ต่อมาคณะกรรมการควบคุมการค้าขาย กับประเทศคอมมิวนิสต์ ซึ่งเรียกกันว่า "จีนคอม" ก็ได้เรียกร้องขอร้องให้กรุงปารีสเมื่อเดือนที่แล้วเป็นเวลาสามปีแล้ว. ผลการประชุมเหล่านี้ อังกฤษได้ยืนยันที่จะให้ผ่อนผันข้อจำกัดกับจีนและลงให้ไว้ โดยไปยอมฟังเสียงสั่งการจากสหรัฐอเมริกาแต่อย่างไรทั้งสิ้น. ครั้นมาเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ เดือนกันยายนนี้เอง. รัฐบาลอังกฤษจึงยื่นหาประเทศตะวันตก ด้วยรับรองรัฐบาลจีนและลงให้ไว้. สักคืนนี้เองก็

เรื่องนี้อันได้ศึกษา. เซอร์วิน กอนท์ (รัฐมนตรีต่างประเทศอังกฤษ) ก็ประกาศในลอนดอนต่อที่ประชุมสภาสามัญว่า รัฐบาลอังกฤษได้พิจารณาเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งแล้ว ที่จะต้องยกเลิกข้อจำกัดการค้ากับจีนและ ให้ให้ระดับเดียวกันกับจีนในสหภาพโซเวียต โดยการนำโดยข้อห้ามดังกล่าว ต่อไปนี้อังกฤษก็จะสามารถส่งสินค้า และ วัตถุต่างๆ ไปขายให้จีนและอีกกว่า ๒๐ ชาติด้วยกัน. ยกเว้นสินค้าที่เข้าประเทศของจีนซึ่ง จะไม่ได้รับอนุญาตให้ส่งทหารของจีนและทหารจีน. การที่อังกฤษมีมติเช่นนี้ไปขายกับจีนและจีนนี้ ก็เพราะเกรงว่าจะเกิดผลกระทบอันใหญ่หลวงของจีนจะไม่เลือกก่อนฮาร์โรลด์ แมคมิลแลน นายกรัฐมนตรีอังกฤษ เมื่อครั้งมาเยือนที่กรุงลอนดอนว่า เมื่อทำการค้าขายกับจีนและจีนได้ ก็ควรที่จะค้าขายกับจีนและจีนได้ในเรื่องนี้และขอให้อังกฤษไปในเหตุผลของอังกฤษบ้างที่ต่อทั้งนี้เช่นนี้. เพราะเกี่ยวกับความเป็นความตายของประเทศ.

นอกจากอังกฤษแล้วก็มีญี่ปุ่นอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งขายการมาค้าขายกับจีนและอังกฤษเหมือนกัน ในระหว่างนี้กับจีนและจีนเอง ทราวยุโรปให้ส่งสินค้ากับจีนและจีนนี้ ในเดือนกันยายน ๑๙๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนจีนและจีนส่งสินค้าญี่ปุ่นเข้าไปถึง ๑๔๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท เช่นเดียวกัน. เมื่ออังกฤษประกาศตัดสินใจโลกก็ยกขึ้นข้อจำกัดการค้ากับจีนและจีนครั้งนี้ ทางญี่ปุ่นได้มีความเคลื่อนไหวกันมาก ในข้อนี้ที่จะยุติการค้าขายอย่างอังกฤษอย่าง ทั้งนี้เพราะ

ไทย-สปีด

ญี่ปุ่นมีความเห็นว่า ถึงเวลาอันสมควรแล้วที่จะลดหย่อนผ่อนผัน กับจีนเสีย. พรรคโซเซียลลิสต์ซึ่งเป็นฝ่ายค้าน ได้พยายามเร่งรัดให้เร็วมา ที่ว่าให้รัฐบาลญี่ปุ่นทำการส่งเสริมการค้า ระหว่างญี่ปุ่นกับจีนและจีนให้กว้างขวางยิ่งขึ้นเอง พรรคโซเซียลลิสต์ก็ยังส่งคณะผู้แทนไปเยี่ยมเยียนจีนและจีน เช่น การไปทางสำหรับการค้าและการค้าไว้เหมือนกัน. บรรดาพ่อค้าญี่ปุ่นทางฟากกันดีกว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลจีนทำการเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างจริงจังแล้ว ก็จะไม่มีการ ตกลงการค้าใหญ่ที่สุกในโลกลูกค้าและจีนก็อยู่ในกำมือของอังกฤษอย่างไม่มีข้อสงสัย. โดยเพราะอย่างยิ่งสมาคมส่งเสริมการค้า นานาชาติของญี่ปุ่น ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในเนื้อหาที่จะขายการค้ากับจีนและจีนและจีนออกมากลางว่า ถ้าญี่ปุ่นขึ้นชื่อเพิ่มอเมริกาต่อไป ญี่ปุ่นก็จะเสียตลาดการค้าในจีนและจีนอย่างแน่นอน. ในขณะเดียวกัน หนังสือพิมพ์ จาแปนไทมส์

อันมีอิทธิพลของญี่ปุ่นกล่าวว่า การที่อังกฤษเลิกค้าขายกับจีนและจีนก็ทำให้จีนและจีนขึ้นในทางการค้ากับจีนและจีนมากขึ้น. ทำให้ญี่ปุ่นตกอยู่ในฐานะอันลำบากมาก "ถ้าหากว่าญี่ปุ่นไม่ปฏิบัติตามอังกฤษ ในการแสวงหาตลาดใหญ่ในจีนและจีนแล้ว ก็จะต้องประสบความพินาศในทางเศรษฐกิจอย่างร้ายแรงทีเดียว" จาแปนไทมส์ก็เตือน. แมทธิวไชล์สเกอร์ คีซี นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น ก็แสดงความปรารถนาจะขายการค้ากับจีนและจีนออกนอกเหนือจากนี้ทำให้เป็นที่เข้าใจว่า คีซีคงจะนำเอาปัญหาเรื่องโซเวียต กับประธานาธิบดีไช่เชินชวี่ในโอกาสที่ไปเยี่ยมเยียนสหรัฐอเมริกาในเร็ว ๆ นี้.

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว สหรัฐอเมริกา เป็นตัวการสำคัญในการให้อาณาและอิทธิพลของตน ไม่ให้ประเทศต่างๆ ค้าขายกับจีนและจีน โดยมิได้คำนึงว่าประเทศเหล่านั้นจะได้มีความเดือดร้อน และความเสียหายจากการบีบบังคับ ของคน

ที่กล่าวถึงขายไป-ที่กล่าวถึง... ค.ส. ๕

ไท-ลัปตาห์

หรือไม่... [ความสนใจของอเมริกาจะจับ
รั้งทั้งชาวจีนแดงเป็นกรณีพิเศษหนึ่ง
ที่ก่อให้เกิดความตึงเครียด ขึ้นในเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ เพราะฉะนั้นการที่
อังกฤษปลัดตัวออกมาขอความช่วยเหลือกับจีน
แดงตามลัทธิเช่นนี้ จึงทำให้สหรัฐอเมริกา
รู้สึกเสียหน้ามากทีเดียว เป็นการแสดง
ให้เห็นว่าอเมริกาเป็นราชรัฐ ไม่สมควร
จะเดินตามหลังกับรอยาตยะพิศพิศพิศ
ไปอีกแล้ว. ▲

แก้ว โกรธ.

จากศาล

พิศพิศ.

นายบุญขึ้น โพธิ์พญ์ เกิดความ
คิดที่จะโกนหัวขึ้น เพื่อเป็นการเลียด
ปากเลียดท้องแก่ตนเองและบรรดาภริยา
สหทัยกับภรรยาอีกสามคนซึ่งถูกตาม
สมควร จึงคิดว่าควรเขียนขึ้น "สังเกตุ
ภรรยา" แต่ความเป็นนักเลงเกิดภรรยา

ของนายบุญขึ้น ก็ควรทำเป็นการฉีก
กฎหมาย เพราะเสียดเสียเวลา
ทวิปัญนาคาแพง คามยานเรือนของ
คนทั้งๆไป ว่าวรายโยนบ้างทีจะระไกรมา
และมีท้องเสียดเสียการ "ขัดขวาง"
ของเจ้าทรัพย์

ในบรรดาครอบครัวนั้น ท่านบุญขึ้น
สังเกตมาที่ครอบครัวหนึ่งบ้านนอกมิดชิด แม้สิ่ง
ที่ตามจะระ ใดก็ตามที่ ๑๗ ม.ค. ๒๕๐๐ เป็น
การประเดิมครั้งแรกใหม่ ที่เขมรของเข้าไปใน
บ้านของนายบุญขึ้นก็เวลาดี ที่เขมรก็ถูกกัก
นิรโทษอยู่ได้ การเข้าไปในนายบุญขึ้น ต้องให้
หลักฐาน "โจรกรรม" เข้าไปก่อนด้วยตาม
ธรรมเนียมเมื่อลงจากเขาไปครั้งแรก ที่มีการ
คัดและให้หลักฐานเสียก่อน ตามเรื่องเข้าไปได้
เรียบร้อยแล้ว คำที่ถึงกับเขมร เป็นที่เขมรแล้ว
นายบุญขึ้นเขียนขึ้นในหัวเขมรนี้บรรดาภริยา
ต่างจรรวม ๑๐๐ บาท ก็กระเป๋าคือครบ
แน่นอน

แต่... โชคของนายบุญขึ้นร้าย
หน่อย เพราะนายบุญขึ้นก็เจ้าทรัพย์เกิด
ขึ้นขึ้นมาพบนายบุญขึ้นเข้า ก็กระโดน
และเข้าหานายบุญขึ้นทันที ข้างนาย
บุญขึ้นก็ขัดขวางการจรรวม ฟากนาย
ก็มีความขัดแย้งไม่ลงละ นายบุญ
ก็ถูกผู้ช่วยวิชาหม่อมนั้นเก็บมา ถึงแม้จะ

เขมรยังถือตาม ในที่สุดนายบุญขึ้นหนี
ไปพ้นถูกฆาตกรรมเช่นสงคราม นายบุญ
ขึ้นมีของมรดกของอา นยคงแก่เรียน
โรงพักไปจนถึงชั้นศาล

เรื่องนี้เป็นคดีฟ้องศาลอาญา คดีอาญา
และทำเรื่องความผิดนั้น ศาลจึงพิจารณาวาง
โทษคดีนายบุญขึ้น ตามกฎหมาย ๒๐
ปีหาหมายทางโทษให้จำคุก ๒ ปี แต่คดี ๒
ใน ๑ ฐานอาชญากรรม คงให้จำ ๒ ปี ▲

ปลัดพิศ

จากโรงยิม

ฝรั่งซ้อมหญิงไทย.

เมื่อเช้านี้ที่ ๑ เดือนนี้ นสพ.
ทุกฉบับ ต่างก็พาดหัวข่าวเหมือนกัน
หมดว่าพวกทออเมริกันประจำประเทศ
ไทย "ซ้อมหญิงไทย" และคำเนนเรื่อง
ว่าหญิงไทยที่ถูกซ้อมนั้นเป็นคนไข้ พอ
ลาออกไม่ได้ไว้เงินค่าจ้าง คามที่ก
ลง และเกิดภัยกับคนจีนระหว่างสองสั
นนี้ผู้เขียนนายจ้างกับสาวไทยและญาติ
ของอ.

กระทรวงงานสังคม สว่าไทยผู้ถูก
ซ้อม นำความไปแจ้งแก่เจ้าหนัดที่
ควบคุมพนักงานกล่าว แต่ตำรวจก็ไม่

มารดจะจัดการอย่างไร เพราะฝรั่ง
สองสันั้น เป็นคนเชื้อชาติอเมริกัน
ประจำประเทศไทยมีสิทธิพิเศษ คาม
กฎหมายที่ยกเว้นเมืองของเขาอะไร
อะไรเขาไปได้อย่างเด็ดขาด นอกจาก
จะทำเรื่องราวขึ้นประท้วง ไปยังกระทรวง
การต่างประเทศให้ทำการให้แก้
ถึงกระนั้นเจ้าหนัดที่ตำรวจก็ได้นำ
ให้นางสมันตกลงกลับไปฟากไทย ฝรั่ง
สองสันั้นอีกครึ่งหนึ่ง เพื่อที่เขา
ย้ายมาแรงงานให้ และถ้าไม่ใคร่
ทางเจ้าหนัดที่ตำรวจก็จะว่าเรื่อง
ให้แก้ "ในที่สุดของ" สมนักถูกไป
พอสักครึ่งหนึ่ง นยว่าฝรั่งสองสันั้น
นั้นกระไรว่าผิด ก็ยอมจ่ายให้แก้
โดยที่เป็นจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท
ส่วนการที่ว่าว่านางนั้น คามข่าว
ของหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ ก็มีเขียนขึ้น
ด้วยว่าขอเงินค่าจ้างเรื่องไปยังไหนและ
ทำกันหรือเปล่า ?

อย่างไรก็ตาม พอรู้เงินที่ฝรั่ง
สองสันั้น ว่าจ้างจากหนังสือพิมพ์ไปอเมริกา
ไปอยู่ที่อื่นด้วยได้เงินทอง แต่ทำไมไม่
นำพาไปจ้างเขา (แบบจีน) และกล่าว
หาว่าจ้างผิดไปแต่เป็นเมื่อรับจากคนอื่น ส่วน
เสียจะเป็นคนไหนและมีใครรับผิดชอบอะไร
โดยที่ เขาระเบิดนอกจากกรรมที่กันให้
แล้วจึงตั้งข้อสงสัยในหน่วยงานนี้ที่ ซึ่ง
นางสมันก็ได้รับไปแล้ว. เหตุนี้จึงเขียนขึ้น
สังคมว่า หากกรรมของฝรั่งคนที่จะรับแล้ว
ทำไมไม่ใจความ และคนไปโดยสมันผู้
แล้ว ถ้าที่ไปหาทุกคนหมายจึงได้หรือ ?
หรือ ๑ ที่คนอื่น เงินค่าจ้างเขากลับไม่ได้รับเรื่อง
จึงเป็นว่าเป็นที่เรียบร้อยหรือเรื่องหนึ่งจะสอน
ให้คนไทยรู้ว่าพลกรัง มีเข้ามาเป็นนาย
ทั้งนี้ทางที่กล่าวไปเพราะความถี่ถี่ อย่างนี้
หมดเลย ไปว่าที่กันเขาจะกล่าวกับกระนั้น ?
ข้างกันเขาเป็นอย่างไร เราจะต้องตามเขาออก
ครั้งหนึ่ง.

นักสืบ

ทุกก็ไม่ช่วยเลยนะ

นายบ๊วย เกตุทอง ขาวบ้านหนุ่ม
ที่ ๕ ค่ายหลวงหน้าเขาคีรี อาเภอใน
รอย จึงทักขี้นมาเป็นคนไปอยู่สถาน
คนหนึ่งในหมู่บ้านนั้น เป็นที่รักกันอยู่
ไป ในวันที่ ๑๕ พฤษภาคมนี้เองนาย
บ๊วยได้รับมาหาจากเพื่อนบ้านว่า จะ
มีการเลี้ยงพระ ซึ่งตามธรรมเนียม
ของบ้านนอกออกมา ก็มาหาบุญ
เช่นนี้ทุกคราว (อ่านต่อหน้า ๑๕๑)

ขีมือเขาสะ!

ขบวิจารณ์ โดย.... "สราภย์"

การเปลี่ยน

ภายในประเทศ.

ผลภายหลังการเลือกตั้ง: คอสนั่นเมื่อสัปดาห์ก่อนได้กล่าวถึง

อำนาจของข้าราชการไทยที่จะมีการปรับขึ้นให้เป็นการขี้อธรรม นำกลับจะล้มเหลวไปเหมือน "ขนมบนอากาศ" คงที่พรรคคอนเซอร์เวทีฟอังกฤษว่าพรรคแรงงานที่มันนโยบายเพิ่มอำนาจพล เมืองอังกฤษนั้น ยืนยันรากฐานเป็นความริเริ่มแล้วที่นายเสกสรรค์ ปิยะพงษ์สงค์ ได้กล่าวว่า "เรื่องเพิ่มอำนาจกระทรวงการคลังกำลังพิจารณาอยู่ จะเพิ่มให้หรือไม่นั้น ต้องพิจารณาดูกำลังเงินเสียก่อน"

อันที่จริงการเพิ่มนี้ เราไม่ถือว่าเป็นความกรุณาพิเศษของรัฐบาลแต่ประการใดเลย เป็นแต่สิ่งใดที่ยังมีความไม่เป็นธรรม อยู่รัฐบาลก็จะปรับปรุง ให้ความเป็นธรรม เท่านั้น เพราะว่าถ้าไม่เพิ่มค่าครองชีพแล้ว ค่าของเงินเดือนละ ๓๐๐ บาทที่ข้าราชการบำนาญได้ก็ย่อมมีค่าเท่ากับเงิน ๑๐๐ บาทที่ข้าราชการประจำได้ไว้ แต่ครั้นเกิดเงินค่าครองชีพแล้ว เหตุใดเงินจำนวนนี้จึงต้องมีมูลค่าแตกต่างกัน ชุมคิดเพิ่มแต่เดิมทีนั้น ปราศจากความยุติธรรม ถือแต่อำนาจโดยพลการและเพิ่มให้ตามใจนึก เพราะข้าราชการบำนาญได้ทำงานให้แก่ชาติมาสมควรกับเวลาที่ได้รับบริการพัฒนา และต้องลดการใช้ของลงมากเมื่อประจำการหมดก็อยู่แล้ว กลับได้บำนาญน้อยกว่าข้าราชการประจำที่มีเงินเดือนเท่ากับเขานั้น มันเป็นการอยุติธรรมเห็นกันอยู่ชาติ ๆ แต่พอคณะรัฐบาลจอมพลป. พิบูลสงคราม จะสมัครเข้ารับเลือกตั้งก็ปล่อยข่าวออกมาว่าจะได้ปรับเงินเดือนบำนาญให้เป็นธรรม เพื่อคิดว่าคงได้คะแนนเสียงจากพวกบำนาญหลายหมื่นคน มีผู้หลงเชื่อและก็ได้คะแนนเสียงเอาจริงๆ เสียด้วย ซึ่งเราได้คิดแต่แรกว่าเป็นเพียงล่อการหาเสียงเท่านั้น พอพ้นการเลือกตั้งแล้วก็กลายเป็น "ขนมบนอากาศ" ไปดังที่โดนจากปากคำของนายกรัฐมนตรีช่วยการกระทรวงการคลังตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น อันที่จริงถ้าจะถือว่าเป็นพัฒนาการดีของรัฐบาลก่อนและไม่มีควาจำเป็นอย่างไรรัฐบาลปัจจุบันนี้จะปฏิบัติตามดูเหมือนจะมากกว่าเพราะสัมพันธ์ที่กล่าวออกมาก่อนการเลือกตั้งนั้น ประคองการกระทรวงการคลังได้เตรียมเงินไว้ก่อนหนึ่ง พอรัฐบาลเข้าได้รับเลือกเข้ามา ก็จะต้องออกสลดลง ๒๔ ศตวรรษแห่งพุทธกาลจำเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายตามแต่ข้าราชการบำนาญดังนี้มันเป็นเรื่องอากาศลอยไปแล้ว,

เรื่องพ.ร.บ.แรงงาน พ.ศ. ๒๔๘๘ ก็เหมือนกัน ทั้งที่ดูเหมือนว่า จะช่วยการครองชีพของกรรมกรให้ขึ้น และหาวิธีป้องกันภัยภัยของนาย

จ้างต่อกรรมกร ซึ่งเป็นยาหอมให้กรรมกรมีกำลังใจไปลงคะแนนให้พรรคมนักคิด แต่กรรมกรกรรมกรก็ถูกงานเข้าวิ่งในส่วนวิธีเลือกซึ่งที่กรรมกรบางพวกไม่ได้ปฏิบัติตามพ.ร.บ.แรงงาน รัฐบาลกลับหาข้ออื่นเกรงที่ช่วยเหลืออย่างอื่นแรงแข็งขอย เช่นนายกรัฐมนตรีแจกเงินทั้งนี้เช่นกัน และมิได้ทำการทำรายปรายปรามนักเลงอันพาลที่ไม่เชื่อฟังบังคับให้กรรมกรถูกงานให้ตก — ขาดประการใด บางทีให้กรรมกรสมาคมเหล่านั้นไปขึ้นยึดกรรมกรให้ถูกงานทั้งนี้ในทางนี้และทางอย่างอื่นก็เลยถึงกรรมกรบางคนถูกทำร้ายก็มีอันทำให้รายไว้ของกรรมกรวันละ ๕๐—๕๐ บาทก็ซัดไป และเศรษฐกิจของชาติก็ถดถอย หากเสียโดยทางอ้อมจากกระเป๋าคอคนที่ไม่ใช่ของกรรมกร รัฐบาลก็เลยเฉยเฉยกันต่อไป ครั้นมาถึงกรรมกรรถไฟที่ถูกงานซึ่งเป็นองค์การรัฐบาล และกรรมกรเหล่านั้นก็อยู่ปฏิบัติตามพ.ร.บ. เกือบครบถ้วนทุกมาตรา คำว่าตกลงเมื่อมีการขยับเขยื้อนและทุกขณณ์ก็ประกาศว่าระบุมือถือถือว่าการเคลื่อนไหวของกรรมกรจะก่อวินาศกรรม จึงตั้งกระทรวงเตรียมการปราบปรามเป็นการใหญ่ถึงทุกขณณ์ก็มีการอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่ง แทนที่จะหาว่ามีมือที่ตกคนมีความรู้สึกเป็นมนุษย์ของสังคมคนอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวไม่พ้นใครเชื่อถือเสียแล้ว เราจึงได้เห็นรูปถ่ายที่นายตำรวจผู้ใหญ่หนึ่งคอยจับกุมกรรมกร และรู้สึกละอายใจในความผิดประสาชั้ยโดยที่คนไทยกำลังได้มันอยู่ทุกวันนี้ ผู้ที่ไปเหยเห็นรถไฟใหญ่ๆที่ถูกงานทั้งสายในประเทศอังกฤษและออสเตรเลีย จะไม่ได้เห็นการเคลื่อนไหวของตำรวจแต่ประการใดเลย ถ้ามันเป็นการตระเตรียมภายในไม่ได้ยกกองไปปราบมากมายเท่ากรรมกรรถไฟที่ถูกงานเพียงกระทรวงมีอยู่เดียวในประเทศไทย แม้เมื่อวัน ๒๕ พ.ค. ที่แล้วมีการกรรมกรฐานทัพเรือ ๕,๐๐๐ คน และกรรมกรขบวนรถ ๓๐๐ คนละงานที่ถึงกับไป ตำรวจก็ไม่ไปยกกองไปปราบ แต่ประกาศ STAND BY เตรียมพร้อมไว้เผชิญกับเหตุการณ์เท่านั้น นอกจากนั้นตำรวจยังมีผู้บัญชาการบังคับกล่าวอีกว่า ถ้ามีการเคลื่อนไหวก็ไปอีก จะจับกุมพวกหัวหน้บ้านเป็นตำรวจขยุ่งส่งเสริม แลก็ได้จับไปไว้ ๗ สัปดาห์.

ใน พ.ร.บ. แรงงาน ๒๔๘๘ มาตรา ๑๕ (ง) หยุตงาน หรือนัดหยุดงาน หรือ สิ่งไหนนัดหยุดงาน ไม่เป็นความผิดกระพ้องถึงทางอาญาหรือทางแพ่งมีก็ ถ้ามีการกรรมกรมีสิทธิกระทำได้เช่นนี้ เขาก็ต้องถูกขึ้น ต้องชักชวนกันโดยไม่ให้เหตุผล ก็จะผิดกฎหมายได้เมื่อมีการกระทำเช่นนี้ เช่น การยุ่งส่งเสริม แล้วต่อไปกรรมกรจะทำอะไรไม่ไปเลย เพราะเรื่องเช่นนี้มันต้องถูกต้องแนะนำลงต้องขึ้นที่ หรือให้เขียนข้อขึ้นแล้วหยุดงานกันเช่นนั้น คนเราไม่ใช่ตัวท้าวเขาอะไรได้โดยดั่งกันไปได้ด้วยตะพึดกันเดียว เหมือนกันนายตำรวจก่อนพลการเข้าไปปราบกรรมกรด้วยอำนาจเช่นนี้ได้ หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ได้พาดหัวเรื่องกรรมกรรถไฟที่ถูกงานที่ BHOWAN JUNCTION (ชุมทางโบริ) ก็คือการหยุดงานกรรมกรรถไฟในอินเดียระหว่างที่ (อ่านพอหน้า ๓๖)

บุษิตวิสัย

บนเส้นทางของการสืบสวน ปริศนาลึกลับก่อเกิดขึ้นกระทั่งนั้น
บรรยากาศในบ้านร้างผิดปกติ
เมื่อนายธนาคาร และทนายหนุ่มเดินทางไปถึง
กระสุนมีดินหนึ่งทั้งรอยอยู่ที่นั้น
พร้อมถ้วยว่างปราศจากวิญญาณของชายผู้มีส่วน

๖.

วันชัยมาพบวิศดตามนัดโดยรถแท็กซี่ วิศด
จอดอยู่ก่อนแล้วประมาณ ๕ นาที วันชัยบอกแท็กซี่ให้จอดลง
ข้างรถของวิศดที่หันหัวไปทางนครปฐม เขาชำระค่ารถแท็กซี่แล้วเปิด
ประตูเข้ามานั่งเคียงข้างกับวิศดโดยไม่พูดอะไรกันเลย วิศดพาวิ่ง
หน้าตรงไปทางนครปฐมทันที รถท่วความเร็วขึ้นเรื่อย ๆ ครึ่งชั่วโมงต่อมา
ก็ผ่านนครปฐมมุ่งหน้าไปสู่ราชบุรี.

วันชัยจุดบุหรี่ส่งให้คนขับมวนหนึ่งซึ่งวิศดสั่นหน้า.

"เวลาขับรถผมไม่ชอบสูบบุหรี่ ขี้ทางไกลด้วยแล้ว ขุนหรีเจ้า
คานิคเดียวอาจจะตายโง่กันทั้งรถก็ได้"

วันชัยขยี้ไหล่ ครึ่งชั่วโมงต่อมา.

"เบา ๆ เลยทางเกวียนนั้นไปแล้ว จะมีถนนเลี้ยวไปทางซ้ายระวัง
มันหักมุมเป็นซอกซอย ... นั่นแหละใช่แล้ว ตรงไปตามถนนขรุขระนั่น
แหละ เห็นไหมห่างจากราชบุรีไม่กี่กิโลเลย เงียบสงบดี"

"คุณพบสินค้าแถว ๆ นี้ใช่ไหม?"

"ไม่ใช่ เลยไปหน่อย เลยทางที่เราเลี้ยวเข้ามา... ตรงไปอย่า
เลี้ยว"

วิศดขับรถเรื่อยไปตามทางที่ค่อนข้างขรุขระ สองนาที่ต่อมาก็ถึง
ลำคูที่ไม่มีหามาทอดข้ามไป วันชัยมองทะเลจรจากข้างหน้าออกไปแล้ว
เอะใจว่า "ไม่มีแสงไฟลอดออกมาจากบ้านเลยน่ากลัวจะไม่มีมา หรือ
ก็คุณเร่งเครื่องเข้าผิด เขาจอดไปสักมิได้แน่ ๆ หยุดรถเถอะ"

วิศดก็เบรคและหยุดสนิทแอมเข้าข้างทางนั่น เกะพวงมลัยมอง
ไปยังบ้านหลังหนึ่งสร้างอยู่ในดงไม้ใหญ่ เงียบสงบเหมาะสำหรับคนที่
ชอบสันโดษ.

"ถลันกันดีไหม คุณเขาอยู่ไม่มาแน่" วันชัยแนะนำ.

"ไหน ๆ ก็มาถึงแล้ว เราควรจะเข้าไปดูว่ามีใครอยู่บ้าง"

"สมมุติว่าถ้าเราพบคุณชาญ ผมจะพูดกับเขาไรดี" วันชัยทำท่าวิตก

"คุณไม่ต้องห่วงอะไรปล่อยเป็นหน้าที่ของผมนักแลวกัน" วิศดเบ็ดประ

ศรกดออกไปเลยเดินตรงไปทางประตูหน้าบ้าน วันชัยนั่งสำรวจมสธารมณอยู่ใน
รถชั่วขณะจึงก้าวออกจากรถตามวิศดติด ๆ ไป วิศดหยุดห่างจากประตูเล็กน้อย
หันมาทางวันชัย บริเวณนั้นมีคสลวีเป็นคันทึปราศจากแสงจันทร์.

"ผมมีไฟฉายอยู่ในรถ ผมจะไปเอามา"

"ลองเคาะประตูดูก่อนดีกว่า มีใครอยู่บ้าง"

"คุณเคาะสิ ผมจะไปเอาไฟฉายมาก่อน" วิศดเดินกลับไปที่รถ เปิด
ช่องหน้ารถหยิบเอาไฟฉายเล็ก ๆ ออกมาลองดูไฟเห็นว่าเรียบร้อยแล้วจึงเดินกลับ
มาที่วันชัยอยู่.

"มีใครอยู่บ้าง"

"ผมเคาะประตูแทบพังอยู่แล้ว ไม่มีใครสักคน" วันชัยตอบเบา ๆ.

"ดีแล้ว ที่ไม่พบเขา แต่เราควรจะคลาดเลารอบ ๆ บ้านเสียก่อนกลับ"

วิศดออกเดินไปคางทางรอบบ้าน ไฟฉายของเขาส่องดูตามข้างฝาของ
ตัวบ้าน บ้านหลังนี้เป็นบ้านสองชั้น ข้างล่างคงใช้เป็นห้องรับแขก แสงไฟฉาย
ของวิศดจันอยู่ข้างฝาจนมาถึงหน้าต่างบานหนึ่ง ซึ่งเป็นหน้าต่างกระจก วิศด
ฉายไฟมองดูที่หน้าต่างบานนั้น.

"วันชัย คุณเห็นอะไรไหม?" วันชัยมองตามแสงไฟฉายไป.

"กระจกหน้าต่างแตก" เขาตอบอย่างไม่สนใจ.

"ดูให้ดี บมกระจกแผ่นนั้นมันรูกุล ๆ และมีรอยร้าวเป็นแฉก ๆ ไปรอบ ๆ"

"คุณคิดว่า เป็น ... " วันชัยด้นเค้น.

"ก็ ไม่แน่"

"สมมุติว่าเป็นรอย ... "

"ลูกปี่" วิศดตอบโยคพูดของวันชัย "เราควรจะเข้าไปดูข้างใน"

วิศดออกเดินต่อไปตามทางรอบบ้าน ผ่านประตูหลัง เขาเองเอามือจับลูกปี่ ๆ
ดู แต่ประตูใส่กุญแจ และหน้าต่างทุกบานก็ล็อกมม วิศดเอาผ้าเช็ดหน้าเช็ด
ลูกปี่ประศู แล้วเดินต่อไป วันชัยตามมาเงียบ ๆ.

"ผมขยักกลับเสียละละ คุณบ้านนั้นลึกลับน่ากลัวพิกล ดีไม่มีตะตุก
หาว่าเขินขโมย"

โดย... ป.แสงเขียน

“แต่ผมต้องการอย่ารู้ว่าเกิดอะไรขึ้นภายในบ้านหลังนี้ก่อนที่เรามาถึง เราต้องหาทางเข้าไปให้ได้ หนีตังทุกกาน ลงกลอนข้างในทั้งนั้น” เขาเดินต่อไปกระทั่งถึงประตูหน้า

“บ้านนี้มีไฟฟ้าหรือเปล่า”

“ผมไม่ทราบ ผมไม่เคยมา กลางคืน แต่เห็นมีสายไฟต่อเข้ามา”

วิคต์ เอ้อมมือไปจับลูกบิดๆ เสียงกลิ้งดังข้างใน แล้วประตูเปิดกว้างออก วิคต์ถอยหลังออกมาก้าวหนึ่งเมื่อประตูเปิดออก กลิ่นอับๆ ชื่นโชยออกมาจากในห้อง ทำให้รู้สึกเหมือนว่าเป็นบ้านร้างไม่มีคนอยู่มานานเป็นเดือนๆ

“เข้าไปดูข้างในกันเถอะ”

“ผมว่าอย่าเลย” วันชัยขัด “มันน่ากลัวออก”

“คุณนี่บ้าจริง กลัวไม่เข้าเรื่อง เอามือใส่กระเป๋าวี” แล้วถามผมมา ผมอยากรู่ว่าในห้องมีอะไร”

“ผมว่า คุณชายแกลงไม่ชอบ เป็นแน่ถ้ารู้ว่าเราเข้ามาตามลำพัง”

“โอ๊ย ใครๆ ก็ไม่ชอบ ตำรวจก็ไม่ชอบ เอามือใส่กระเป๋าวี...”

วันชัยสะกดเท้าตัวเอง ขมำไปข้างหน้า แต่กลัวรวบมันได้ไว้ทัน

“เห็นไหม นั่นแหละจะเป็นรอบ” วิคต์เตือน

“รอบอะไร?” วันชัยสงสัย

“รอบมือคุณ... ผมบอกแล้วว่าให้เอามือใส่กระเป๋าวี” วิคต์ทำเสียงขุ่นๆ

“ซี... คุณนี่คิดมากไม่เข้าเรื่อง

ใครจะมาเอาลายมือผมไปทำไม?”

“ตำรวจเขาจะเอารู้ไหม ...”

วิคต์ ก้าวเข้าไปในห้องพร้อมกับเปิดไฟฉาย กลิ่นสาปสางพลุ้งออก

มาอีก แสงไฟกวาดไปบนร่างของ

คนๆ หนึ่งก้นนอนเหยียดยาวอยู่บน

พื้นห้อง ดาข้างหนึ่งหัว แต่อีกข้าง

หนึ่งลงลิ้นโผลง จ้องมองขึ้นไปยังเพ

กลิ่นสาปสางโชยออกมาอีก แสงไฟฉายไปบนร่างของชายคนหนึ่ง

ภาพประกอบโดยฝีมือ ‘แทน’

หุ่นนอนเหยียดยาวอยู่บนพื้น ดาข้างหนึ่งหรืออีกข้างหนึ่งลิ้นโผลง

เรื่องลับ-ลับการเมือง สืบดาบเงาไว้สืบดาบ
ของ "กาบดอง"

“คุณ เห็นเป็นไร ที่พวกเด็กนักเรียนทำเรื่องว่าวด้วยกันในคราวนี้” ผู้ถามคือพรรค นาวดี ส.ส. ฝ่ายสนับสนุน ผู้มาเยือนโมกข์ ถึงบ้าน ขณะนั้นทั้งสองกำลังนั่งสนทนากันอยู่ที่เฉลียงหลังบ้านน้อยของโมกข์ มีกฤษณาภรรยาของโมกข์นั่งฟังอยู่ด้วยความสนใจ.

ส.ส. ณรงค์หัวเราะ “คุณก็พลอยเห็นดีเห็นงามไปด้วยอีกคน ผมบอก
จริงๆ ว่าผมไม่ชอบเลยที่เด็ก ๆ ทำอย่างนี้ เหมือนหักหน้าผู้ใหญ่ ผมคิดว่าถ้าพัว
เด็ก ๆ คงไม่กล้า นี่คงมีใครหนุนเป็นแน่”

“โฮ่ย! ผมใจกว้างพอพระคณา คุณโมกซ์” นพวงกรเบญจเขมัมภ์
แล้วจึงพูดอย่างสนุก “เราเน่พวกนักการเมือง เราคงคุ้ยเขี่ยการเมือง
ถึงจะมีทักษะไม่ทรงงานเท่าที่คุณไฉน คุณก็มีเหตุผลของคุณ ผมมีเหตุผล
ของผม อย่างใจกว้างก็ไม่ได้ว่าเราแลกเปลี่ยนเหตุผลกันสัก ๆ เท่านั้น”

“ถ้าจะมิโรมา” หล่อกพูด “ถูกฉมังไปเปิดประตูละนะ”
เมื่อถูกฉมังเดินออกไปแล้ว โม่ทจึงหันมาพูดกับ “เมื่อเกิดแกมา
เขยร้อยจีน ว่าว่าแก้วว้ายลูกหัว แล้วโรฮองทุนหลังนะ ผมว่าพวกอย่าง
งักตอเกิดกันเปล่าๆ เกิดสมัยนี้หัวคิดเรื่องก้าวหน้ามาก แกร่งคิดอ่านดี

๔ ๑๐ ๖ ๒
คอเจกนจานงอนแรงกลา

สินไก่อเอง ไม่ต้งให้มิไกรไปชัก^{บุ}
 หรอกคุณ...”เขาหยคชงักอึกคร้งหนึ่ง^๕
 เมื่อกฤชณากลับเข้ามายอกว่า.

“อ้าว! โมกข์จริง” กำลังสนทน
 เชี่ยว” เขาหันไปหาฉนวนศักดิ์ “ผมขอ
 โทษทั้งขอตัวเดี๋ยวนี้ คุณฉนวนศักดิ์ คอย
 ภัยกฤษฎาไปก่อนก็ได้”

“เสือเขียว” ผงงที่ทวนคำ “โอเสือคำ
ตัวสามหน้ที่ถูกล่าวจิงค้ายไปเมื่อเร็ว ๆ นี้
หรือคุณโมกซ์”

“โมกซ์หัวเราะขมิ้มๆ” “ถ้าฉันพนัน
กับผุคนกั๊กหมกตัวนั้น” เขาพูด “พอ
เสียเปรียบไม่ได้มาขอเงิน ตรงกันข้าม
แกเอาเงินมาให้ฉันต่างหาก”
“หือ” นางจี้เกาศีระ “มัน
เรื่องตกลงใจกันละ” พอโอเสียเอางาน
มาให้แน่นอน” (อ่านต่อหน้า ๓๘)

“คุณชาญ ไวยสกุล” วิกต์หัน
มามองหน้า.

“คราวนี้คุณรู้ละว่าทำไมผมถึง
ให้เขามีโอกาสกระโดดไป”

วันชัยพบพมิอะโรยในคอ วิกตัง
ประตึกไวกิงเคิม เขาผ้าเช็ดหน้าเช็ด
รอมือ เกล็ดนวยเบ็ดลอบออกมาถึง
บันไกเขาผ้าเช็ดหน้ากวาดวันชัยไป

“ไม่เห็นจำเป็นเลย, เราจะปล่อย
รอยมือหรือรอยเท้าไว้สักใดเพราะเคียว
เราจะต้องไปแจ้งความเรื่องนั้นแล้ว”
“นั่นเขาไว้พอกันทีหละ” วิฑิตก

บท พลางออกเดินกลับไปยังวัดนันท.
“คุณหมายความว่าอย่างไร เธอ
ไว้ทุกข์กันที่หลังนะ นั่นเป็นเรื่องอาชญา
กรรมทีเดียว เมื่อเราไปพบคนตายเรา
จะต้องแจ้งความแก่ตำรวจไซ้ไหม ผม
ไปให้ตำรวจเขาเอาเรื่องไปเขาจะจับเรา

เหมือนกันว่าพลเมืองที่กวระจะทำการ
 "ไร่" วิชาข้าวเข้าไปในไร่ วันชัยตาม
 ไป วิชาที่สวนที่สวนของนาย.

“นั่นสิ สมดังบอกว่าเขาไวพุกกัน
ทลึง”
“สมว่าพุกกันไหวเรองเคยวนก
กว่า”

วัดเขยวรดกลีทางเก่ามุ่งหน้า
ไปสู่ถนนหลวง.

“คุณวิทย์ คุณกวระพูดได้วัน
มันยังโง่กัน แต่อย่างไรก็ตามคุณระ
พูดหรือไม่พูดผมขอออกคุณว่า เธอ
โทรศัพท์ทราบน โน ผมเป็นต้องของไป
แจ้งความก่อนละ”

“คุณพ่อกำลังว่า โทษภัยที่ใช้
โคกทั่วประเทศเขื่อน” วิถีเขื่อน
“จากศัพทที่เราเห็นผลมากว่าคุณชาย
ตายมาตามทรวงแล้ว”

“แล้วไง” วันชัยชัก.
(อ่านต่อหน้า ๓๔)

ภาพชุดประวัติศาสตร์ไทย สมัยร.ศ. ๑๑๒ ทีวี นันทกวีวัง...ภาพ • บรรพต สิงห์พิมพ์...ภาพ

พระยาศรีสุริยราช

๔๒. นอกจากเรืออังกฤษ

แล้ว ยอลันดาได้ส่งเรือรบชื่อชุน
บาว เข้ามาคุ้มครองคนของเขาใน
จำแม่น้ำเจ้าพระยาด้วย.

๔๓. เยอรมัน ต้องการมา

ควบคุมเป็นไปในสยาม จึงส่งเรือ -
มูลี่มาทอดสมอจกัอยู่หน้าวัดแจ้ง

๑ ..

รัฐประหารบอลเชวิก-ยุทธวิธีของทร็อตสกี

บุคคลผู้ได้ชื่อว่าเป็นยุทธศาสตร์แห่งการปฏิวัติบอลเชวิก คือเลนิน ส่วนผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นยุทธวิธีแห่งรัฐประหารในเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๑๗ ก็คือทร็อตสกี.

โดยที่ข้าพเจ้าพำนักอยู่ในประเทศรัสเซียในระยะต้นปี ค.ศ. ๑๙๒๙ ข้าพเจ้าจึงมีโอกาสได้สนทนากับคนสำคัญในวงการต่าง ๆ มากหลายถึงเรื่องบทบาทที่ทร็อตสกีเคยแสดงในการปฏิวัติใหญ่ในประเทศนั้น ในเรื่องนั้นได้ความเห็นแตกต่างกันมากในรัสเซียสมัยนั้น เฉพาะอย่างยิ่งก็ในกรุงมอสโกและที่นครเลนินกราด คนบางฝ่ายก็เชื่อตามเอกสารของทางราชการโซเวียตซึ่งก็ถือคำยืนยันของสตาลินที่ว่า ในการยึดอำนาจจากรัฐบาล "กุ่มฟี" ชูคนายเกอร์มสกีในเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๑๗ นั้น ทร็อตสกีได้เป็นตัวตั้งตัวตีไม่ และว่าผู้ที่สำคัญที่สุดที่ทำให้การยึดอำนาจบรรลุผลสำเร็จ ก็คือคณะกรรมการชุดที่พรรคบอลเชวิก (หรือคอมมิวนิสต์) ตั้งขึ้นซึ่งประกอบด้วย สเวคลอฟ, สตาลิน, บูบนอฟ, อูตสกี และดะแรจันสกี คณะกรรมการชุดนี้ มิได้มีเลนินหรือทร็อตสกีร่วมอยู่ด้วยก็จริง แต่ก็ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการปฏิวัติฝ่ายทหารซึ่งมีทร็อตสกีเป็นประธาน ในบทประพันธ์เรื่องนี้ เราจะไม่บรรยายถึงสงครามปากกระหวัดทร็อตสกีกับสตาลิน ซึ่งจบลงด้วยชัยชนะของทร็อตสกีในเรื่อง "การปฏิวัติการ" และเรื่องบทบาทของทร็อตสกีในคราวรัฐประหารเมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๑๗ เพราะถึงอย่างไรสงครามปากกระหวัดครั้งนี้ทั้งสอง ก็ไม่

ทร็อตสกี

นักยุทธวิธีแห่งรัฐประหาร

เหล่านบอลเชวิกสุดคิดเลินว่า คือ 'เทพเจ้าที่จุติลงมาปราบยุคเข็ญ'

แต่บุคคลซึ่งสร้างเทคนิควิธีแห่งรัฐประหารบอลเชวิกจะเป็นใครไปไม่ได้ นอกจากทร็อตสกี

เพราะฉะนั้น 'คนฝ่าเหล่าที่ถือโซด' จึงต้องถูกขับเป็หิจากโซเวียต

สามารถจะเปลี่ยนแปลงข้อความจริงทางประวัติศาสตร์ข้อที่ว่า ในการยึดอำนาจจากรัฐบาล "กุ่มฟี" ของนายเกอร์มสกีในเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๑๗ นั้น ทร็อตสกีเป็นตัวตั้งตัวตีสำคัญที่สุด ในฐานะที่เป็นผู้วางแผนการไว้อย่างแนบเนียน ชื่อนี้เลนินเองก็เคยกล่าวรับรองว่าในการยึดอำนาจจากนั้น ทร็อตสกีเป็นผู้วางแผนการ และอำนวยความสะดวกตามแผนนั้นอย่างได้ผล ฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า เลนินก็คือนักยุทธศาสตร์, เจ้าคิด, และผู้กระทุ้งให้เกิดรัฐประ

หารคราวนั้น และถ้าจะกล่าวตามคำของพวกบอลเชวิก ก็ต้องกล่าวว่า เลนินคือ "เทพเจ้าที่จุติลงมาปราบยุคเข็ญ" แต่ทว่าบุคคลที่สร้างเทคนิคแห่งรัฐประหารบอลเชวิกจะเป็น ใครไปไม่ได้ นอกจากทร็อตสกี.

ในยุโรปทุกวันนี้ ภาษาคอมมิวนิสต์ที่รัฐบาลทั้งหลายจะพึงใช้กันจะมีกระวิงก็อยู่บทวิธีของทร็อตสกีเอง หากใช้หลักการยุทธศาสตร์ของเลนินไม่ ย่อมแพ้เพราะว่า หลักยุทธศาสตร์ของเลนินนั้น ใ้วางขึ้นไว้สำหรับใช้ในสถานการณ์ที่ปรากฏในประเทศรัสเซียสมัยนั้นโดยเฉพาะ กล่าวอีกนัยหนึ่ง หลักยุทธศาสตร์ของเลนิน จะพินาศออกไปได้ ก็เฉพาะในประเทศที่ปรากฏสถานการณ์เช่นเดียวกับที่เขยปรากฏ

สารคดีเข้มข้นทันเหตุการณ์

ค่ายทอกละเอียดละอองถึงใจจาก ตำราที่จอมพล ป.พิบูลสงคราม ใช้เป็นตำหรับกาวขึ้นลู่อ่านา

อยู่ในประเทศรัสเซียเมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๖ นั้น ส่วนยุทธวิธีของครอสส์ก็เห็นอีกเรื่องหนึ่ง มันหาใช้กับสถานการณ์แต่อย่างใดไม่ ใครจะนำมาบอกใช้เมื่อใด ประเทศไหน ก็ย่อมกระทำได้ทุกเมื่อ โดยเหตุนี้ยุทธวิธีของครอสส์ก็ในการทำรัฐประหารจึงย่อมเป็นภัยแก่ประเทศที่ไปอยู่เสมอ ในยุทธประพันธ์เรื่อง "โรคเด็กแห่งคอมมิวนิสต์" เลนินเขียนถึงข้อสังเกตไว้ว่า สถานการณ์ทางการเมืองในรัสเซีย เมื่อปี ๑๙๑๖ นั้น มีลักษณะพิเศษอยู่สองอย่าง ซึ่งไม่มีปรากฏอยู่ในยุโรปตะวันตกสมัยนั้น แต่ก็คงจะไม่พ้นปรากฏในลักษณะเดียวกันได้ ไม่ว่าในประเทศใด ลักษณะพิเศษทั้งสองนั้นได้แก่ ๑) ช่องทางที่จะก่อรัฐประหาร ย่อมเกิดขึ้นพร้อมๆ กับขบวนการความก้าวหน้า (๒) โอกาสที่จะใช้สงครามระหว่างประเทศสองกลุ่มให้เย็นประโยชน์ ชั่วระยะเวลานั้น ซึ่งหากปราศจากสงครามนั้นแล้ว ประเทศสองกลุ่มนั้นก็พร้อมกันขยับขยายการปฏิวัติของเขาก ๑) ความสามารถที่จะขยายได้ คือกลางเมืองซึ่งมีอาณาเขตนาน โดยอาศัยความกว้างใหญ่ แห่งอาณาเขตประเทศรัสเซีย และความไม่สะดวกแก่การคมนาคม และ ๑) การมีชนวนการปฏิวัติที่ลักษณะประชาธิปไตย-กฎหมายขึ้นในหมู่ชนวนา โดยเหตุนี้หลักยุทธศาสตร์ของเลนิน จึงมีไว้ว่า เป็นนโยบายที่นำสำหรับขบวนการกาวขึ้นในยุโรป ภัยที่แท้และถาวร-สำหรับรัฐบาลเหล่านั้น ก็คือยุทธวิธีของครอสส์ก็ในขบวนการเมือง "การปฏิวัติในเดือนตุลาคม และยุทธวิธีของ

คอมมิวนิสต์รัสเซีย" สตาลินเขียนไว้ว่า ในการวินิจฉัยเหตุการณ์รัฐประหารในเยอรมนีเมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๓ จะต้องไม่ลืมสถานการณ์พิเศษ ในประเทศรัสเซียเมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๖ แล้ว สตาลินกล่าวเสริมว่า "สหภาพครอสส์จะต้องระลึกถึงความจริงข้อนี้ ไว้ให้ดี" เขาชี้ให้เห็นการปฏิวัติในเยอรมนี ก็คือการปฏิวัติในเงื่อนไขที่คลุมเครือ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เขาชี้แจงโอกาสที่ดำเนินพรรคคอมมิวนิสต์เยอรมัน ไว้อย่างรุนแรง โดยทว่าทำการผิดพลาดมากมายซึ่งถึงแม้ไม่จริงบ้าง... ในทัศนะของสตาลิน เห็นว่าความล้มเหลวแห่งการรัฐประหารในเยอรมนีระหว่างฤดูใบไม้ร่วง ค.ศ. ๑๙๓๓ สืบเนื่องมาจากการประเทศเยอรมันไม่ได้มีการวางแผนพิเศษล่วงหน้า เช่นที่คอมมิวนิสต์ในประเทศรัสเซียสมัยปฏิวัติใหญ่ ซึ่งภาวะการณ์เช่นนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรากฏอยู่ จึงอยู่ในวิสัยที่จะนำเอาหลักยุทธศาสตร์ของเลนินออกใช้บังคับได้ สตาลินแสดงความพิศวงที่เห็นครอสส์ที่ปรึกษาว่า เป็นความผิดของพวกคอมมิวนิสต์เยอรมันเองในการที่ทำการรัฐประหารครั้งนี้ไม่สำเร็จ สำหรับครอสส์ก็เองนั้นย่อมอยู่ในความผิดที่ว่า ความสำเร็จในการทำรัฐประหารอาจทำได้ โดยไม่ต้องอาศัยสถานการณ์เช่นที่คอมมิวนิสต์เยอรมันในประเทศรัสเซียเมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๖ แต่ประการใด อันที่จริงเหตุการณ์ของความล้มเหลวแก่การรัฐประหารเยอรมันในฤดูใบไม้ร่วง ค.ศ. ๑๙๓๓ นั้น หาใช่เพราะการไม่สามารถนำเอา หลักยุทธศาสตร์ของเลนินออกใช้ไม่ได้ ความผิด

ชีวิต

กษัตริย์ผู้สุขุม.....

สิ่งหนึ่งแห่งทะเลทราย

ถ้าจะมีคำกล่าวไว้ ผู้สูงวัยวุฒิเท่านั้นจะปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ลุล่วงไปได้โดยนัยแต่แล้ว คำกล่าวนี้ก็จะมาผิดไปบ้างไม่มากนักก็เพราะมันนั้น ในท่ามกลางความยุ่งเหยิงของโลก อย่างที่นั่นแห่งแรงจูงใจระเบิด หนุมับ ๒๑ ผู้หนึ่งได้ปรับเปลี่ยนคำกล่าวนั้นแล้ว.

หนุมับผู้คือ อูสเซน กษัตริย์หนุ่มแห่งจอร์แดน ประเทศหนึ่งในบรรดา

รัฐอาหรับแห่งตะวันออกกลาง สยามตลอดถึงโศภาของอ่าวเปอร์เซียสองค่าย.

อูสเซนประสูติเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๑๖ พระบิดาของพระองค์ขณะนั้นดำรงตำแหน่งเจ้าอาณัติ ทรงพระนามว่า ศาลาล ส่วนพระมารดาเป็นพระนามว่าฮาดีน อูสเซน ทรงมีบิดาโดยนัยแห่งการสมรสทางศาสนา และมารดาเป็นเจ้าอาณัติในราชวงศ์ที่มั่งคั่งยิ่งยวด สมเด็จพระอัยการเจ้าของพระองค์มีพระมเหสีสามพระองค์ ผู้ซึ่งต่างก็ทรงไว้พระบุตรขององค์นี้ในคราวแรกสมรสได้สิบคน.

ชีวิตในวัยเยาว์ของอูสเซน ทรงมีโอกาสดูคลุกคลีกับสมเด็จพระอัยการเจ้า และได้รับการสั่งสอนให้รู้จักชีวิตการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ ครั้นถึงสมัยที่จะพระอัยการเจ้าทรงดำรงตำแหน่งองค์ที่ ๖ "เจ้าหนุมับ" ต้องการให้เข้ามารับการเสวยฯ และเรียนรู้อะไรทุกอย่างจากบิดาของพระองค์ แต่ที่เจ้าหนุมับเห็น ภาระอันยิ่งใหญ่ที่หนักหน่วงต้องจะเข้ามาแทนที่ "ผู้ใด"

คำทำนายเป็นความจริงจนแล้วทรงหนึ่ง เมื่อวันหนึ่งในปี ค.ศ.

๑๙๔๑ กษัตริย์อูสเซนถูกลาวทรงเสด็จไปประกอบพิธีอภิเษกสมรสกับ ณ กรุงริซซาเล็ม ทรงถูกผู้ลี้ภัยจากปาเลสไตน์ผู้หนึ่งล่อลวงกระหน่ำยิงถึงแก่พิราลัย....

กาลล่วงถึงพระชนมชีพแห่งอูสเซนถึงหนึ่งมาแต่การเสวย ภายหลังจากความระหว่างรัฐอาหรับกับอูสเซนในยุทธการปาเลสไตน์ ในปี ค.ศ. ๑๙๔๘ จอร์แดนได้คืนแก่ปาเลสไตน์อย่างถาวรแล้ว และพร้อมกันก็ด้วยอาชวอาหรับเผ่าหนึ่งซึ่งลี้ภัยจากปาเลสไตน์ได้ตั้งขึ้นเจ้าสำนักด้วย ผู้มาใหม่มีจำนวนมากกว่าชนอาหรับเผ่าอื่นๆ เจ้าของประเทศจึงทรงดำริว่า.

ผู้มาใหม่ต้องละทิ้งทรัพย์สินมรดกเดิมของตนมา จึงเป็นเหตุผลหนึ่ง. โดยเล่าพันธุโยกเกี่ยวกับพระชนมชีพ อูสเซนยังได้สัมผัสกับในครั้นนั้นแน่นอนอยู่ กษัตริย์อูสเซน เป็นอีกเหตุผลหนึ่ง ในอีกหลายเหตุผล ในฐานะที่จอร์แดนเป็นรัฐอาหรับรัฐหนึ่งเหมือนกัน....

เจ้าชายศาลาล เสกษัตริย์นครราชสมบัติด้วยดีและแล้วด้วยความเป็นผู้มีสายดาไกลของพระราชมารดา. อูสเซนผู้ซึ่งเกิดสืบพระชนมชีพในวัยเพียง ๑๕ ปีพร้อมกษัตริย์สมเด็จพระอัยการเจ้า โดยเสด็จไปด้วยและถูกกระสุนนัดหนึ่งพุ่งเข้าที่อกหรือควักที่หน้าอกกระเด็นไป..) จึงถูกส่งไปรับการศึกษาออยม ณ โรงเรียนเฮโรวี ประเทศอังกฤษ.

อูสเซน ประทับอยู่อังกฤษไปไม่ถึงสี่พระราชนัดดาผู้สืบพระสันตติย์ไปอยู่ที่ ก็ถูกถอดออกจากราชสมบัติ และถูกส่งเสด็จไปประทับอยู่ ๓ ปีที่นั่น แต่อูสเซน ยังคงประทับอยู่ที่อังกฤษต่อไปอีก ๖ เดือน โดยย้ายไปประทับที่โรงเรียนนาซาร์ธตันเคิร์สต์ ครั้นแล้วในเดือนเมษายนปี ค.ศ. ๑๙๕๓ พระองค์ก็เสด็จกลับมาทูลถามปัญหาการเกิดมาแห่งที่ เป็นวันเดียวกับที่พระอัยการเจ้าของพระองค์ เจ้าชายไฟซัล ก็ขึ้นครองบัลลังก์ที่กรุงแบกแดด.

อูสเซน เสด็จขึ้นครองราชสมบัติได้ไม่นาน ก็ทรงเสกสมรส เจ้าชายของพระองค์กับเจ้าชายอานอร์ เจ้าชายผู้เฒ่า เกรืออันก็ แต่เจ้าชายอูสเซน ก็เป็นโอรสที่ (อ่านต่อหน้า ๓๓.)

โดย จินดา จินตนาเสรี

ตามธรรมเนียมคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของคณะ
ซอร์บงให้ถือศาสนาเลย จึงขอเขียนขอ
ลัมของเขามขึงชื่อว่า "เรื่องบ้า ๆ
บอ ๆ" ตามที่ปรากฏอยู่ เรื่องบ้า ๆ
บอ ๆ นั้นมีขบว่าเด็กอ่านได้มใหญ่
อานดี ก็ยัทธิงและมขียาย ที่ม
ยักลัวมขึงให้ มกัณเณนขึงยัก
ด้วยว่า ถ้าได้อ่านแล้วจะมบ้า ๆ
บอ ๆ ไปตามขี้อีให้ลเลย ถ้า
อ่านไปคละไรให้ทั้งลเลย จนก
ลคิอามมนี้ไป จนลจลลเป็นขี
หัดใหญ่ไปก็ได้นะ

ไปด้วย จะเอาจากคนอื่นมันผิดธรรมชาติเขาไม่ คนจะเอาใจความ
บ้านมันเกิดขึ้นที่หลังงานฉลองพุทธศตวรรษที่สิบที่เชียงใหม่ เพราะ
คนมาบ้นออกแต่ทั้งหลายแหละนั้น เริ่มมีมาตั้งแต่เมืองไทยได้รัฐบาล
ชุดใหม่ มีการขยายงานแผ่นดินแล้ว ผมเองเห็นหนังสือวันขึ้นวันเด
ละคนแล้ว เริ่มมองเห็นว่าเห็นคนทำหนังสือไม่ถูก

ท่าไม่เมจิมองเห็นไปจนนั้นละ ทิวว่าเมคนั้นไปมองทิวตัวเองใน
กระจกเงาเหมือนทิวบ้านรูมนคร จึงมองเห็นทิวคนช ู เหมือนผมไปเมคน แต่
พูดอย่างก็ไปถูกนักกรอนะ เพราะคนเราทุกคนนั้นก็จะเห็นน้ำ ไม่อย่างใด
ก็อย่างหนึ่ง แลไปมากก็ขี้ตามลัดดีก็ดีกว่าหรือตามความขนิของโลหิต ดังนั้น
รัฐมนในคณะรัฐบาลชุดนี้ จึงไปเหมือนกันทุกคน มากบ้างน้อยบ้างสุดแต่
อัธยาศัย

ผมมองเห็นคณะรัฐมนตรีไปไม่ได้ดีไปเสียทั้งหมดก็นั่น เลยนึกไปว่า
พวกเขาเหล่านั้น ระพชาติบ้านเมืองไปโรคหือ ถ้าไปโรคผมแผ่นดินลงไปก็
เพราะความขี้ขลาด หรือถ้าระพาไปโรคก็ ก็คงระพาไปก็อย่างนั้นแหละ
ที่เคียว. (ถ้าเปลี่ยนรัฐบาลใหม่เสียทีก็ดี).

ผมนึกของผมเอาเอง (ก่อนไปตรวจบันทึกตามผมไปด้วยแล้วครับ) ว่า บั.พ.ศ. สอนทหารอเมริกันแบบฝึกหัดกัน และเน้นย้ำท้ายๆ ของ เหลืออดักจับสัตว์ รังเกื้อหนุน "แทบเป็นน้ำ" ส่นฟ้าก็ไม่ได้ลงนามกับเขาเขาขงลงเลย ครั้นทกลงมาที่หนึ่ง ก็กันทยอยเอาลูกเห็บขึ้นๆ มาอีกด้วย ผมพินิจจากศัพท์พจนานเป็น ย้ำไปอีก หอยเอาใจให้รักใหญ่มาจากสิ่งโคยี้ ผู้คนสนนเขยักกระแะระนกล เกล็นเอาหมอกทำงาน กันแทบเป็นน้ำไปเลย เพราะไอโรควัขนันก็เกี่ยว ข้าง ผ่ายพศกัยาคามรวันรวงขางแห่งเห็นโอกาสอันนี้ จึงถือโอกาสส่นขึ้นรวาคาค่า ขยักยารวโค ชูลูกเลือกขุนเ็นเอาอีกเป็นไอหวัทกั ซึ่งนับว่าเป็นการรวย ไอหวัทกัสนนน้ำ ขึ้นล่นัก ไม่ให้มันถึงมณษขรรวม และรวงขางรวงของพศกั ค่ายังเลย และกัซกันไทนแต่ไธรมา นับคั้นแต่คัคว่าจะระเทคไทย (หรือ สขาม) เกิดขึ้นมาในโลก ก็ไม่เคมี "คววมน์" อย่าน่าระเทคไธนแก่ กัณคักรเียน บัยส่นพินทัหวัยคัณคัสน พวกเขวขนประสพ "คววมน์" ไม่ มีที่ระเรียน ถึงแก่กับไคปรัวักกันไปเลย และเลขนใช้ให้เ็นแก่นคัซกลไปว่า กระทวงคักรักการของเรวกลาขเป็นน้ำไปแล้วคัหรือ ที่บัลลัยปลระเล รนเคไม่มีที่ระเรียนอยู่แล้ว เรื่องที่เกยวักรวมกรวให้เก้เหลือนัก ที่ แรกทีประสพคั "คววมน์" รนแทบระงองเลคเอาไปน่นแะ เพราะ เกยวัคัคว่ารวงเป็นโพระกน เลย "สัโรค" กันขึ้นเป็นส่นใหญ่ที่ "ขุน ทางขงโซ" เกยระเลคถูกลากมาไปโยหวั ไทนคั แต่กระระบูญคัลยกระ ทวงคัหรือเป็นไธวเลระขมยาร "สัโรค" กลยเข้าทำงานคณคัมน เรื่องคัจะ กลาขเป็นน้ำจึงม่นกลาขงไป. (อ่านต่อหน้า ๓๐๓)

หลากหลายใหญ่ ของพวกคอมมิวนิสต์
เขมรนั้น อยู่ที่ไหนเอาเขาขั้วหนึ่งแห่ง
การปักฉากรองช่อที่ออกปฏิบัติ
นั้นต่างหาก เพราะการการณหรือ
สถานการณ์ทั่วไปของประเทศ จะเป็น
อย่างไร ย่อมไม่มีผลกระทบถึงบุคลิก
ของวิธกลั่นแกล้งอย่างใด.

ทั้งนี้ยังนับได้ว่าวิชาพุทธศ. ๑๔๒๒ ความ
คิดอย่างใหม่ทางองค์พระคัมภีร์ ที่เริ่มขึ้นโดย
การตั้งวงอภิธรรมของสมเด็จพระเจ้าแผ่นดิน หรือ
ที่เรียกกันง่าย ๆ ว่าที่ปรึกษา หรืออาจกล่าวตาม
อัปเปหิที่ออกนอกดินแดน หรือกล่าวไว้ชัดกว่า
พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าทรงริเริ่มหาข้อคิดในองค์
คัมภีร์ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของเจ้าเมืองหรือ
คหบดีทั้งหลายที่เข้ามาบรรพชาใน วัดต่าง ๆ
ตามที่มีความคิดพิเศษเหล่านี้ซึ่งมีปรากฏอยู่ในงาน
กล่าวไว้ชัด และกล่าวถึงในองค์พระคัมภีร์
แต่ก็ให้กล่าวหลักธรรมของพระพุทธเจ้าในพระ
คถาวร หลักธรรมกถาอื่น ๆ มุ่งจะสรุปให้เห็นว่า
กล่าวไว้โดยละเอียดก็ย่อมจะอยู่ในขั้วเดิม เพราะข้อ
พระธรรมข้อใด ๆ ก็เป็นข้อสรุปส่วนหนึ่งและส่วน
การดำเนินตามปรากฏอยู่ในประเทศหรือใน
๑๔๒๓ ตำราหรือข้อเขียน เราในที่นี้จำเป็น
จะต้องเลือกเฉพาะที่พอใช้ได้ เพราะการมีบท
สรุปไว้โดยนี้ การสรุปพระทางของพวกออกเจ้า
ในคือพุทธศตวรรษ ค.ศ. ๑๔๑๑ ที่จะต้องกล่าวไว้
ซึ่งว่า พระเจ้าเจ้าแห่งอียิปต์หรือที่กรุงเยรูซาเลม
ในพระคัมภีร์นั้นได้ ๒๒ บุคคลบางท่านซึ่งเลือก
ทั้งหมดซึ่งพระคัมภีร์หรือที่เรียกว่า "การปฏิบัติธรรม" ซึ่ง
กันคล้ายกับว่า หรือจะไม่ได้จากองค์พระคัมภีร์
เสียก็ได้ กล่าวคือในหนังสือ ในคือพุทธศตวรรษ
ค.ศ. ๑๔๑๑ นั้น แม้แต่พระคัมภีร์หรือที่เรียกว่า
พระคัมภีร์และไม่มีบทบาใด ๆ ในการปฏิบัติ
ในคือพุทธศตวรรษ คำที่พระคัมภีร์หรือที่เรียกว่า
ในคือพุทธศตวรรษที่พระคัมภีร์

ถ้าฉันขึ้นของพวกที่นิยมหรือสกลักักแล้ว
ไป บุคคลอีกพวกที่ทรงใจในความเป็นกษัตริย์
หลังพุทธศาสนาหรือปฏิบัติทางเห็นเป็นคำยืนยัน
ที่ไร้สาระซึ่งประกอบกันไว้แต่ความกลัวหรือ
กลัวว่า พวกนี้ที่การต่อต้านบางแห่งหรือที่มึน
หรือยอมมีควมสำคัญว่าหลังพุทธศาสนาซึ่ง
เป็นผู้รักษา การปฏิบัติของพวกอนุเจริ
หลังพุทธศาสนาซึ่งมองไม่ใช่ว่าจะเห็นที่ถือ
ไว้ ซึ่งจะสมารถนำเอาข้อปฏิบัติแห่งการถือ
มาของปฏิบัติได้ ถ้าหลังพุทธศาสนาจะ
ยอมไม่ใช่ว่าให้อำนาจให้ใส่รับ ซึ่งจะทำให้
จากกรณีเพราะเหตุคดีนี้ ในประเทศนี้ ระหว่างปี
ค.ศ. ๑๙๖๓ ถึง ๑๙๖๔ พวกคอมมิวนิสต์ได้
หลังพุทธศาสนาซึ่งมองไม่ใช่ว่าจะเห็นที่
ถือเอาถือเอาอันนี้ ที่นิยมเพราะในยุโรปที่
สภาพุทธศาสนาที่เข้าทำการศึกษาของม
นิสต์ ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในสภาพุทธที่ขึ้น
การรัฐประหารเกิดขึ้น พวกคอมมิวนิสต์
เลือกกันไว้ในหลังพุทธศาสนา ซึ่งมองข้าม
ความสำคัญของการปฏิบัติ ในสภาพที่มีความ
มีแนวโน้มที่จะเอาถือเอาอันนี้ เช่นการ
หลุดจนกันทั่วไป ตามกระแสเห็นแก่ตัวของ
ประชาคมของมนุษย์ที่ถูกละทิ้งและทิ้งอย่าง
นาล การที่การเศรษฐกิจและการเมืองการ
เป็นอันมากไป การที่การระบอบอันเข้าใจ
งาน การที่ความพยายามเข้ายึดที่ของพวก
อื่น การที่ความเปลี่ยนแปลงในสังคม

มะโนว่าราชการการพลเรือน ความขัดแย้งของข้า
ราชการไทยตุลาการ รวมทั้งการโหมโรงรถม้า
ของคณะรัฐบาล เหล่านี้ย่อมเป็นปัจจัยเพียงพอ
แล้วที่จะจัดการมอบโอนอำนาจการปกครอง ไป
ให้แก่คนงาน รัฐบาลอีกเวลาหนึ่งประกอบ

ด้วยสมาชิกพรรคฝ่ายซ้ายเป็นส่วนใหญ่ ถึงการ
ของที่ประชุมรัฐสภาที่ดุเดือดและสงัดสมรรถ
สมทบคนงาน ให้กระทำการอีกด้านจากรัฐบาล
ด้วยวิธีปฏิวัติ สิ่งนี้ชี้ขาดอยู่เวลานี้ก็คือความ
รุ่งเรืองพหุภาค แม้การยึดอำนาจทางโชนกิจ
ที่จะยึดอำนาจนี้ได้ การรัฐประหารในอดีตกลับ
เหลวไป ก็เพราะมันจกกันแต่ในเรื่องยุทธ
ศาสตร์ซึ่งการดำเนินการเหมือนกันแต่อย่างใดจาก
หามิโคลนโชนไป นี้รัฐจะต้องเข้าเพื่ออย่างจริง
จะได้สมทบคนมอบเปอร์เซ็นต์ ในที่สุดก็อยู่
โกลาปลงการระบอบประชาธิปไตยในอิตาลี คือ
อุปสรรคใหญ่ที่ขัดขวางการเข้า เพื่อยึดอำนาจ
ฝ่ายข้างมากในรัฐสภาที่ก่อความไม่พอใจต่อการกระทำ

ทำของสมทบคนงาน จนทำให้เห็นวิสัยทัศน์ว่า
จะมีการก่อกบฏของรัฐบาลจากฝ่ายแล้วจะออก
เลิกไปถึงสมัยรัฐสภาใหม่ด้วย ฝ่ายสมทบคน
งานแล้ว ก็ไม่มีโอกาสที่จะของรัฐสภาเหมือนกัน
ก็ เพราะท่าทีของรัฐสภาอยู่ในทางแบ่ง

การปฏิวัติของชนกรรมาชีพ ให้เป็นเพียงการ
เปลี่ยนคณะรัฐบาลเพื่อประโยชน์ของชนชั้นกลาง
จำพวกที่เอื้อกันว่า "กลุ่มน้อย" ที่จะดำรงเป็น

รัฐประหารที่ถ้อยยังไร้ค่า นี้คือปัญหาที่ปรากฏ
อยู่ในอิตาลีระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๒๒ กับ ๑๙๒๖ และ

ในเยอรมนีและอิตาลีเหล่านี้ ยังไปประเทศอื่นๆ
แห่งยุโรปประเทศเกือบทุกประเทศคือ โดย

เหตุผลที่เรารู้จักกันดีว่า พวกคอมมิวนิสต์ได้
เกิดขึ้นไม่รู้จักเพียงแอมพริออน จากการปฏิวัติใน

เดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๑๗ ไปให้ได้เป็นประ
โยชน์ บบวณนั้นได้ได้ถูกวิธีนี้แห่งการยึดอำนาจ
ทำให้ยุโรปหลายครั้งการปฏิวัติไป ของสังคม
ของหรือที่หลังถ้อยว่าไว้ให้โดยทหารบกเกิด

ไปว่า เหตุใดแห่งรัฐประหารในเดือนตุลาคม
๑๙๑๗ นั้น ประกอบด้วยอะไรมา .

อาจมีผู้แย้งว่า เทคนิคแห่งการ
ยึดอำนาจย่อมเป็นส่วนหนึ่ง แห่งยุทธ

ศาสตร์การปฏิวัติ และก็เป็นส่วนสาค
ท้ายของยุทธศาสตร์ส่วนนี้ ในแง่ ที่ชนะ

ของกบฏลัทธิสังคมนิยมก็ สำหวั
บด้วยลัทธิ ยุทธวิธีแห่งการยึดอำนาจ

ย่อมไม่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ทว่าไป
ของประเทศ ทั้งที่ไม่ต้องอาศัยภาวะ

การณ์ ที่เหมาะสมต่อการปฏิวัติแต่
อย่างใด มันเป็นยุทธวิธีที่อาจนำออก

ใช้ได้ ไม่ว่าในประเทศใด เวลาไหน
ระบอบออกใช้ในประเทศเนเธอร์แลนด์
หรือสวีเดนหรือแดนที่ มันก็มักจะ
ยากง่ายอยู่ กันที่ใช้ในประเทศ
รัสเซียตนเอง การการณ์พิเศษ
ที่ประการ (อ่านต่อหน้า ๕๓)

การสัมภาษณ์

ระหว่าง เอกอัครราชทูต พจน์ สารสิน.
กับนายกสมาคมหนังสือพิมพ์

โดย ประสงค์ บัณยารชุน เป็นผู้จัด.

รายการทางไทยโทรทัศน์ เมื่อ ๓๐ พ.ค. ๒๕๐๐ เวลา ๒๐.๑๕-๒๐.๔๐ น.

ประสงค์: สวัสดิ์ศรีท่านผู้ชมทั้งหลาย.

เวลานี้ผมรู้สึกยินดีเหลือเกินที่ได้มีโอกาสสัมภาษณ์ท่าน คือว่ารายการนี้ ผมได้มี
เกียรติที่จะแนะนำให้ท่านทั้งหลายได้พบกับคุณพจน์ สารสิน เอกอัครราชทูตไทยประจำอเมริกา
ท่านได้กรุณามาให้สัมภาษณ์ และผู้ที่จะมาสัมภาษณ์ ผมก็ยินดีเหลือเกินที่ผมได้พบกับคุณ คุณ
สมัย เรื่องใคร นายกสมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยมาสัมภาษณ์ ท่านเอกอัครราชทูต พจน์ สารสิน
ก็คุณสมัยนี้ ความจริงทั้งสองท่านนี้ พวกเรารู้จักกันก็อยู่แล้วว่า แต่ละคนก็มีชื่อเสียง มีความรอบรู้
มีความสามารถซึ่งพวกเราได้เห็นผลกันแล้วเรียบร้อย เพราะฉะนั้นผมก็ไม่ขอเสียเวลามากในการแนะนำ
นักครับ ผมขอเชิญท่านผู้ชมทั้งหลายพบกับคุณพจน์ สารสิน และคุณสมัย เรื่องใคร ครับ ยินดีครับ.

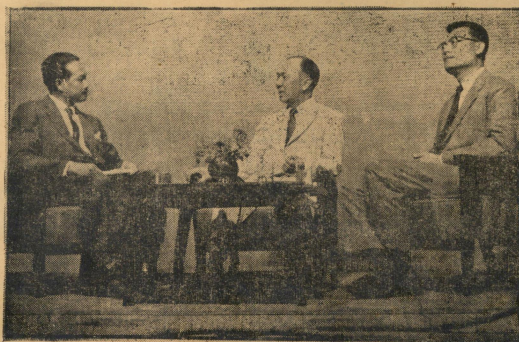
คุณสมัยครับ เชิญสัมภาษณ์ และผมจะร่วมสนทนาคำด้วย.

สมัย: มีปัญหาต่างๆ ที่ชาวกรุงเทพฯ และชาวไทยสนใจอยู่มาก เกี่ยวกับกรณีที่ท่านเอกอัครราชทูตได้
เดินทางกลับมาร่วมปัญหาแรกที่เกี่ยวข้องกับทรายเป็นข้อ ท่านพูดได้เดินทางมาโดยคำสั่งของรัฐบาลไทยหรือไม่?

พจน์: ก่อนจะตอบปัญหาของคุณ ผมขอแสดงความยินดีที่รู้สึกยินดีเกี่ยวกับอย่างนี้ที่ได้มาร่วม
ในกิจการของวิทยุโทรทัศน์ ปัญหาที่กล่าวมานั้น ผมต้องเรียนว่า เป็นความจริง ผมได้ร่วมคำสั่งจาก
รัฐบาลให้เดินทางมากรุงเทพฯ เพื่อปฏิบัติราชการบางอย่าง.

สมัย: แท้ที่จริงก็เกี่ยวกับเงินกู้ธนาคารโลก.

พจน์: ผมได้ร่วมคำสั่งให้มาร่วมปฏิบัติกิจการของรัฐบาล ในข้อนี้ก็คือ เพื่อหาวิธีในการ
พิจารณาจะสัญญาที่จะไปใช้พิจารณาอีกทีหนึ่งทั้งกระทรวงซึ่งกัน เกี่ยวกับรายการนี้เพื่อสร้างเงื่อนไขขึ้น
ซึ่งได้ทราบกันอยู่แล้วในเวลาลานาน.

สมัย: วันผมได้พบกับคำถาม

จาก ผู้แทนหนังสือพิมพ์
สหภาพของ ผม เป็นอันมาก
ในปัญหาเกี่ยวกับหนี้สิน ก็
มีหนังสือพิมพ์ ๒ ฉบับ
คือพิมพ์ ไทย กับ หนังสือ
พิมพ์เสรีภาพ ขอโทษ
อีกฉบับหนึ่งคือ หนังสือ
พิมพ์ข่าวพาณิชย์เมื่อสรุป
แล้วก็มีความที่ตรงกันคือ
ว่า ถ้าได้เงินกู้บ้างเงื่อนไข
อันนี้แล้ว จอมมีลลึงก์ได้
(อ่านต่อหน้า ๓๕)

เอกอัครราชทูตพจน์ สารสิน (กลาง) กำลังให้สัมภาษณ์แก่บรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์ (ซ้าย), ผู้สื่อข่าวเอสบีซี (ขวา) วันอาทิตย์ที่ ๒๕ พฤษภาคม

เสียดสีข้าใจ

ขบวนการการเมืองเรื่องเสียดสี...สด ทูม:โรจิต

ตอน ๔๖.

เปรมรับเหรียญสิบต่างค่างนายแบมมาถือไว้. เขามองดูโลหะสี
ชาวล้าที่นอนอยู่ในมือคล้ายกับจะบอกตัวเองว่า นั่นเป็น ๑๐ สดงศ์สุดท้ายอีกครึ่งหนึ่งก็เหลืออยู่.... ๑๐
สดงศ์สุดท้ายที่ช่วยให้เขาถูกเล่ห์เหลี่ยมครั้งนี้รอดมาได้จ้ะมิใช่หรือ!

แต่เปรมก็ยังอุ่นใจ เพราะเขามีย่นเหลืออยู่ถึง ๒๐ ปีในบึงใหญ่. ย่น ๒๐ ปีนี้ควรจะทำให้
เขาเป็นเศรษฐีได้. ด้วยความรู้สึกอันลึกซึ้งสามพันปีจึงไม่ยั้งอะไร. ที่ถูกนายแบมมนุษย์หันเลื้อยใจ
เข้าใจเอาเงินไปจนเหลือเพียงเศษ ๑๐ สดงศ์ เท่านั้น.

แต่ว่า—บัดนี้ เขาได้เป็นทาสของนายแบมแล้ว. นายแบมได้ล่วงรู้ถึงความลับของเขอย่างสิ้นเชิง
ซึ่งถ้ารู้ไปถึงนายปลอกเขาจะเอาชีวิตไม่รอด. เปรมรู้ตัวค่อนข้างนายแบมคงจะไม่ให้เขาหมดตัวเพียงครึ่ง
เดียวสำหรับ เป็นค่าปิดปาก. ในวณข้างหน้า ถ้าเขามีย่นขึ้นอีก นายแบมก็คงจะติดตามไปขอค่าปิดปากอีก.
การเป็นทาสของนายแบมไม่ใช่ว่าจะสนุก. เขาจะต้องคิดสินใจทำอะไรลงไปสักอย่างหนึ่งแน่นอน เขา
ต้องทำอะไรอย่างรวดเร็ว รอช้าไม่ได้. เขาได้ใช้เงินปิดปากนายแบมไปแล้วจนสิ้นเนื้อประดาตัว. เขาคงจะปิด
ปากนายแบมต่อไปอีกครึ่งหนึ่งเป็นครั้งสุดท้าย. แต่เขาจะใช้อะไรเป็นเครื่องมือ? เปรมคงปัญหาไว้ไว้ในใจ.

เขาเดินขึ้นบันไดไปยังชั้น. แล้วก็นำตัวไปปรากฏอยู่ต่อหน้านายปลอกกับนายพรหมด้วยปากกา
หมึกซึมที่โกไปจากนายแบมด้วยกา "ซัด" ในคราวเฝ้าหน้า นายปลอกมองหานายแบม. เมื่อมองไม่เห็นจึงให้เปรมลง
ไปถามควินมา. นายแบมรับขึ้นไปโดยเร็ว

"โอเปรมไปเอาปากกาที่ไหนมา?" นายปลอกถามเป็นคำถามเมื่อเห็นหน้านายแบม

"ก็—ไปเอาที่ห้องพักของเขานะสิครับ" นายแบมตอบอย่างไม่เต็มปาก

"เอ็งไปควินใช้ไหม?"

"ใช่ครับ"

"เห็นโอเปรมหนีออกมากจากกระเป๋าสีหรือว่าไปเอามาจากที่ไหน?" นายปลอกซักอย่างเคร่ง

เครียด

ระยะเวลาที่ผ่านมาได้ให้ข้อพิสูจน์แก่เปรม บ้อยทองแล้วว่า

ชีวิตยังดีด้วยความเจนนิดอีกมากนั้

เขาจะกลายเป็นทาสมนุษย์แปลกเหลื้มลงไป หากไม่เลิกปิดปากนายแบมเสียด้วยวิธีที่ถนัด.

"เอามาจากกระเป๋าสีหรือ?" นาย
แบมตอบอย่างฉิวไว เพราะนึกคำ
ตอบไว้ในใจแล้ว

นายปลอกยกปากกาที่เปรมยื่นให้
ขึ้นดูอย่างใกล้ชิด. เขาสังเกตเห็นรอย
ชาติปาก แสดงว่าใช้เขียนมานาน
สักครู่ก็ไม่มีรอยสึกเหมือนปากกาใหม่
ที่เปรมจะเอาไปใช้. นายปลอก
จึงให้นายเปรมกลับไปหาลูกบิด. แล้ว
ก็ถามว่า

"เอ็งว่าชื่อใหม่ ไม่ใช่หรือ?"

"ครับ ชื่อเหมือนคนทำน้
หาบ"

"ปากกาใหม่ทำไมปากถึงไม่สึก?
สึกหมดแล้ว. เอ็งให้หูกทำใช้ใหม่
อะไรเปรม?"

เปรมนั่งถอนใจประเดี๋ยวหนึ่ง เพราะ
ไม่คิดว่า นายปลอกจะซักถามถึง
เพียงนี้. แต่ด้วยปฏิภาณพิสัยอยู่ข้าง
เขา ก็พูดว่า

"ก็—ผมไปใช้ปากกาใหม่
ครับ. ผมซื้อปากกาเก่า"

"เอ็งซื้ออะไรใหม่?" นายปลอก
ขึ้นกลยทันที

"ครับ, ผมซื้อใหม่, แต่ไม่ใช่
ปากกาใหม่"

"โอเปรม! เล่นสำนวนเสียจริง ๆ
เที่ยวอะไร..."

ก็เหมือนมาใหม่ เพื่อเปลี่ยนอัน
เก่าสิครับ. แต่ผมไม่กล้าซื้อใหม่เพราะ
กลัวหายอีก. จึงซื้อปากกาที่ใช้แล้ว"
"มันคนหลกไปก็ใช้จนระ" นาย
ปลอกจึงหันไปเปรม ด้วยแววตาที่ไม่

ความเชื่อคือ “เอเลระ ข้าเจ็งไม่ได้อีกแล้วไป. มันก็ยังอยู่ในคุกนั่นล่ะ สมนไอเอ็ง หรือไอเจ้มงเขาปากกาซันก็เคียว สักขวานกับค้อนก็ซัดให้เจ็งไปสิ้มทั้งไว้ โกลัณศัพทมนั้น. จามริงๆ เอเลระว่า, เปรม. เจ็งไม่รู้เรื่องเลยริงๆหรือ?”

“ผมไม่ทราบริงๆนะ อ่าปลอก.”
เปรมพยายามคุมสติ ให้มันคงเพราะรู้สึกตัว ขวัญได้ถูกทำลายไปไม่น้อย จากทำแข่งแฉกงานของขลุ่ยเหล็ก แห่งอาณานิคมมันเถื่อน.

“คนซาโอมัน มันต้องเป็นชาวกรุงเทพฯ เพราะใช้ปากกาอย่างนี้ที่เศรษฐกิจใช้กัน” นายปลอกเริ่มวาดลวดลาย ต่อไป “แล้วอีก- คนที่ซาโอมันกับยามของเรา ขนาดเล่นไปถ่วงศพไว้ ไม่น่าจะต้องเป็นคนเดียวกัน. ซำเชื่อว่า มันต้องเรื่องเล่นนอก. นั้, ไอเปรม, เอ็งรู้ ไหมว่า มันขาดจำนวน ไปถึงยี่สิบปี.”

“ผมไม่ทราบนี่ครับ.” เปรมพูดอย่างขอไปที.

“นี่ยี่สิบปีนั้นอาจจะอยู่ที่นครสวรรค์ได้, หรืออาจจะเดินลงกรุงเทพฯ แล้วก็ได้. เอ็งรู้ ไหมวะว่า อยู่ที่ไหนนะ?”

“ผมไม่ทราบนี่ครับ. ผมจะทราบได้อย่างไรละครับ”

นายปลอกส่ายข้ม เป็นเชิงรู้ทัน.

“เอ็งมันโก้อ่อนว่า อย่าปากแข็งไปเลย.” เขาพูดว่า “ซาโอ ได้ว่าเอ็งต้องรู้ เรื่องนี้ เอ็งกับไอเจ้มงเป็นใจกันใช่ ไหมละ?”

“ผมไม่เคยรู้เรื่องเลย. ผมสาบานให้ก็ได้ครับ.”

“มันเงินล้านไว้. ไอเปรม. ใครๆก็ทันทายกันได้” เขาหัวเราะ “จำไว้ว่าโทษที่ซาโอวางไว้ มันอยู่มาตราเคียวคือตายโหง ถ้าเอ็งขึ้นहतกลั๊ก. เอ็งก็เตรียมตัวตายไป.”

“ผมไม่หวั่ หลังก้อปลอกพรอดครับ ขาปลอกมีบุญคุณต่อผม ๕๓ ะหัดหักทั้ง

ได้ขังไว้. กรุณาอย่าเชื่อนายปลอกครับ.”

“เป็นอันว่าคราวนี้ถูกใจให้. แค่นี้ก็ต้องขอบคุณมึง. เพราะฉะนั้นรว้งให้”

นายปลอกตะโกนไปข้างนอก หลังกที่ไต่ฟลอปเปรมแล้วอย่างหัวเหียนนายแอนมองหน้าเปรมอย่างมีความหมาย แต่ก็ถึงไอซา้งล่าง. ระหว่างอยู่คุกก็ถามกล่าวถึง กันอีกถามว่า.
“แปลว่าเธอชำนายนั้, ไอโหมเปรม?”

เปรมถอนใจยาวๆ.

“ช่วยไม่ได้พี่. ถ้าผมไม่ฆ่ามัน ๒๐ ปีมันก็ขึ้นหมก. ไอโหมมันมันนักเค. มันจะต้องดีกว่า ยังมี เล่นเหลื่ออยู่กันแงๆ เพราะอาทลงศาตำรวกโก้ มันจึงลงม. แต่มันงมเลยไปถึงทรงที่ซึ่งเราซันมันไว้ มันก็ทำท่าจะเป็นเจ้าของซันมากก็เคียว. ผมยังเชิญไปพยอมมันเข้า. ผมไม่มีทางออก. จึงต้องขังปากมันเสียเพื่อเงินจำนวนล้านของเรา.”

“มันอย่าทำงานแบบนี้.” ก้นยาพูดเป็นเชิงเตือน “เธอเดินเล่นมากไป. เธอ ขึ้นไปเที่ยวทำปากกาตกไว้บ่อยๆ เธอจะต้องแฉกมันหนึ่ง. เธอไปเอายากถามาจากไหน?”

“เธอออกไอแมน”

“อ้าว, ทำไม?”

“ผมก็ไม่รู้จะไปเอาที่ไหน. มันชวนตัว.”

“ไอแมน เป็นพวกเรวงหรือ?”

“ไม่ ใช่พวก. ศัตรูตัวร้ายทีเดียว. พู๋ ไหมว่า มันขายปากกาให้ผมเท่าไร?...หมกตัวเที่ยวบนฟ. เวลานึงเนือขังตัว ผมมีอยู่ ๑๐ สดางค์เท่านี้.”

สีหน้าก้นยาเคร่งเครียดก้นที. พอเขาเห็นการณ้ได้ลังๆว่าทำไมเขมจึงได้ปากกาถามาจากนายแอน. แต่เพื่อให้เห็นใจ จึงถามว่า.

“ไอแมนมันเอาค่าขังปากใจโหมอะไร?”
(อ่านต่อหน้า ๔๑)

ข้าพเจ้านอนบนขังตัว
เปรมก็ปากคาเข้าประจิดกันที่
แล้วพุงโปนขาวิ่งออกไป

ใบตม

ไทยบุญมลาญ-ไทยบุญไทย.

ผมให้ข้อข้างบนนี้ บางทีท่านผู้

เป็นแฟน "ในสนาม" อาจะคัดลอก
ใจรวกยั้งคงเขียนไทยใช้ทวีคูณ
ที่กล่าวจะยากอยู่ในเวลานี้ยังเขียนได้
แถมผมคงเขียนออกเล็กน้อยว่าเรื่อง "บุญ"
ของผมไม่ใช่เรื่องบราชาพันกันหรือ
ความจริงเป็นเรื่องการกีฬา ฟุตบอล
ต่างประเทศครับ ข้าพเจ้าไปเป็นอย่างอื่น
ไปเลย.

เรื่องนี้อย่า เมื่อเร็ว ๆ นี้ทางสมา
คมฟุตบอลมลายูเขาส่งคำเชิญ (ทั้งรับ
ผมว่าทำพยานมาก) มาขังสมาคม
ฟุตบอลแห่งประเทศไทย โดยผ่านทาง
กระทรวงต่างประเทศ ขอเชิญไทยคิด
นักฟุตบอลเยี่ยม ๆ ชนิดที่ควรเห็น
ของเมื่อไทย ไปฟาดกันสนามมลายู
เนื่องในงานฉลองเอกราชของสหพันธรัฐ
มลายูระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคม ถึงวัน
ที่ ๑ กันยายน ๒๕๐๐ และในการแข่ง
ขันของวัน ๆ ทางมลายูได้เชิญทีมฟุ
บอลลิเวอร์พูล, เวียดนาม, พม่า, อินโดนี
เซีย, ยองกง และ สิงคโปร์ ไปแข่งขัน
ด้วย...

ทางไทยเราพอได้รับแจ้งก็เปิดการ
ประชุมสภากรรมการ สมาคมฟุตบอล
แห่งประเทศไทยขึ้นทันที พณฯ พ.อ.
นายวรการบัญชา ในตำแหน่งประธานสภา
เป็นประธานร่วมกับกรรมการอื่น ๆ อีก
๖ คน คือนายกอง วิสูตรมณี เลขานุ
การ, พ.ต.อ. วิชิต รัตนานุกุล เภรานุ
พล. อ.จ. โชติ ชินะศิริ พล.จ. จำเป็น
จารุเสถียร, ร.อ. อัครศรียานนท์ และ
ม.ล. จงใจ ปราโมช กรรมการ.

ผลของการประชุมการตกลงให้ส่ง
ทีมฟุตบอลไทย ไปแข่งขันมลายูใน
ครั้งนี้ โดยคัดเลือกเอานักฟุตบอล
จากทีมต่าง ๆ ที่ส่งเข้าแข่งขันประเท
มทวิชัย (๒๔๕๕) ด้วยน้อย-ด้วย

กอง วิสูตรมณี

เลขาธิการสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย
ผู้ไม่เอาชีตั้นหนึ่ง เพื่อประโยชน์ส่วนตัว.

ใหญ่ มี ๒๕๐๐ นี้ มีจำนวน ๒๐ คน
และผู้ควบคุมหรืออีกตามัก ๕ คน ได้
แก่ พ.อ.อ. วิชิต รัตนานุกุล, ร.อ.
อัคร ศรียานนท์, ม.ล. จงใจ ปราโมช,
แพทย์ และผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์กีฬา
ร่วมเป็นคณะไปในการแข่งขันครั้งนี้.

การส่งทีมฟุตบอลไทยไปแข่งขันมลายู
ในครั้งนี้มีวาระเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะ
เขาเชิญไปแข่งขันระหว่างที่ประเทศไทยกำลังมีงาน
เฉลิมฉลองเอกราชของประเทศ อย่างที่เห็นคน
มีไหวพริบ แต่ผมขอเกาะข้ออ้างอันชอบธรรม
การผู้มีหน้าที่คัดเลือกผู้เล่น ไปแข่งขันในมา
ลายูนี้เสีย จะไปโม้แบบจับเลือกที่รักที่เลือก
แต่สมัครพรรคพวกไป คงจะไม่เข้าข้างใจใคร
อีกครั้งที่ ๑๒ กุมภาพันธ์, ออกทะเลเสีย
แน่แท้เพราะการเลือกนักฟุตบอลไปแข่งขัน
โอลิมปิกในครั้งนี้ กรรมการคนไหนไม่ไว้วางใจเรื่อง
ฟุตบอลก็เป็นผู้เลือกสมัครเล่น ผลก็คือทีมฟุ
บอลไทยไปแพ้ขยับขยับจากโอลิมปิก ในครั้ง
นั้น จึงเป็นเรื่องที่ปล่อยอาชญาชนไม่ไปนำข้อ
เสีย.

พูดถึงเรื่องจัดเจ้าหน้าที่ทางกีฬา
ไปต่างประเทศ ก็อดคิดก็อดเล่า
อีกว่าโอลิมปิกก็ลดกลองกลองเสียไทย
ไม่ไว้ เพราะคู่ท้าวมองการตำแหน่ง
เลขานุการโอลิมปิก แห่งประเทศไทย
ตลอดชีพเสียเป็นแน่แท้ เช่นเดียวกับ
ท่านประธานโอลิมปิก เพราะใคร ๆ ก็
คิดว่าท่านต้องการตำแหน่ง เพื่อจะไป
ต่างประเทศไทยไม่ต้องการอะไรเป็น
แน่แท้ จึงเห็นเห็นว่าตำแหน่งไม่ยอม
ให้เปลี่ยนตัวสักคราว แม้แต่สมัยที่ ๓
ซึ่งกระทำกันเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม
ณ วันเพ็ญสงกรานต์ ซึ่งทำกันอย่างรว
วก และงุนงง พอแต่ตั้งกรรมการ
เจ้าหน้าที่ (อ่านต่อหน้า ๔๔)

"ข้าพเจ้ารู้สึกเสียตายนที่มีเวลาน้อยเพราะจะต้อง

รีบเดินทางไปยุโรปอีกโดยที่อากาศเวลาใกล้จะเริ่มหนาว ถ้าข้าพเจ้าไปหนาว
จัด เกรงว่าร่างกายข้าพเจ้าจะหนาวหนาวเกินไปได้ ด้วยเวลาน้อยสั้น ซึ่ง
มีเวลาการที่จะเที่ยวชมกับักได้วันเอง จะเป็นเครื่องดึงดูดให้ข้าพเจ้า
ต้องรีบมานักอีกคร้หนึ่ง เมื่อโอกาสอำนวย...

นายปรีดี พนมยงค์ กล่าวประวัติข้างบนนี้ เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๘. ในโอกาสที่ไปเยือนเยือนประเทศจีน ในฐานะรัฐมนตรี
อาวุโส. แต่ทว่าหลังจากนั้นเพียงปีเดียวเท่านั้น นายปรีดีก็ไปเมืองจีนอีก
ครั้งหนึ่ง แต่ไปในฐานะผู้กลับการเมือง ที่ไม่มีประเทศจะอยู่. เพราะ
รัฐประหารเดือนพฤศจิกายน ๒๔๙๐ อำนาจโอกาสให้อย่างมีได้นักได้ฝัน
การไปเมืองจีนครั้งแรกของนายปรีดี นับว่าแตกต่างกับการไปครั้งที่สอง

อย่างฟ้ากับดิน. เพราะว่าการไปครั้งแรกนั้น พณฯท่านได้รับการต้อนรับอย่างเอิก
เกริกไพเราะยิ่ง. นายปรีดีเดินทางออกไปนอกประเทศครั้งนี้ เพื่อหนีไปให้พ้น
จากความเครียดทางการเมือง อันสืบเนื่องมาจากการฉ้อราษฎร์บังหลวงครั้ง
เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๔๘๘. และเป็นเหตุให้ต้อง โจมใจจากนักปฏิวัติ นายกรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ปีเดียวกัน. ตามหมายกำหนดการนายปรีดีจะไปเยี่ยม
เยือนประเทศต่างๆ ซึ่งนายปรีดี ได้มีส่วนช่วยเหลือในการที่สงครามโลกครั้งที่ ๒
ในฐานะหัวหน้าขบวนการใต้ดินเสรีไทย เพราะพฤติกรรมต่างๆยังเป็นที่ยกย่อง
อย่างสุดขั้ว. ประเทศแรกที่ไปแรกก็คือเมืองจีน ซึ่งขณะนั้นยังตั้งอยู่ใน
ความปกครองของ จอมพล เจียงไคเช็คอยู่.

นายปรีดีได้ออกเดินทางโดยเครื่องบิน จากเมืองไทย เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๘ พร้อมกับนางพูนสุข ผู้ภรรยา, หลวงสุพรรณมิตรบุรี อธิบดี
กรมโฆษณาการสมัยนั้น เวโรอริวชัย ชัยสิทธิ์เชษฐ์ เลขาธิการสวนสัตว์
และ ภ.ว. วัชร ศรียานนท์ ใช้เวลา ๔ ชั่วโมงถึงเมืองกรุงกัวนาบินกร
หลวงของเมืองจีนโดยสวัสดิภาพ. มีเจ้าหน้าที่ส่งไปใหญ่ฝ่ายรัฐบาล และสมา
ชิกสมาคมก่อนรับที่สนามบินจำนวนมาก. กระทรวงการต่างประเทศจีนได้ยก
ทำเนียบให้พักเป็นพิเศษ ซึ่งนายพลเจียง อธิบดีกรมพิธีการขอว่า ทำเนียบ
เคยเป็นที่รับรอง ท่านประธานาธิบดีเจียงไคเช็ค แห่งสหรัฐอเมริกา มาก่อนเมื่อ
คราวที่มาเยี่ยมเยือนประเทศจีน.

คณะชุดนี้มีความหมายที่ไว้ว่าจะไปถึงกรุงนานกิง ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม
แต่เมื่อเหตุขัดข้องต้องเลื่อนมาเป็นวันที่ ๒ พฤศจิกายน ทางกระทรวงการต่าง
ประเทศจีนจึงรับราชการพิธีรับรองไว้แล้ววันที่ ๒๔ ตุลาคม. แต่ทางกระทรวง
ต่างประเทศจีนเพิ่งได้โทรโทรเลขแจ้งกำหนดการมาในเย็นวันที่ ๓ พ.ย. และวัน
ที่ ๓ ซึ่งเป็นวันที่ได้กระดกขบวนอากิชิ เสียด้วย การที่ก่อนวันถึงถูกออกขลุ่ย
ขัดกับขลุ่ยที่มอบ อธิบดีกรมพิธีการจึงได้สั่งเออาหารค่ำอย่างเป็นพิเศษ เพื่อให้
ได้มี โอกาสพักผ่อนให้หายเหนื่อยหลังจากการเดินทาง. แต่อย่างไรก็ตาม นาย
ปรีดีก็อดนอนหลับหรืออยู่คนเดียว เพราะวาระประกาศหนังสือพิมพ์ต่อต้านการ
นานกิงได้ลงจากกระดาษมาลัดชื่อนายปรีดีกันอย่างเกรียวกราว. บรรดาเจ้าหน้าที่
ที่ฝ่ายรัฐบาลจีนผู้ดูแล ที่คุ้นเคยอ่านข่าวพจนานุกรม คำที่พาดพิงมาเยี่ยมเยือน
บางรายก็โทรศัพท์มาถึงครั้ง.

เมื่อปรีดี ไปเมืองจีน

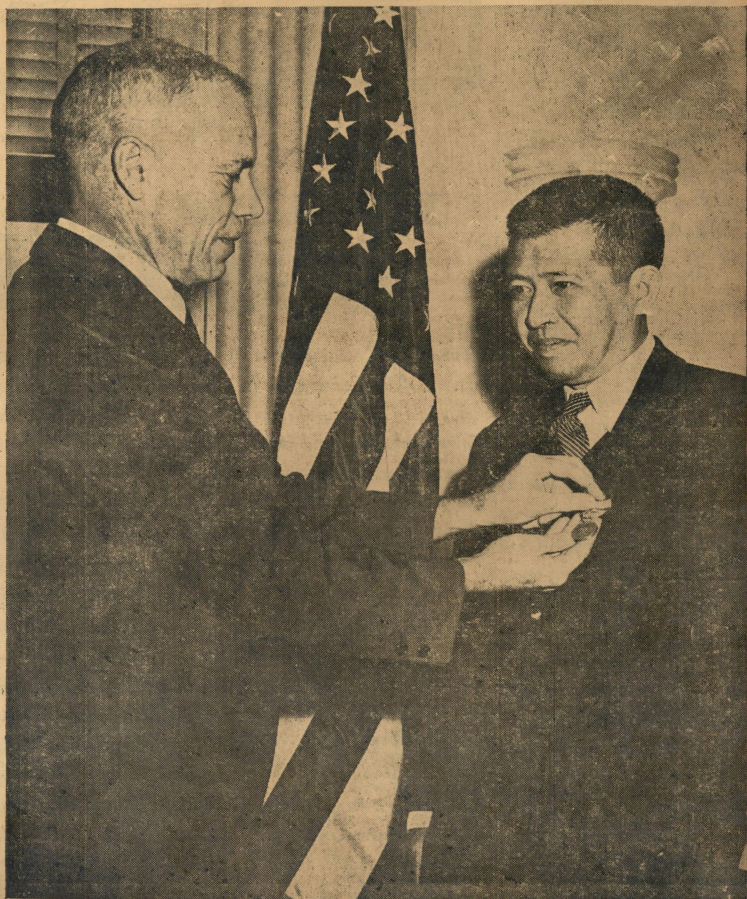
ไขป้าไข: ไขป้าไขไข

เมื่อ 'หยวนเหลา' เมืองไทยไปเมืองจีนใครๆพากันแปลกใจเพราะยังหนุ่มแน่นอยู่

จอมพลเจียงไคเช็ค ออกก่อนวัย
พูดจาปราศรัยร้องไห้ตลอดเวลา

รุ่งขึ้นในตอนเช้า นายหวังไช่
เซี่ย รัฐมนตรีต่างประเทศจีนได้มา
เยี่ยมนายปรีดีที่หาเนียบ หลังกจากที่
ได้ไปเยี่ยมค่านิยมสถาน คร. ชวนยก
เข็นมาแล้ว รัฐมนตรีต่างประเทศ
และภรรยาซึ่งเป็นนักการทูตด้วยกันของ
ประเทศจีน และมีความรู้แตกฉานใน
ภาษาฝรั่งเศสอย่างกว้างขวาง ก็เป็น
เจ้าภาพ จัดเลี้ยงอาหารกลางวันขึ้น
บนกระถางต่างประเทศ ในโอ —
ภาคนั้นนายผู้เหี้ยม เฒ่าวิชาการ
พรรคก๊กมินตั๋ง และบุคคลสำคัญที่
ใกล้ชิดสนิทสนม ของประธานาธิบดี
เจียงไคเช็ค ตลอดจนรัฐมนตรีอื่น ๆ
ก็มาร่วมวงด้วย ในตอนเย็นเวลา
๑๖.๐๐น. ท่านเลขาธิการพรรคก๊ก
มินตั๋งผู้หนึ่ง ก็อาหารว่างเลี้ยงอีกวาระ
หนึ่ง.

ในตอนค่ำวันนั้นเอง จอมพล
เจียงไคเช็ค ได้จัดเลี้ยงอาหารต้อนรับ
นับเป็นครั้งแรก ในประวัติศาสตร์จีน—
ไทย ที่ประชุมของทั้งสองชาติได้พบ
ปะสนทนาวิสาสะกัน ด้วยฉันทไมตรี
เป็นอันดี ตอนหนึ่งของการสนทนา
จอมพลเจียงไคเช็ค ก็กล่าวขึ้นว่า
“ก่อนได้พบพณองค์ท่าน กรมหมื่น
ไฉนเกียรติคุณของพณองค์ท่าน มา
มากแล้วในนาม (อ่านต่อหน้า ๓๑)

นายปรีดี พนมยงค์ รัฐมนตรีของไทย กำลังรับการประดับเหรียญ U.S. Medal of Freedom
ประดับปาดำทองคำจากนายโรเบิร์ต คี. แมคเคสสัน ในฐานะผู้นำขบวนการเสรีไทย

ทามกลางบรรณาคอนซน

เขาหาหนทางบรรณาการ ทักท้วงให้
หวั่นใหญ่ ระคนเข้าใจจนเขาแบบ
สายฟ้าแลบเลินเอวลึงคืบขยับ ใต้
เพนขี้นบานขึ้นอย่างรวดเร็วจึง
วันเดียวหมื่นกว่าราย โดยเฉพาะ
นักเรียน ได้ดื่มหมอนแนอนแล้ว ก็น
จอมแรม เพียงรายาา เมื่อบายวันที
๒๕ พฤษภาคมนี้เท่านั้น กระทรวงัก
ษาได้รับรายงานจากบรรดาโรงเรียน
ราษฎร และโรงเรียนรัฐบาลในจ
หวั่นพระนคร-ธนบุรี ว่านักเรียน
ได้ถูกใช้หวั่นใหญ่ เข้าใจจนเลื่อง
๑๔,๐๐๓ คนเข้าให้แล้ว จำนวนนี้
มิได้รวมถึงประชาชนด้วย นั่นน
ทางการทรวงศึกษาธิการจึงได้คัดคิน
ใจสั่งปิดโรงเรียน เพื่อป้องกันกา
แพร่เชื้อของโรคนี้แล้ว แต่บายวัน
ที่๓๐ พฤษภาคม.

ผลึกเท่าไรๆ ก็ไม่ตก-ทุ้งจ้ง

จากระเบียง บรรณาการเคือง

เมื่อได้มีประชาชนเจ็บป่วยลงมาก
มายเช่นนี้สถานพยาบาลทั้งหลายจึงเฝ้า
แน่นไปด้วยคนป่วย ไม่ว่าจะเจ็บคนเก่า
คนแก่ ลูกเล็กเด็กแดงกระจองออกไป
หมด จนสถานที่ไม่พอเพียงกับปริมาณ
ของคนที่เจ็บป่วย ต้องขยายสถานที่จะกา
พยาบาลออกไปนอกอีกบ้าง กว้างขวาง
เพื่อจะให้เป็นพอ ในเรื่องการเจ็บป่วย
ด้วยโรคไข้หวั่นใหญ่คราวนี้ มีผู้เผ่าเผ่า
นักหลายคนนับพันว่า ข่านมีสภาพเหมือน
กัน กับทาลงเมื่อปีระกาสสมัยรัชกาลที่๕
นั่นเดียว ผิดกันอยู่หนึ่งข้อคือครั้งทว่าผู้คน
ยังไม่ลดตายกันอย่างคราวนั้น ขนาดที่
หาศพกินไปจน ไม่พอก็ต้องทิ้งให้ระ
กกันกินกันเดียว. แต่บัดนี้ถึงทว่าแต่
เจ็บกันมากเท่านั้น และยังมีกาแพร่ทั
เจริญและทันสมัยมีวิทยายุทธบรรณา
ความป่วยไข้กันได้ถึงพ้อทว่าเขา กระ
นั้นก็ดี การป่วยได้ก็มากมายอย่างนั้น
ย่อมจะเป็นสิ่งทีรัฐบาลจะต้องเข้าแก้ไข
บับแก้ไขกับประชาชนโดยคืบหน้า แต่
เป็นสิ่งที่น่าย่นด้วยเหมือนกัน ที่คณะรัฐ
มนตรีได้เอาปัญหาเรื่องนี้เข้าสู่ที่ประชุม

เมื่อวันที่๒๕ เดือนนี้ คณะองคมนตรีเงิน
ให้อีก ๒ ล้าน ซึ่งเดิมมีอยู่แล้ว๓ล้าน
รวมเป็นเงิน ๕ ล้าน สำหรับรับมอกกับไข้
หวั่นใหญ่ เห็นจะเป็นเพราะรัฐมนตรี
ช่วยว่าการสาธารณสุข เป็นคนหนุ่มที่มา
จากผู้แทนราษฎรระคนมา จึงได้เข้า
ไปช่วยงานแสดงเหตุผลในที่ประชุม จน
ได้เงินได้ทองมาบ้างก็ขัดเบ้า นอกจาก
นั้นรัฐมนตรีหนุ่ม สวัสดิ์ คำประกอบ
ส.ส. นครสวรรค์ ยังได้สั่งขยายเวลาการ
รักษาจาก ๕๓. ไปถึง ๕๓. อีกด้วย
พร้อมทั้งจัดยาแก้ไขหวั่นใหญ่มากจนกับ
ประชาชนอย่างไม้นั้น ที่ว่าส.ส.อย่างนี้
ก็น่าจะมอยู่เมื่อราษฎร เลอกเขาไปเป็น
ผู้แทนของเขา ได้บับได้ขึ้นมานั่งคิดถึง
กันเมื่อยามเจ็บป่วย ก็มาจะคบกันต่อไป
ได้ มิฉะนั้นราษฎรคงจะต้องไปพึ่งคนอื่น
หรือแล้ว ปอดเคี้ยงคืบกันอีกก็ได้
ความจำฝังพุดถึงมูลนิธิแล้ว ก็อดจะ
ขอบใจแทนประชาชนไม่ได้สักที เพราะ

เขาทำงานบริกาเพื่อการกุศลจริง ๆ เขา
บริกาตั้งแต่คนตายไม่มียาติดก็เก็บศพ
ไปฝังให้ ไฟให้มกที่เขาเข้าไปเลี้ยงเสื่อ
ผ้าก็แจก อดนาก็ช่วยเอาผ้าไปแจกให้
กิน อย่างนี้จะไม่ชมเขาอย่างไร คนเรา
เมื่อจะจนนาคาย มีอะไรอยมมาใกล้ตัว
ก็ต้องคว้าไว้ก่อนมันแค่สว แต่ถ้ามอง
เป็นสิ่งที่ช่วยชีวิต ไม่ให้จนนาคายได้
ก็ยิ่งดี. ด้วยเหตุผลอย่างนี้จึงควรทีรัฐ
บาลผู้รับผิดชอบคอสวัสดิภาพ ของประ
ชาชน ในระบอบประชาธิปไตยน่าจะได
ใส่ใจและคำนึงไว้อย่างยิ่ง อย่าได้ใช้เอา
รมณ์ หรือความพอใจในการบริหารประ
เทศาภิบาลเมือง เรื่องของชาติไม่ใช่
เรื่องเล็ก ชาติอยู่ได้ด้วยประชาชน เมื่อ
ประชาชนต้องทนทุกข์ทรมาน คนเป็นอา
มะพาด แล้วชาติ จะอยู่ได้อย่างไรตลอด
ตลอดไปหรือพรหู่ ผู้บริหารจะต้องเป็นคน
หนักแน่น มีเหตุผลและกล้าเผชิญกับ
สัจธรรม.

ทุกคนไปผูกกันมาข้าพเจ้าก็เห็น
ไว้รัฐบาลจอมพลป. อยู่มาเหมือนกัน
ที่คือประสพพิบัติถูกการ ทางธรรม
ชาติและทางปัญหาคาเฉพาะหน้า หลาย
เรื่องหลายกรณี แค่ว่าทำอะไรก็ เมื่อ
รัฐบาลไม่แก้ไข แยกกับไฟแต่ต้นลม
สภาพของบ้านเมือง มันคงต้องเป็นอยู่
เช่นนั้น หรือจะหลบภัยชนทุกที เปรียบ
เสมือนรัฐบาลประสพพิบัติล้ม และรว
อยู่เมื่อไม่ช่วยกันซ่อมช่วยกันดูก็ ไม่
เข้าก็อย่าง เมื่ออยู่อย่างแล้วจะไม่ไทย
ใครไม่ได้นั้น ทั้งไทยตัวเอง แต่เมื่อ
มาคิดๆ ที่รู้สึกว่าจะสงสารจอมพล ป.
ขึ้นมาจะพิกล ๆ เพราะว่าอุดมคติ
ด้วยสารพัดภักดี ที่ภักชยถนอดและภักชย
บ้าน ระจอมพลป. อยู่มาไม่คิด ข้าพ
จากหนังสือพิมพ์ควา "โก" รายงาน
อยู่เสมอว่า เคียงกับในนั้นที่นัก
นางรอง ไปนิคมสร้างตัวเองเสร็จบริ
ไปค่างที่ (อ่านต่อหน้า ๒๔)

...ต้นตระกูลไทย เจ้านักโขนไทยผู้ยิ่งใหญ่
ก็เริ่มเอื้อมมือขึ้นจับขลุ่ยสั้นมา สวมเสื้อลูก
หลานใช้วิธีขึ้นชื่อว่า นักร้องด้วย หัวล้านและโศก...

ไอหนู—มรดกชิ้นใหม่ทอดค้ำเห็นไหม?

เปรตสี่ ตอชเปอริเบชี่

เมื่อวันที่ ๒๓ พ.ค. ๒๕๐๐

พลโทสุจิตร์ จารุเสถียร รองเสนาธิการทหารบก ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นประธานกรรมการและผู้อำนวยการฝึก สปอ. “แอร์ลิงค์” ได้เชิญหนังสือพิมพ์ไปประชุมเพื่อประชุมกองทัพบก หน่วยงานส่วนกุหลายเกี่ยวกับการร่วมมือฝึก แอร์ลิงค์.

ก่อนไปประชุมเพื่อประชุมกองทัพบกเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ ได้นอกให้หนังสือพิมพ์ ไปรับบัตรประจำตัว โดยมีเชียนโซ่ว หนังสือพิมพ์รายวันรับบัตรได้ แห่งสองคนเท่านั้น จะเป็นช่างภาพหรือนักข่าวก็ได้แต่จะละอับ หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ที่เห็นเคยนไม่ได้. หนังสือพิมพ์ได้ยืนยันว่า การไปทำข่าวแบบนี้ต้องมีนักข่าว ๑ คน ช่างภาพ ๑ คน เป็นสองคนเสมอไป เจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์บอกว่า ทางทหารยกส่งตัวให้

หนังสือพิมพ์ด้วยมีคนเท่านั้น.

เนื่องจากเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ เชียนและชวนที่ ๒๓ เป็น ๒๕ จึงทำให้หนังสือพิมพ์ไปหาข่าวที่อื่นหมด มีไปประชุมหอบระสมทหารบก ไม่เกินหนังสือพิมพ์ได้ถือว่า พ.อ. เจริญฤทธิ์ รุสมากว่าทำไม่ส่งเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ไปแยกตัว ให้หนังสือพิมพ์ด้วยมีคน เพราะเขาจำเป็นต้องนำช่างภาพไปด้วย เพราะคนช่างภาพมีช่างภาพทำงาน ๒๐ อย่างในเวลาเดียวกัน ไม่ได้ พ.อ. เจริญฤทธิ์ รุสมากม ได้ยืนยันว่าไม่ได้ส่งเชียนนั้น หนังสือพิมพ์จะขอด้วยละ บัตรก็ให้ ขอให้ไปฝึกถือใหม่ก็ยังยืนยันว่า กรมประชาสัมพันธ์เสนอว่าหนังสือพิมพ์จะไป ๑๐ คน

(ซึ่งไม่เพื่อความวิ่ง)

พลโทสุจิตร์ ได้ชี้แจงว่าการฝึกแอร์ลิงค์ครั้งนี้.

เป็นการฝึกในสนามเกี่ยวกับการปฏิบัติการรบร่วมกัน ในเรื่องการสนับสนุนของกำลังทางอากาศ ต่อกำลังทางภาคพื้นดิน.

ความมุ่งหมายของการฝึกครั้งนี้ คือ เพื่อฝึกเจ้าหน้าที่ ในกองบังคับการ

กับหน่วยทางยุทธวิธี ของ กองทัพอากาศ ให้สามารถ ปฏิบัติงาน ร่วม กัน อย่าง ใด ผลดีในการ ให้การ สนับสนุน อย่าง ใด ชัดของกำลังทางอากาศ ต่อกำลังทางภาคพื้นดิน.

—เพื่อทดสอบสมรรถภาพในทางป้องกันของกองทัพอากาศ สปอ. ในกรณีที่ถูกรุกรานจากฝ่ายศัตรู.

—เพื่อหวังผล ในการป้องกันโดยแท้ มิได้มีเจตนาหมิ่น อันเคลือบแฝง ไปด้วย ความมุ่งหมายในการรุกราน หรือทำลายผู้ใดเลย.

บรรดาชาติภาคี สปอ. ที่เข้าร่วมสมทบในการฝึกครั้งนี้ ต่างออกค่าใช้จ่ายของตนเองทั้งสิ้น ทางราชการกองทัพอากาศไทยเพียงแต่ช่วยเหลือความสะดวกเกี่ยวกับการฝึก และในเรื่องสถานที่ตามสมควรเท่านั้น

การฝึกครั้งนี้ กำหนดจะได้กระทำกันระหว่างวันที่ ๓๐ และ ๓๑ พฤษภาคม ณ บริเวณจังหวัดสระบุรีและลพบุรี

ชาติภาคี สปอ. ที่จะส่งกำลังมาร่วมในการฝึก มีรวม ๔ ชาติ คือ นิวซีแลนด์, ฟิลิปปินส์, สหราชอาณาจักร, และสหรัฐอเมริกา โดยนิวซีแลนด์จะส่งฝูงบินขับไล่ทิ้งระเบิดโอเพ่น แบบเวทอม ๑ ฝูง ฟิลิปปินส์ส่งเจ้าหน้าที่ยุทธการฝ่ายอากาศจำนวนหนึ่ง สหราชอาณาจักร จะส่งเครื่องบินลำเลียงแบบวาลเดตาพร่วมกับเจ้าหน้าที่ควบคุมจำนวนหนึ่งจากฐานทัพอากาศ แห่งสหราชอาณาจักรภาคตะวันออกไกล ในสิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา จะส่งเครื่องบินประจัญบานโอเพ่นแบบ เอฟ ๑๐๐ ประมาณ ๖ ถึง ๘ เครื่อง เครื่องบินลำเลียงแบบ ซี. ๑๑๙ ๓ เครื่อง และเครื่องบินสนับสนุนแบบต่างๆ หลายเครื่อง รวมทั้งเจ้าหน้าที่ควบคุมและเครื่องติดต่อพิเศษจากฐานทัพในญี่ปุ่น.

เจ้าหน้าที่ฝ่ายรับรองได้ค้นคว้าให้หนังสือพิมพ์ ไปรออันรยณค์ของกองทัพบก ที่หน้ากรมประชาสัมพันธ์ เมื่อวันที่ ๓๐ พค. เวลา ๘ ทุ่ม ๓๐ พค. หนังสือพิมพ์ก็กลับ และได้ไปฝึกก่อนขอบัตรจากเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ แต่ได้บัตรทราบว่าส่งบัตรกลับคืนไปแล้ว เป็นอันว่าหนังสือพิมพ์ได้กลับ

การฝึก ‘แอร์ลิงค์’ ของ ส.ป.อ. นลพ, ไม่ไปกันมากเพราะแจกบัตรชุลกลักกรมประชาสัมพันธ์บังคับให้ไปฉบับละคนเดียว เลยต่างห้ายอยากดูของดี

๑๓. วิทยุยานการต่อสู้ ของนักการเมือง.

นอกจากนี้การเมืองจะ
ต้องมีความเสียสละ ดังที่ข้าพเจ้าได้
กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วมานั้น อีกข้อ
หนึ่งซึ่งนักการเมืองควรจะคำนึง

ข้อคิดจากความเป็นจริงมาสู่ข้อเขียน

เพื่อแจกแจงความสับสน

ยุคอินทพาลมของ

■■■■

ใบว่าคำที่ประวัติศาสตร์จะท่องจะรักไว้กายความขมขื่น.

กึ่งกลางเขื่อง

สมบัติเป็นประจำคือ ความเป็นนัก
กีฬา คือรู้แพ้ รู้ชนะ และรู้จักให้อภัย
แต่การให้ปรากฏว่าขัดแย้ง
การกึ่งกลางเมืองของเราครั้งนี้ รัฐ
บาลถูกฟ้องเป็นเจ้าเลย. หนังสือพิมพ์
ฝ่ายซ้ายบอกกล่าวหาว่า ฝ่ายค้านแพ้
แล้วไม่ยอมรับว่าแพ้ หรืออีกนัย
หนึ่งเป็นขี้แพ้ชวนตี การกล่าวหา
เช่นนั้นนับว่าเป็นข้อหาสำคัญยิ่ง คล้าย

กับเป็นเครื่องแสดงว่า ฝ่ายค้านไม่
มีน้ำใจเป็นนักกีฬาเสียเลย เพราะ
ฉะนั้นเราจะต้องพิจารณาว่า ฝ่าย
ค้านไม่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ดังกล่าว
ปร่าเช่นนั้นจริงหรือไม่?

ภายหลังการเลือกตั้งที่ข้าพเจ้า
ได้สังเกตการณ์ในสหรัฐอเมริกา เมื่อ
๖ เดือนที่แล้วมานี้ ข้าพเจ้าไม่เคยได้
ยินยืหนาทในเรื่องราวของอันเลย ใน

หน้าหนึ่งคือพิมพ์ไม่มีการปรกยว่า
การเลือกตั้งเต็มไปด้วย "ความสับสน
และทะเลาะและโสมม" อย่างของ
เรา ไม่มีความแรงแพ้วการเลือกตั้ง
เป็นคดีไปสู่ศาล มิฉะนั้นประมาณ ๒๒
น. ในวนเลือกตั้งนั้นเคยกัน สักคน
สักคู่ประชิดของไอเซนฮาวร์ ส่งสาส์นไป
ยังคู่แข่งซึ่งของเขาว่า "ข้าพเจ้าขอ
ยอมแพ้" ทั้ง ๆ ที่ผลของการนับกระ
แนนทั่วทั้งประเทศ ยังทรงไม่หมก
คาม แต่ละคะแนนเท่าที่ปรากฏในขณะ
นั้น เป็นข้อเขียนอันว่า ไอเซน ฮาว์
ชนะอย่าง "แน่นอนถล่ม" ริง ๆ
แม้ว่าเขาจะแนบแน่นยังไม่หมก ยักให้
แก่ลัทธิเวินสันอย่างพิลึกก็ยังไม่เป็นคะแนน
“แน่นอนถล่ม” ของไอเซนฮาวร์อยู่นั้น
เอง เมื่อคู่แข่งซึ่งทางการเมืองยอมแพ้
อย่างราบรื่นเช่นเขาเช่นนั้น ข้าพเจ้า
จึงไม่เคยได้ยินคดีคดีกัน การเลือก
ตั้งตลอดระยะเวลา ๒ เดือน หลังการ
เลือกตั้งในระหว่างนั้นเลย.

เรื่องของการรู้แพ้รู้ชนะเช่นนี้ ไม่
เพียงแต่จะเป็นความจำเป็น ของนักการเมือง
เท่านั้น การให้อภัยต่อกันก็เป็นสิ่ง
ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เช่นเดียวกัน.
เพราะในบางครั้งบางกรณี เมื่อประเทศ
ชาติถึงความคับขัน ทั้งนักการเมือง
ฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ก็จำเป็นต้อง
มุ่งหน้าหันหน้าเข้าหากัน เพื่อประโยชน์
ต่อประเทศชาติเป็นใหญ่ คงจะจำกัน
ได้ว่าในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สองนี้
ในสหรัฐอเมริกาได้มีการเลือกตั้งทั่วไป
ใน ค.ศ.๑๙๔๐ ทั้ง ๆ ที่สงครามโลกติด
พัน และอเมริกาที่กำลังอยู่ใน —

ฐานะเสียเปรียบอยู่ แต่การเลือก
ตั้งทั่วไปก็จำเป็น (อ่านต่อหน้า ๓๐)

ยตร์ไปสำนักงานละอฉฉฉ และไม่กี่
ฉฉฉฉ ฉฉฉฉฉฉฉฉฉไปทั้งนี้ข้าพ
และข้าพเจ้าไปปิดคือไม่ไป หนังสือ
พิมพ์รายสัปดาห์ (เช่นไท-สัปดาห์)
ก็หมดสัปดาห์ซึ่งข้าพเจ้าไปไม่ไป และ
หลายคนที่ซึ่งกระตือรือร้นความปรองดอง
สัมพันธ์ให้ไปประชุม ที่หอประชุม
ทหารบกในทันทีสัปดาห์ ก็เลยหมก
กาศที่ไร้นัยยะ ทั้งนี้เพราะข้าพเจ้า
ทหารบก ให้ข้าพเจ้าที่กรมประชาสัมพันธ์
พินิจ รัชชางานไปทำฝึกพลก ทั้ง
การแจกบัตรเลือกตั้ง และเขียนวัน
ที่กลางเดือนไปจนถึงสามวัน.

ก่อนวันที่ ๑๐ พ.ค. มีหนังสือพิมพ์
ทั้งไทยจีนไปรษณีย์ ๑๙ คน (ในวันนั้น ๑๐
คน) ที่กรมประชาสัมพันธ์(จากหน้า) พ.ค.๑๐
ณรัฐสภา รัฐสภาและรัฐมนตรีกลาโหมว่า
ในวันนั้นวันที่ ๑๐ คนที่เข้าในหนังสือพิมพ์ซึ่ง
ว่า เขาไม่มีคะแนนเลือกตั้งเขาก็ไม่ไป ตลอดจนไป
กัน ๑๙ คน เท่านั้น มีหนังสือพิมพ์ ๒๐๐ ขวบ เข้า
แจ้งคือจะไปด้วย ออกาสนาจากทุกคนไปให้
เตรียมตัวเรื่องเครื่องแต่งหน้าจึงหนาวเย็นไปตาม
กัน ระดับของไปซึ่งจังหวัดระบุรีที่เดียว.
ตามหน้าอธิการบดี และถึงที่จังหวัด
บุรี.

ก่อนวันที่ ๒๕ ประเทศไทยได้ถูกรุกราน
จากทหารญี่ปุ่น ตะวันออกเฉียงเหนือเป็น ๓ ทาง
ในชั้นต้นแล้วเราได้ค้นหาอย่างแข็งแ้ง และ
โดยที่ข้าพเจ้ากำลังเหนือกว่า และรู้ใจจริง ๆ
โดยไม่รู้ตัว กับทั้งในขณะนั้นยังไม่ได้กึ่ง-ผู้
เลือกจากประเทศชาติคือได้โดน จึงได้ต้อง
ร่วมรบเป็นเจ้าเป็น พอร์ที่ ๒๕ ได้มีคำแนะนำ
ตั้งเป็นแนวขวางจากอำเภอดินนาถยังจังหวัดพิษ
ณุโลก ลพบุรี ไปจนถึงตำบลปากช่อง ซึ่งใน
ขณะเดียวกัน ทางฝ่ายข้าพเจ้าก็ได้จัดส่งกำลังพล
วัน ๑๐ กองทัพอเมริกันมาช่วยงานพระจันทร์
เป็นเขตจังหวัดพาคันคองบุรี เติร์ดมีการจะ
แนวเพื่ออุทิศละเข้ามา

ถ้าวันวันที่ ๓๐ กองพลที่ ๑ ประกอบ
ด้วยกำลังรบเข้มแข็งเพื่อพร้อมด้วยเครื่องบิน
ไปปรกณพื้นที่สามปี ได้เคลื่อนย้ายจากที่ตั้งเป็น
แนวระหว่ของคือถึง ๔๔ กิโลเมตร ไปตามเส้น
ทางถนนสายพหุทิศ เพื่อไปสมทบและเสริม
กำลังแนวหน้าที่ตั้งรบอยู่ โดยมีผู้บังคับกอง
พลอากาศไทย และกองทัพอากาศประเทศชาติ
คือได้ขึ้นด้วยเครื่องบินทางอากาศ ระหว่างการ
เคลื่อนย้าย ได้มีผู้บังคับกองพลที่ว่าเป็นผู้บังคับ
ฝึกด้านโสมมและขบวนเคลื่อนย้าย แต่ก็ได้ถูก
ผู้บังคับกองพลกองทหารขับไล่ไม่ไป และในว
ลาเดียวกันได้มีการเคลื่อนย้ายกำลัง ฝ่ายประ
เทศชาติคือได้มีผู้บังคับกองพลจำนวนมากไป
ผู้บังคับกองพลอากาศไทย สหรัฐอเมริกา และ
สหราชอาณาจักร ไปโจมตีด้วยขบวนแนวข้าพเจ้าคือ
ด้วย ตอนนั้นเวลา ๑๔.๒๐ น ได้มีการแตกการ
ส่งกำลังและอาวุธยุทโธปกรณ์จากทางอากาศไทย
เครื่องบิน สหรัฐอเมริกาและเครื่องบินที่ตำบล
ป่าท่ารถพลูบุรี (อ่านต่อหน้า ๔๔)

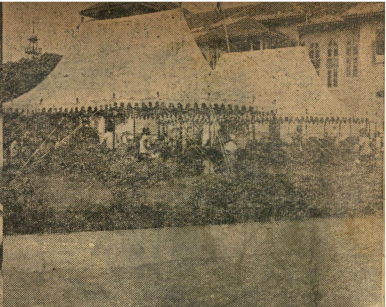

แผนผังของไฟฟ้า หรือที่เรียกกันว่า วิซุทโทนีย์ ที่ผ่านแนวควีนในนิวยอร์ก ใน
วันเลือกตั้งประธานาธิบดี ไมถึง ๒ ขวบก็รุ่งเรืองของการเลือกตั้งทั้งประเทศ.

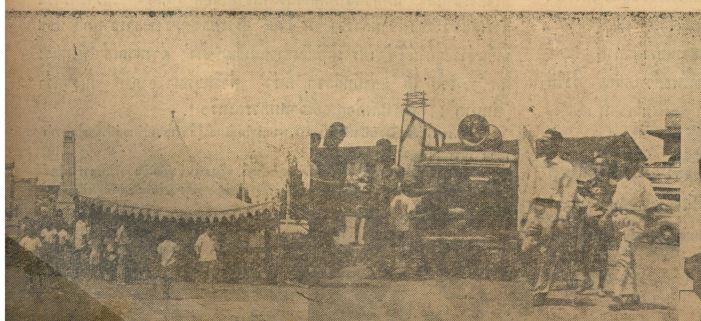
四

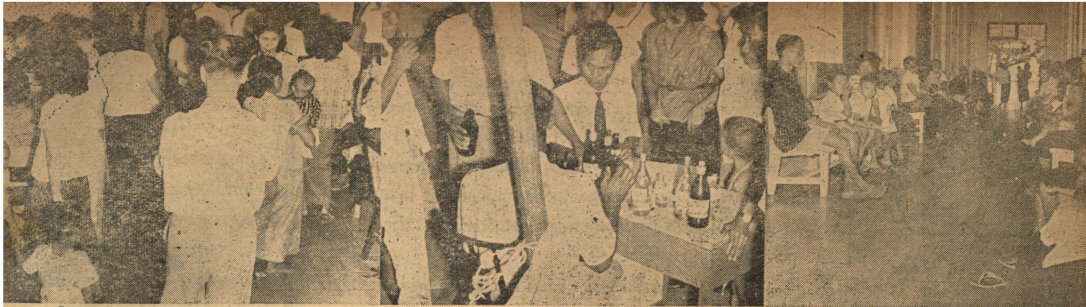

ไขหัวดีใหญ่ระบาท เล่ม

อากาศร้อนอย่างนี้เป็นมาเป็นหลัง ผู้คน
ชาวกรุงอย่างรวดเร็ว คือโรคไขหัวดีใหญ่ เดิมที
รวดเร็ว ขณะนี้แพร่ไปต่างจังหวัดแล้วอย่างรวดเร็ว
ผู้ชายเป็นกันค๊ะ แม่พระสงฆ์องค์เจ้าก็ต้องเข้าโรงพ
เมืองหลวงกลางหลาไปตรวจรักษา บางรายป่วยห
ข้างฝ่ายนายแพทย์ทุกคณะต่างร่วมมือกัน
มันอย่างไร ที่สุดตกลงกันว่าสู้กันมันแค่ ๓ โมงเช้า
แนะนำแก่ประชาชนให้ทราบวิธีป้องกันรักษา - ตาม
ประชาชน “อย่านอนดึก-พักผ่อนพอสมควร-อย่า
-ไม่ออกกำลังกายเกินควร-อย่าให้ร่างกายถูกอากาศ
“เวลาเจ็บป่วยให้รีบไปหาหมอในสถาน
ให้แพทย์ถึงแก่ชีวิตได้ และเวลานอนให้สวมเสื้อ
ให้หนาวเย็นแทรกได้ ”

เสียงอมไม่ว่าเด็กผู้ใหญ่

บจะคลั่งกันทั้งเมือง โรคภัยแทรกเข้ามาเล่นงาน
 อยู่ทางมาขุ ลังคโปรี แล้วมาสู่พระนครอย่าง
 ทั่วโตใหญ่จับไปไม่เลือกหน้าลูกเล็กเด็กแดง ผู้หญิง
 าลเป็นทิวแถว โรงพยาบาลทุกแห่งแน่นขนัด พล
 องหอบกันเข้านอนโรงหมอเลยก็มี
 ่งเข้มแข็ง ประชุมกันอย่างเร่งรีบคิดว่าจะสู้กับ
 ุมทุกโรงพยาบาล และจัดรทโฆษณาดูออกประกาศ
 มนุษชนต่าง ๆ ทางเดินด้วยใจและจ่ายยาแก่
 ุรารมาก—อย่าอยู่ในที่แออัดขัดเขียด—คั้นน้ำมาก ๆ
 ้จัดและเย็นจัดเกินควร”
 บาลที่ทางการจัดไว้ —อย่าผิดยาโดยพลการ จะทำ
 เพราะอากาศเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอาจจะทำ

ภาพโดย: “คาถาสองโหลสี่ดาห์”

เรื่องมอห

แต่คุณ 'เมธี พุนบำเพ็ญ'
และคุณ รัตน์ ยาวะประภาส.

ผมได้อ่านนิตยสาร ภาพยนตร์
ชายบุ๋มผอมหนึ่ง เมื่อวานชื่นชม
เรื่องถึง 'รางวัลดี' ฤทธาของในการประ
กวดภาพยนตร์ไทยในครั้งแรก" โดย
"เมธี พุนบำเพ็ญ" เป็นผู้เขียน นิตย
สารฉบับนี้มีนายรัตน์ ยาวะประภาสเป็น
เจ้าของ, บรรณาธิการ, ผู้พิมพ์และผู้
โฆษณา ผมอ่านแล้วรู้สึกซาบซึ้ง
ลึก ก็ได้เห็นการสำนึกของซึ่งความ
จริง ที่มิใช่ ในตัวบุคคลบางคนของนิตย
สารฉบับอื่น ซึ่งเขามั่นแข็งและมิไถว้าง
ขวางอย่างน่าฉงน.

ข้อเขียนของ 'เมธี พุนบำเพ็ญ'
อาจเป็นข้อเขียนที่มักประโยชน์ สำหรับ
ผู้เขียนเอง ตลอดจนเป็นประโยชน์แก่
รัตน์ ยาวะประภาส บรรณาธิการด้วย
แต่มันก็เป็นข้อเขียนที่สำแดงออกมา ซึ่ง
"ความรู้นี้เท่าไม่ถึงการณ์" อย่างพอใช้
ที่เดียว และเป็นการ "โหมคินทาง
ส่วนตัว" แก่กรรมการบางคนมากกว่า
ความตั้งใจที่จะช่วยให้การประกวด
หนังไทยครั้งแรก ในขั้นสำเร็จลงไปด้วย
ความเรียบร้อย.

ผมเสียใจแทนหอการค้ากรุงเทพ
ซึ่งมีความปรารถนาดี ในอันที่จะเห็น
ภาพยนตร์ไทยในอนาคตรุ่งเรืองขึ้น จึง
ได้จัดให้มีการประกวดหนังไทยขึ้น ใน
ครั้งนี้ ผมได้กล่าวมาแล้วในฉบับก่อนว่า

ถ้าหอการค้ากรุงเทพ ไม่ทำขึ้นก็คงไม่มีใครเป็นผู้ชัก
ผจญผู้ทำการเมืองอยู่อย่างแปลกพิสดารอะไร แต่เมื่อหอการค้ากรุงเทพได้
ทำขึ้นแล้ว กลับได้รับผลคือคนตัวชั่ววิเศษลงบนหนังสือพิมพ์ดึกดำบรรพ์ และ
คือคนคนอีกก็ประหลาด ทั้งๆที่ใครประชุมในการดำเนินงานประกวดหนังไทย
ครั้งนี้มีรัตน์ ยาวะประภาส" บรรณาธิการนิตยสารฉบับนี้ด้วย ซึ่งก็เป็นโอ
กาดีอันที่ทั้งเรสนแฉและสำนึกความกึกก้องความเห็นต่าง ๆ ได้โดยเสรีต่อที่
ประชุม ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดที่เกี่ยวข้องกับการประกวดหนังไทย หรือแม้การคัดเลือก
คณะกรรมการผู้ตัดสิน.

ในการประชุมครั้งแรกนั้น ผมเองเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลต่างๆดังมีนาม
ต่อไปนี้เข้าเป็น "กรรมการดำเนินงานคือ ๑. นายรัตน์ ยาวะประภาส (ในฐานะ
ที่ผมเห็นว่าเป็นผู้มีอุปถัมภ์เกี่ยวกับหนัง) ๒. พ.อ. ภาณุเดช เก่ง
ระดมยิง (ในฐานะที่เป็น "โฆษกเสียงแทน") และผมเคยได้พิจารณา
ความเห็นเกี่ยวกับหนังไทยมาพอสมควร) ๓. พ.ต.ช. ประสิดดี บัณฑิตขุน (ใน
ฐานะที่เคยไปร่วมงานประกวดหนังนานาชาติ) ๔. นายศักดิ์เกษม หุตาคม (ใน
ฐานะที่มีความรอบรู้อย่างพอใช้ในงานหนังไทย) ๕. นางกาญจนา ตยมาพันธ์
(ในฐานะนักดูหนังและในฐานะนักประพันธ์) ซึ่งก็ประชุมกันเรียบร้อย และผมเสีย
ใจที่มีแต่เสียงชื่อ นายเมธี พุนบำเพ็ญ ผู้มีปริญญา ธ.บ. ป.ม. เข้าไปอีกคน
หนึ่ง เพราะผมก็ไม่ได้ว่าท่านผู้นี้จะเป็นผู้มีความเฉียบแหลมอย่างยอดเยี่ยมใน
ทางหนังฯ เช่นที่ปรากฏชื่อนามานี้เลย.

โปรดอย่าเข้าใจว่าชื่อคุณผู้ลุ่มลุ่มเสนอขึ้นแต่เพียง กรรมการดำเนิน
งาน เท่านั้น ครั้นต่อมาในที่ประชุมกรรมการดำเนินงานจึงได้ให้มีการเลือก
กรรมการผู้ตัดสิน ขึ้นคณะหนึ่ง กรรมการผู้ตัดสินนั้นตกลงกันว่าไม่ให้ผู้
เกี่ยวข้องกับการสร้างและการแสดงเข้าเป็นกรรมการด้วย โดยหาเรียกชื่อ
ครหาว่าถ้าเป็นอย่างนี้โดยบางหนึ่งได้ พ.ต.ช. ประสิดดี บัณฑิตขุน ได้ทำ
"ตัวอย่าง" ที่คณะกรรมการผู้ตัดสินเห็นสมควรนั้นก็คือตัวอย่างจากที่
ได้ไปเห็นมาจากต่างประเทศ คณะกรรมการที่ตัดสินเห็นในใจเกือบ, สิงคโปร์
หรือที่เมืองกานัน, ประเทศฝรั่งเศสนั้น คือบุคคลที่ประกอบด้วย นักประพันธ์,
นักวิจารณ์หนังสือ และผู้พิจารณาภาพยนตร์ (เจ้าหน้าที่กองเซ็นเซอร์อย่าง
เรียกกัน) และในที่สุดก็ลงมติรับหลักการโดยเอกฉันท์ โดยไม่มีนักสร้างหนัง
เข้าร่วมด้วย ทั้งนี้ 'เมธี พุนบำเพ็ญ' เขียนอย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ลงไว้

เมื่อได้มีการลงมติโดยเอกฉันท์แล้ว ที่ประชุมจึงได้เสนอรายชื่อบุคคล
หลายรายชื่อ ต่อหน้าคณะกรรมการดำเนินงานด้วยตนเอง ซึ่งมีทั้งนักประพันธ์,
นักวิจารณ์และเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาภาพยนตร์ดังกล่าว สบ สอนศิริ ประธานในที่
ประชุมก็ได้ขอความเห็นทั่วๆ ไปว่า รายชื่อคณะกรรมการผู้ตัดสินที่ปรากฏขึ้น
นั้น จะมีใครคัดค้านประการใดบ้าง ขอให้แจ้งให้ที่ประชุมทราบในเวลาอันได้เลย
แต่ก็ไม่มีใครคัดค้านประการใด แม้แต่รัตน์ ยาวะประภาส บรรณาธิการนิตย
สารอายุเยาว์ (เขาทำให้อุบัตินิตยสารด้วย) ซึ่งเป็นการดำเนินงานอยู่ในขณะ
นั้นก็ไม่คัดค้าน หรือแสดงเหตุผลอันใดว่าสมควรหรือไม่สมควรประการใดคตินั้น
การเลือกตั้งกรรมการผู้ตัดสินจึงเป็นไปโดย "ชอบธรรม" และถูกต้องด้วยประ
การทั้งปวงโดยที่ประชุมลงมติรับรองเป็นเอกฉันท์

คณะกรรมการดำเนินงานซึ่งเป็นผู้มีคุณลักษณะใหญ่ ทุกคนคงจะยอม
รับว่า เมื่อมีการลงมติเป็นเอกฉันท์เช่นนั้นแล้วด้วยมติที่ระดมเป็นหลักการในการ
ปฏิบัติงานต่อไป และเป็นที่ขึ้นชื่อด้วยกับทุกฝ่าย แต่เมื่อภายหลังเกิดมี
กรรมการดำเนินงานรายหนึ่งล้าออก โภยอ้างว่าไม่มี (อ่านต่อหน้า ๓๐)

จากระเบียบพรรคการเมือง

ต่อจากหน้า ๒๒

อยู่อย่า หรือไม่ก็ไปนอนบนยอดเข
สามมุข เมืองชล หรือไม่ก็ไปนอนช
เสียด้านผาหราน นอนได้ทั้งนั้นเพราะ
ย่านท่านแะ แล้วสู้กว่าหมื่นช
พล ป. มักจะหาความสุขอยู่กับการพิ
ผ่อนนอกเมือง และใช้เวลาให้หมด
เวลางานไปกับธรรมชากิ ไม่ยอมเข้า
เมืองลงส่งมาประชุม เป็นเหตุให้วาระ
สังคมมั่นคงกว่าการประภาสพูดจน
ฟ้าทางออก ไปเกี่ยวกับเสียด้านผาหราน
แล้ว ความจริงเรื่องนั้นผมพอปล. ก็ทำ
ถูก (เป็นความเห็นที่เข้าข้างส่วนตัว
เพราะอะไรข้าพเจ้าจึงสนับสนุนท่าน ก็
เพราะเหตุว่าความหาความสุขจากการ
ชากินนี้ มันได้กำไรของจริงทุกชิ้น
ธรรมชากิไม่เคยโกหกพลมโคร เสีย
นักก็ท้อลงมานั้น เสียงของนักก็
เปลี่ยนแปลงชั่วฉาบคาย เว้นไว้แต่ว่า
ระพีให้มันเปลี่ยนไปว่าเป็นเสียงกระซิบ
หรือเสียงไหนหนว่าให้ ของอิสรวิ
คำว่าความอยู่อย่าง...นั้นเป็นเรื่องของคุณ
ไม่ใช่เรื่องของธรรมชากิ...ธรรมชากิ
เป็นสิ่งที่ทน ไม่เคยทรยศกับผู้ใดเลย
เป็นอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น ชุนเขา,
ทิวไม้, ลำน้ำ, สายลมและท้องฟ้า, ไม่
เคยทำให้ใครผิดหวัง หรือเสียใจเลย
ความชุกชุมที่หอมพลบ. หันเข้าหา
ก็เห็นว่าถูกอยู่เหมือนกัน แต่ทว่าอย่า
ไปหลงใหลใหลใหลมาก เพราะว่ามีภา
วะก็ยังมีใหญ่ของประเทศไทยในความ
รับผิดชอบของทุกท่านอยู่.

เรื่องอย่างนี้มันมีมานานเหมือนกัน เพราะ
เมื่อหลาย ป. เป็นคนธรรมดาสามัญผู้เดียว
ต่อประเทศชาติบ้านเมือง เมื่อเกิดเหตุการณ์
ขึ้น ก็ต้องนำตัวไปฝาก จ้างฆ่าหรือปล่อย จะ
ทำเป็นหนี้อะไรก็ได้ เพราะการปกครองใน
ระบบประชาธิปไตยนั้น มันเป็นเรื่องที่เปิดเผย
ปาทให้ประชาชนเขาพูด ขำหรือตะโกน หรือจะ
โอดระอาอยู่ก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น เราเป็นเพื่อน
เล็ดลอดมาเมื่อใดด้วย จึงควรจะไปสืบ
สืบหนทางภูมิคุ้มกันไปถูก เล็ดลอดมาเมื่อใด
ทางนั้น หากหากทอดมาบรรจบกับคดีซึ่งจะ
ถูก มันก็จะไม่มีอะไรให้ใครของอบ ทว่าไป
โดยในขณะนั้นการปกครองนั้น ในระบบพรรคพรรค

ว่าแล้ว ส.ส. เทพ ก็ให้ทัศนะว่า
โลกก็ต้องยังกันอยู่ทุกวันนี้ ก็เนื่องมา
จาก การแย่งผลประโยชน์กัน ใครมี
อำนาจก็ใครครองกันไปในประเทศต่าง
ถ้าหากต่างฝ่าย ต่างระงับไว้ โลกอยู่น
ด้วยความสงบสุขแล้ว ก็ควรจะไต่ถอน
ทหารออกจากประเทศอื่นๆเสีย อย่า
เข้าไปแทรกแซง, การบริหารของประ
เทศนั้น ทุกอย่างก็ขึ้นอยู่กับเพราะการ
เข้าไปไม่ อธิธิพลในประเทศนั้นยอม
กระทำไปประชาชน ในประเทศนั้นเขา
ไม่พอใจ, ก็ก็เห็นว่าเวลานั้นอย่างเช่น
กรณีที่เกิดขึ้นในไทยเป็นต้น ย่อมมี
เครื่องแสดงให้เห็นแล้วบ้าง นักการเมือง
มาจากการไปสร้างอภินิหารอภิปิพจน์
ในไทยของอเมริกาตนเอง อันเป็นสิ่ง
ที่ควรจะสังวรเตือนไว้ว่า การบริหาร
ประเทศนั้นถ้าฝ่ายปกครอง และฝ่าย
ประชาชนเห็นคนละทางแล้วความ
แตกย่อมแสดงออกอยู่เสมอ. ฉะนั้น
ปัญหาการบริหารงานจึงเป็นสิ่งสำคัญ
มาก ไม่ว่ารัฐบาลใดการบริหารงาน
โดย ไม่พึงสิ่งประชาชนแล้วนั้นได้
เรื่องทุกที เธอทำนองเหตุการณ์ใน
ให้วันกำลังทำท่าจะเกิดขึ้นอีกหลาย

HEINS

พวกทูตอเมริกันรุมตบหน้าสาวไทย.

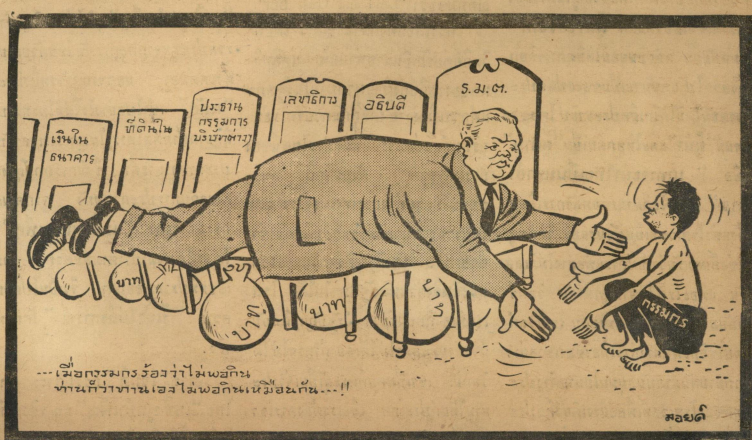
(จากสารเสรี ๑ มี.ป. ๒๕๐๐)

ในที่สุดก็บรรลุถึงเมืองนอกที่ท่าเรือเทียบขบวนลงอย่างน่าฉงนใจอีกวาระหนึ่ง โขงนั้นมิใช่ของชายคน
สามคนของชนชาติอเมริกัน แต่การเทียบขบวนก็เกิดที่วัดการที่ท่าบ้านไทยครั้ง นั้นเกิดกันที่วัดสักรักอันเน
เทศที่ตอนเหนืออีกบ้าน เราไม่เข้าใจเลยเท่าไรในความขัดแย้งที่เกิดขึ้นนี้ จึงเกิดขึ้นมาอีกในชุดซึ่ง
ได้ถือกันว่าชาวท้องถิ่นควรเป็นเรื่องของสักรัก และถือกันว่าชนอเมริกันควรได้ยกย่องว่าเป็นผู้สว
ชนแลมีความเป็นลูกผู้ชายอย่างแท้จริง แต่ทำไมเล่าจึงกลับมาขอรับแทนจากสักรัก กันเราไม่ทราบว่าการทำ
เช่นนี้ควรหรือไม่ คือควรยอมแพ้ให้หญิงของอเมริกันใช้หรือไม่ และเราไม่เข้าใจในอีกว่า นี่เป็นเรื่อง
แสงสว่างซึ่งมาจากเป็นเอกราชของชนอเมริกันหรือไม่

แต่อย่างไรก็ตามการชนแท่งหินนี้ ได้เคยเกิดขึ้นมาแล้วครั้งหนึ่งในประเทศไทย โดยนักท่องเที่ยวชาวอเมริกันคนหนึ่งได้ขับรถชนแท่งหินนี้ด้วยรถบรรทุกขนาดใหญ่ และอีกเรื่องหนึ่งก็คือทหารอเมริกัน ๕ คน รูปร่างยักษ์ไทยเพียงคนเดียว ออกจากน่านน้ำเรียวนี้เอง ก็ขึ้นเรือออกมาจากใต้ถ้ำน้ำ ทหารอเมริกันคนหนึ่งได้สังเกตเห็นเรือขีปนาวุธขนาดใหญ่ขึ้นมาอย่างน่าประหลาดใจ จึงยิงปืนประจำตัวของเขาจนทำให้เรือขีปนาวุธนั้นจมลงใต้น้ำได้ทันที การชนแท่งหินนี้หรือ "หินเอมมิกัน" ได้มีการบันทึกอย่างเป็นทางการว่าเป็นอาชญากรรม ถ้าหากจะเป็นได้ก็คงเป็นสมัยเมื่อ ๒,๐๐๐ ปีล่วงมาแล้วกว่านี้เท่านั้น.

แต่อย่างไรก็ตามการที่ศรัทธาในถูกขมขื่นนั้น เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ซึ่งพระ
พุทธเจ้ามาอาศัยแผ่นดินอยู่เท่านั้น เราจึงถือว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นการเทกภัยเหยียดขมขื่นประชาชนชาวไทย
ที่อาศัยอยู่ครอง เราไม่ทราบในเมื่อไทยได้ถูกชนชาติอื่นมาสังหารเหยียดขมขื่นเช่น กระบวณวัฒน์
ธรรมะมีบทบาทอะไรเข้าหรือไม่ โดยเฉพาะรัฐบาลเราใช้ประท้วงเรื่องไปยังสถานทูตอเมริกาโดยด่วน
เพื่อป้องกันความขัดแย้งเกิดขึ้นภายหลังได้ เพราะเหตุการณ์ในไต้หวันนั้น ย่อมจะเหมือนกับอันนี้คือรัฐ
บาลแล้วให้รอดคือการหาทางป้องกันไว้ก่อน เราเชื่อเหลือเกินว่าเหตุการณ์ครั้งนี้คงจะเกิดขึ้น
ประชาชนชาวไทยไม่จำเป็นต้อง และเมื่ออาจกลายเป็นความแค้นกันได้ เมื่อเห็นพวกไทยไม่ไว้
หน้าคนจีน ทั้ง ๆ ที่ตนเองได้ทำประโยชน์แก่ คนที่ควรที่ลืกลดใจ อยู่ ฉะนั้นพวกเราไม่ใช่นัก
เหยียดกันแล้ว ข้าราชการการเมืองลงไปอย่าได้กดขี่เขา เราจึงมีความเป็นธรรมเท่านั้น. ▲

คณ ราชเดโช.

แห่งแล้ว คณะนี้ยังไม่สายเกินไปที่รัฐ
สภาจะได้พิจารณาหากแก้ไขให้เสีย
ก่อน ที่เหตุการณ์เหล่านี้จะสะท้อน
เข้ามาสู่เมืองไทยบ้าง อย่างเช่นโรค
ไข้หวัดใหญ่ในอเมริกาเข้ามาอยู่ในเมือง
ไทยเวลานี้ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างย่อม
เกิดขึ้นโดยอุปสมอบาปใดดวงอาทิตย์
นี้. เรื่องอย่างนี้ประชาชนก็วิตกกังวลอยู่
มากเพราะถ้าเกิดขึ้นในเมืองไทยแล้ว
ระเคื่องรอนักไปใหญ่ เพราะเพียง
เท่านั้น ประชาชนก็มีความอยู่ทุกข์นา
แล้ว ถ้ามาเกิดเรื่องอย่างว่าเข้าก็จะ
เป็นอย่างไร ลองหันมาที่นักการเมือง
ก็กลัวกัน อย่างเช่นที่ ส.ส. แล้ว
นายปรีชาธิราชพรรคแนวร่วม ได้
กล่าวถึงวอนต่อผู้แทนหนังสือพิมพ์ ว่า
“ขออย่าให้จอมพลป. ต้องเป็น
จอมพลเจ็บๆ คนที่ ๒ เลย” ส.ส.
แล้วว่า วามอย่างนั้นท่านผู้นานจะ
เห็นด้วยหรืออย่างไร เป็นเรื่องของ
ข้าพเจ้านามเล่าให้ฟังเท่านั้น ไม่รู้
ว่าข้าพเจ้าไปสนับสนุน ส.ส. แล้ว
นะ ! ▲

แก้ นันวันตร.

□ โกลกลางเมือง

ต่อจากหน้า ๒๔

ต้องดำเนินไปตามรัฐธรรมนูญ ตรง
กันข้ามกับประเทศไทยซึ่งอยู่ในภาวะสง
ความเช่นเดียวกับแต่ “ผู้นำของเรา”
ในสมัยนั้น กลับยินยอมให้ยึดการเลือก
ตั้งออกไป แค้นที่จะเป็นของแปลกประ
หลาดจนใครได้ในเมื่อประชาชนไทยของ
ไทยมี “ผู้นำ” และให้ทุกคนเป็น “ผู้ตาม”
เพื่อ “มาลาจะนำไทยเป็นมหาอ
นาจ” อย่างไรก็ตามภายหลังการเลือก
ตั้งแล้วโรสเวลต์เป็นผู้ชนะและ วิลกีซัน
ซึ่งก็ยอมรับว่าเป็นการแพ้อย่างไม่มีเส
ษัย แต่อย่างไรก็ตามผู้ที่เท่ากับ วิลกีซัน
กลับยอมร่วมหัวจมท้ายกับ โรสเวลต์
โดยใช้วิธีหลอกลวงการเมืองของเขาอย่าง
มากมายเพื่อมาสนับสนุนนโยบายต่างประเทศ
ของโรสเวลต์เพื่ออย่างเดียวกันคือประ
เทศชาติเท่านั้นเอง.

อะไรก็ตามนโยบายต่างประเทศของ
โรสเวลต์ในขณะนั้น ชื่อนี้จะให้ท่าน
ผู้อ่านพึงระวังว่า การเลือกตั้งในศ.
๑๙๔๐ เป็นการเลือกตั้งในระหว่างสง
คราม รหัสเช็กกับอเมริกา ไม่ใช่เป็น
ชนกันก็ยังไม่เห็นอยู่ในขณะนั้น หาก
แต่กว่าเป็นสหประชาชาติแล้ว รวม
“รบเคียงบ่าเคียงไหล่” กันทีเดียว
ความเลื่องฟุ้งในการสงครามทำให้
รหัสเช็กชาวอเมริกันชนมาก รหัสเช็ก
ชาวอเมริกันชนก็มีความกลัวเลื่องเรื่อ
รบที่รหัสเช็กต้องการมากที่สุดในยาม
นั้นก็คือเรือพิฆาตมากกว่า ๔๐ ลำ
รหัสเช็กจะถามในคืนถากการต้องพึง
สหรัฐอเมริกา ซึ่งกำลังเร่งงานผลิต
อาวุธและยุทโธปกรณ์ โดยอ้างขอ
เพียง ปัญหาของการมีเรือรบนั้น
ต้องนับว่าเป็นปัญหา ที่สำคัญมาก
เพราะรหัสเช็กมีภารกิจทำเป็นคือมี
เรือรบดำน้ำป้องกันทัพของชน การที่จะ
ให้อาวุธอันเปรียบเสมือนหนึ่งแขนซ้าย
หรือแขนขวาของผู้ชนนั้น เป็นสิ่งที่ทำ
เป็นระเคื่องคิดกันให้ระเคื่องคอบ โดย
เฉพาะอย่างยิ่ง รัฐสภาอเมริกันชนหรือ
ไม่ ไม่เป็นปัญหาให้ใครหลวงก็เคย.

แต่ความจำเป็นที่จะต้องให้สห
ชาติอเมริกันชนนั้น เป็นสิ่งที่ไม่หาหลัก
เลยได้ ทำอย่างไรเล่าจึงจะให้รัฐ
สภาให้ความเห็นชอบ กับร่างรัฐญ
ญक्तिมีชื่อว่า “Lend and Lease Bill”
การเลือกตั้งก็ผ่านไปแล้ว โดยที่
วิลกีซันผู้รับเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ แต่ท
ผลของวิลกีซันมีอยู่มากภายในรัฐสภา
และการเมือง ซึ่งถือสำคัญด้วยกัน
บริษัทอเมริกันชนจะอยู่ภายใต้ประโยชน์ของ
ประเทศชาติ ทั้งนี้วิลกีซันผู้
สนับสนุนนโยบายต่างประเทศของโรสเวลต์
โดยรวบรวมกำลังพรรควิชัยลิกกันเข้า
ช่วยเหลือ รัฐญญक्तिว่าด้วยการเช่า
และขมิ้งจำหน่ายให้รัฐสภาไว้ได้ โรส
เวลต์เองก็ยอมรับว่า “รัฐญญक्तिฉบับ
นี้จะผ่านรัฐสภาไม่โดยย ักหากไม่ได
วิลกีซัน เขาเป็นคนที่พระผู้เป็นเจ้าประ
ทานให้แก่ประเทศ (เมื่อเราต้องการเขา
อย่างที่สุด”.

บทความตอนนี้อาจเกินไป จึงไม่อาจกล่าว
ถึงการเลือกตั้งขึ้นต่อไปด้วย “ความสงบปรก, โส
นมนะและอื่นๆ” ได้ ข้าพเจ้าจะได้กล่าวใน
เรื่องนี้อีกในฉบับหน้า.

สมัย เรื่องไกล

๒ มิ.ย. ๒๕๐๐

□ เรื่องหนึ่งๆ

ต่อจากหน้า ๒๔

เวลาพอหรืออย่างใดก็ตาม กรรมกร
รายที่ล้าออกไปนั้นใคร่ที่จะไปเขียน
ข้อความในกิจการประกวดหนึ่งเรื่อง—
คราวนี้อย่าใหญ่เลยในหน้าหนังสือพิมพ์
เพราะเหตุที่คนเป็นผู้นำเห็นด้วยกับประ
การที่ยังแล้ว ในใคร่ที่จะประชุมกรรม
การค่านึงมา เป็นการรับรองโดย ตน
เองอยู่แล้ว และกรรมกรรายนั้นก็
รักนะ ยาวประภาษฉรรพณาธิการ “วิ
ษณุ” ผู้นั้นนั่นเอง.

จะโดยประการใดก็ตาม “เม
ขุนบำเพ็ญ” ผู้ทรงภูมิพิทยาลายทาง
และ “จีน” อยู่กับบรรณาธิการนิยสาร
ฉบับนั้นได้จำเพาะเจาะจงในการ “โจมตี”
กรรมกรผู้คัดค้านชาวไทยบางคนในทำ
นองทั่วไปสมควรจะรับหน้าที่นี้ การ
แสดงออกของเขาดูด้วยคือ “เมขุนบำ
เพ็ญ” นั้นหัดตั้งไปทันทีว่า เขื่อนขึ้น
จากความคิดความเห็น และการแนะนำ
จาก รัตนะ ยาวประภาษเอง เพราะ
“เมขุนบำเพ็ญ” มิได้รับเชิญเข้า
ร่วมประชุมจากกรรมการ โดยด้วยเลย
ตั้งแต่ต้นมา นอกจากคราวหนึ่งที่จะ
“พลัด” เข้าไปอย่างใดไม่มีใครทราบ
ที่หายตัวไปก็คาดการ ในระหว่างเวลา
ประภาษอาหระคำ ซึ่งมีการถกปัญหา
เกี่ยวกับการประกวดหนึ่ง จากคณะ
กรรมกรและ “เมขุนบำเพ็ญ”
ได้นั้นได้ฟังมาบ้างตามสมควร การ
เขียนที่ปรากฏออกมา จึงเป็นไปด้วย
ความ “รู้เท่าไม่ถึงการณ์” โดยแท้
จริง.

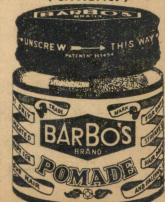
การ “โจมตี” กรรมกรบางคน
โดย “เมขุนบำเพ็ญ” นั้น จึงอยู่ที่
ผู้เขียนมีจิตใจเสรีภาพชนสมบูรณ์ ที่จะ

เขียนอะไรหรืออย่างใดก็ได้ตาม ความ
ประสงค์ แต่ถ้ามองอย่างเท่ๆ กรรม
การผู้คัดค้านปฏิบัติมาเช่นการเขียน
ผู้แสดงหนังสือ (เลขาเขียนลี้ลับ) การ
การเขียนหนังสือ (ลี้ลับ) การ
คำทิ่มแทงอย่างแรง (ฟ้าธรรมอาชิวโร)
ก็ไม่มีเห็นจะต้องอยู่ในกาหนดกฎเกณฑ์
ใดที่ระเคื่อง “ขับ” กรรมกรผู้
ออกไปเสียจากวงการ หรือการแต่ง
กรรมกรผู้แทนของ สมาคมหนังสือ
พิมพ์แห่งประเทศไทย ซึ่ง “เมขุน
บำเพ็ญ” ไม่ทราบข้อเท็จจริงมาแต่
ก่อนว่าเพราะเหตุใด สมาคมหนังสือ
พิมพ์ไทยสมัยเรื่องไกลเป็นนายกจึงได้
แต่กับบุคคลผู้นั้นเข้าไปเป็นผู้แทนสมา
คมแล้วกลัดถูก “โจมตี” อย่างขบถ
ลงไปอย่างย่ำยีจากความรู้สึก ผละ
แน่นอนด้วย.

ข้อเท็จจริงการประกวดของไทยคราวนี้ นับ
ว่าเป็นครั้งแรกที่ได้ทำกันขึ้น โดยหอการค้า
ไทยเป็น “เจ้าภาพ” และโดยสม หมาย
เป็นประธานกรรมการดำเนินงาน ปรากฏว่า
เจ้าของผู้สร้างหนังสือซึ่งประกาศไม่ให้ออกกว่า
๔๐ฉบับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าได้รับรวบรวม
มีอันเป็นเช่นอย่างจริง และที่ผู้ทราบ
แล้วว่าการประกวดครั้งแรกนี้ไม่พอเพียงต่อ
การตัดสินที่เร็วแล้วและล้มเหลวอันยิ่งๆ แต่
ทุกรายที่พอทราบก็จะส่งเสริมให้การประกวดคราว
นี้สำเร็จด้วยไปโดยดี เพื่ออนาคตของหนังสือ
ต่อไป ดังนั้นการ “โจมตี” ของนิยสารฉบับ
อยู่อย่างเช่นนี้ จึงไม่มีความจำเป็นที่ควร
เจ้าของพิมพ์และกรรมการดำเนินการ ตลอดจน
กรรมกรผู้คัดค้านทุกคนด้วย นอกจากจะเป็นแต่
เพียงรับทราบ (คงๆ) (เท่าไม่ถึงการณ์) แต่
เพียงเล็กน้อยเท่านั้น. ▲

แดง พยัคฆวรรณ.

เตรียมใช้ผม

สำหรับเกล้าของไกล
(ประสิทธิภาพ 100%)

□ ชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๕

"ใครไม่บ่นว่า ดินา อันเลวตาคิด อยู่แก่กว่า พระองค์ ๑ เป็นสตรีที่มีการศึกษา ไร้ปัญญา จากมหาวิทยาลัยอเมริกัน ก่อนหน้าเป็นอาชญากรชื่อมาจอร์คลอสส์ ลูกของอุทธีอัปป์ ที่ห้องใต้พิภพของที่นี่แคว้นโอคลาโฮมาพันธ์ ปี ค.ศ. ๑๘๖๖ พระองค์บ่นว่า เจ้าหญิงเอเลอา"

อุสเซน ทรงมีพระทัยห้าวหาญ สมกษัตริย์ ในภารกิจพิฆาต ทรงโปรดการชกมวยแข่งมาก ครั้งหนึ่งทรงชกมวยรอบนอกกับนักมวย ความเร็วถึง ๑๕๐ ไมล์ต่อชั่วโมง แต่พระองค์ยังทรงว่า พระองค์ควรจะทำความเร็ว ได้สูงว่านั้น ถ้าทรงมีไม้สั่นในมือไป...

ฉะนั้น, จึงไม่น่าเป็นที่ยกย่อง ในภารกิจพระองค์ซึ่งปลุก กอปรข้าชา นายพลอังกฤษผู้กล้าเกินกองทัพอเมริกัน และยังมีชื่อเรียก มาแต่สมัยกษัตริย์อียิปต์ลาลิบรอส ฟอสฟอรัส กษัตริย์ของชาห์ และกรมการคลังของนักการเมืองวิเทศของพระองค์ ในฐานะผู้บัญชาประเทศ โดยเอาความล้มเหลวของประเทศเป็นเกมพนัน เพราะฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศ อยู่ในสถานะที่พังทลายไปไม่ไ้ ต้องได้รับ

ความช่วยเหลือทางการเงินจากอังกฤษ ซึ่งเป็นผู้ก่อสร้างจอร์แดนขึ้นมา เป็นรายช้อยเสมอ.

นี่คือกษัตริย์อุสเซน... สิ่งหนึ่งที่จะวันออกนอก... ผู้ซึ่งต้องเผชิญกับภารกิจอันยิ่งใหญ่ ตั้งแต่ในวัยที่ย่อยคนจะได้เผชิญ.

พระองค์ทรงสามารถสถาปนาพระราชกรณียกิจที่สนับสนุนคนเคสน์ และประเทศซึ่งมีปัญหานี้ โรงงานอันมีค่าที่กองโรงงานชายอยู่อย่างละโรง เป็นอุตสาหกรรมหนักของประเทศ ไปสู่ความเป็นที่ยกย่องอันมีค่าให้หรือไม่ และโดยวิถีทางใด... และความฝันของพระเจ้าอียิปต์ลาลิบรอส กษัตริย์คันทัก ที่จะได้เห็นรัฐ "มหาจักร" ซึ่งรวมมาจอร์แกน, ซาเล, ปาล์มโค, กิลเลนาออนเข้าเป็นรัฐเดียวกัน ระกวลกลายเป็น

ความวังวนให้หรือไม่....

แต่ต้องจำไว้ พระองค์ก็ทรงหวังว่า มารดากษัตริย์ของพระองค์ไว้ได้ กับกลางสถานการณ์อันเลวของพระองค์ แม้ว่าจะมีผลต่อความมั่นคงระหว่างเพื่อนบ้าน ฝ่ายอาหรับด้วยกัน ในเมื่อเพื่อนบ้านนั้นทั้งสองที่จะได้โดยกลางที่เหนือกว่า ด้วยกรณียกิจอันเป็นปัญหาคือ....

โลกกำลังมีแนวโน้มทางของออร์แกน หรือตุล่งซุซเซ่น กับกษัตริย์ของ "ราชอาณาจักรอาหรับใหม่" แห่งซีเรียและ "ราชอาณาจักรอิรัก" และ "อิหร่านใหม่".....

เรื่อง รมย์.

□ เมื่อปรีดีไปเมืองจีน

ต่อจากหน้า ๒๑

ของหลวงประดิษฐ วิเศษใจได้ใจโอกาสมายพบปะกัน กรมหมื่นจุลลิกความยินดีเป็นอย่างยิ่ง" จอมพลเจียงไคเช็คปรายสัปดาห์นายปรีดีกับนายเสียนอันหนักแน่น แต่กรมหมื่นยศลกลาวาจะได้นายจอมพลเจียง คอบบ์มาทระของนายปรีดีกับยักว่า "เห-เห-เห" ซึ่งเป็นภาษาแมนเชอวีน หรือชนชั้นภาษาเมืองหลวงแปลว่า "ขอรับกระผม" หรือครั้นมีภาษาอังกฤษว่า "Yes" ก็ได้ในคอนนั้นจอมพลเจียงยังคงมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ว่าสู่ไปโรง ไม่เว้นทวนแต่ว่าสันักคิดนั้นขอชาว ประกายาขอลองความเก็กซากในารงาน แต่ทว่ามีความกังวลความเมคคาอาวี่ช่อน้อยทำทางเกินเห็นส่งจำเผย สมเป็นชายชาติทหาร.

ในโอกาสหนึ่ง ทลจากที่โกสนทนาแลกเปลี่ยน ความมิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสันนิพนัไมคิกวนแล้ว จอมพลเจียงไคเช็ค ก็แนะนำให้นายปรีดีกับคณะไปเที่ยวชมนครปักกิ่ง ซึ่งเป็นการโคจรมาของประเทศไทย "เมื่อมาประเทศจีนแล้ว ไม่ได้เที่ยวปักกิ่งก็เสมือนหนึ่ง ยังไม่ได้เที่ยวประเทศจีนจริง ๆ" จอมพลเจียงกล่าว พร้อมกันก็ออกปากให้เครื่องบินส่วนตัวชื่อ "เหมาซัง" ซึ่งไม่เคยใช้ใครซ์โดยสาละเย เป็นพาหนะในการเดินทางไปชมภูมิประเทศด้วย ส่วนมาดาม

เจียงก็กัณธยที่นำผู้หญิงพสุช อย่างสนิทชิดชอบ และปรารภว่า นี่เป็นครั้งแรกที่โพธิ์สุภาพสตรีไทย.

รุ่งขึ้นวันที่ ๕ เวลา ๑๐.๐๐. จงฬุ รัฐมนตรีว่าการการคลัง และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคก๊กมินตั๋ง เจียงเจี๊หว่ไปเยี่ยมที่หน้าเขื่อนในเขตอำเภอวังน้อย นายช้อยจิ๋ววัน สักดิคตเลื่องอาทธารทองที่ไปสโกลกับวันแรกต่างประเท ทักทายกับเจียงเจี๊หว่ที่มากับผู้ติดตามด้วย นายช้อยจิ๋ววัน ได้กล่าวชมเชย มีใจความสำคัญว่า "หลวงประดิษฐ เป็นกำลังของประเทศถ้าไม่หลวงประดิษฐ์แล้ว ชาดไทยจะมิได้เป็นเอกราชเช่นทุกวันนี้" ตอนหนึ่งนายช้อยจิ๋ววันกล่าวกับ "ท่าน" ว่า "ข้าพเจ้าได้คิดตามเสกตามทัศนะต่าง ๆ ของหลวงประดิษฐ์ในฐานะที่ข้าพเจ้าเคยติดต่อกับเมื่อครั้ง ๑ ปีล่วงมาแล้ว ที่บ้านต๋องของทนาย ข้าพเจ้าถกถามกันที่ได้อีก หลวงประดิษฐ์ มีสายกลางในการวางประเทศเป็นอย่างดีคณานัน ประสงค์มีที่นอนของหลวงเจียงไคเช็ค ประเทศไทยที่มีหลวงประดิษฐ์" ในตอนท้ายวันที่ ๖ นี้เอง สยามกรัฒนาพหุไทย-จีนได้จัดการเลือกตั้งวันรับปรีดี และคณะที่นำเยือนด้วยวันแรกเมือง ที่ตอนเช้าจะไปสู่ หลังจากเสร็จอาหารกลางวัน ยังได้จัดและละระโตไปว่า และฉายภาพยนตร์ให้ชมด้วย

วันที่ ๖ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายที่เจียงเจี๊หว่มาถึง หลังจากที่ได้ไปเยี่ยมเยือนกับคณะทหารราธิรัฐนครวังจี้ ๖ เดือนแล้วจึงกลับ ในท้องที่นั้นเอง รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ค้วยกรบรา ได้จัดเลี้ยงอาหารค่ำในราชภัตสนับแจกเมือง รัฐมนตรีจีนได้กล่าวสุนทรพจน์ที่นำกลองบรรพการรัฐมนตรีมาชึกสภา และสมาชิกก๊กมินตั๋งรับจำนวนมาก ว่าผู้คิดความยินดีที่ได้มีโอกาสสนับใน การมาเยือนประเทศจีนนี้ และได้ทราบคิตส์ที่ก่อนเดินทางว่า รัฐบุรุษผู้นี้ เป็นนักการเมืองคนสำคัญของประเทศไทย เพราะเป็นผู้มีกำลังมากต่อต้านญี่ปุ่นในนามของชาวจีนที่เขวบน เกรือใจประเทศ. นายเจิน จิงหุน เหนืออย่างหมกแนบว่าประเทศจีนสนับสนุนเอกราชประเทศไทย อย่างจริงจัง แม้จะได้คิดกลองมีการระบอบระกักับบ้างก็ตาม. จีนมิได้ถือสิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องขัดขวางความสัมพันธ์ระหว่างชาติทั้งสอง: จีนมีความหวังอย่างเต็มตัวว่า ความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างจีน-ไทย ซึ่งกล่าวไว้ที่หาประวัติดาศรัศรี ภูมิศาสตร์ การอันลือกนั้นจะถือเอาอันจะแตกกันมิได้

ในตอนท้ายวันที่ ๖ เจ้านั้นก็กระทรงว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ระบอบกติกานั่นมีเอื่อ และการแสดงคิตส์ที่ต่าง ๆ เป็นพิเศษ ทางกองทัพอากาศ ได้มีการแสดงนำของเครื่องบิน ที่ได้รับการฝึกปรือรบแล้วอย่างชำนาญ จากกองทหารอเมริกันในระหว่างสงครามครั้งใหม่ ในโอกาสเดียวกันนี้เอง รัฐบุรุษทางการเมืองที่พาออกโดยหมอบลือเอื่อเกี่ยวกับกิจการทูต โดยศุภพรหมณ์ และนำชมเครื่องบิน เครื่องอาวุธทุกชนิดที่ผลิตมาได้จากญี่ปุ่น.

ในตอนค่ำ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายที่เจียงเจี๊หว่มาจีน จอมพลเจียงกับมาดาม ก็ได้ถือ โอกาสเลี้ยงสังคีตนั้น จอมพล เจียงได้กล่าวด้วยใจเื่อ

คลุมสีเท่า แม้ว่าทงทกที่มีผลฝ่ายกระชาวประปรายแล้วก็ตาม แต่ทุกคู่ที่หน้ายังมีเอื่อกระชุมกระชวย ได้ออกก่อนนายปรีดี และคณะ ฉะนั้นนายประธานาภิศักดิ์นทวงษ์ รัฐบุรุษไทยันท์ก็ไม่ได้ถูกนักกันอย่างสมบูรณ์ ส่วนมาดามเจียงนางพสุชด้วย ก็ถูกตั้นตามานักอันหมกแนบของเธอยังแจกมาความเจียงได้ตั้งใจให้เลขานุการ นำภาพถ่ายของคณะมามอบแก่นางพสุชพร้อมกันด้วยก็กลายมังกัก ๑ พย (๖) มาความเจียงเจี๊หว่ สมจิวัร พนมมยงค์สถานชานนายปรีดี (บุตร นายพลยลั พนมมยงค์) ได้เริ่ดเข้าไปถึงได้ ทักทายปรารภกับยักภาษาอังกฤษ และแสดงความคิดเห็นมากเมื่อได้ทราบว่า สมจิวัรมาเรียนภาษาจีนที่เมืองซัวเลา มาความเจียงเจี๊หว่แนะนำให้นักศึกษา อยู่ในกรุงเทพมหานครว่า. ความปรกติ จอมพล เจียงเป็นผู้ไม่ใส่พิศุสว่า แต่การเลี้ยงค่านัน ทั้งมาดามและจอมพลเจียงซึ่งยังอยู่คณะใดก็ได้ชวนเก็บเมื่อกี้เรียก แก่นายปรีดีและคณะเป็นรายบุคคลจนครบ.

ในวันที่จะเดินทางออกากานาเมืองหัวหนักองการโฆษณา ของกระทรวงต่างประเทศจีน ก็ได้ถือ โอกาสให้เจ้าของ และบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ที่ออกในกรุงนนานกิง ตลอดจนนายผู้สื่อข่าวพิเศษ (อ่านต่อหน้า๒๕)

1896 - 1956

TRIUMPH

โทรอัมพ์

วิเศษมากในทางเสียน

นี่คือ....

ซิมิโทรอัมพ์! ก่อนเป็นคิม!

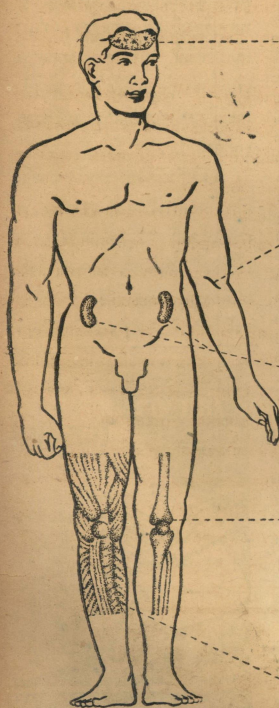
เขียนโดย:

สัทพินพัตติ (๒๒๖) อ.ร.ส.

23-24 ซ.ปิ่นลม พายัพมณ โท 20448

ยาบำรุงไตฟอรัส

bright brains

สมอง
แจ่มใส

much blood

โลหิต
บริบูรณ์

normal kidneys

ไตเป็น
ปกติ

strong bones

กระดูก
แข็งแรง

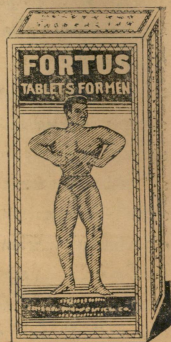
fine muscles

กล้ามเนื้อ
งาม

บำบัดอาการ...

ผอมแห้ง   แรงน้อย
กินไม่ได้   นอนไม่หลับ
ปวดส้นหลัง   สะเอว
กำลังอ่อนเพลีย
โลหิตจาง

บริษัท สหเวชภัณฑ์ จำกัด   ผู้แทนจำหน่าย
เลขที่ 1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก พระนคร โทร. 32824   ตู้ ป.ณ. 694

บทกวีเชิงวิจารณ์

□ การสัมภาษณ์

ต่อจากหน้า ๑๗

พจน์ : เมื่อใด อีกปัญหาหนึ่งคือว่า หนังสือพิมพ์เสียดายภาพถามว่า ได้ข่าวเจ้าหน้าทีในธนาคารโลกก็ถกกันเรื่องการกู้เงิน, เป็นความจริงหรือไม่ ?

สมชัย : อันแรกเมื่อภายหลังถึงงานในสัญญาจ้างแล้ว ก็ระไกรเรื่องถึงมือคนที่ อธิบดีกรมชลประทานเป็นผู้รับผิดชอบแล้วก็จะให้เรียบการผูกข้อสร้างเป็นระยะๆไป ผมไม่ทราบแน่นอนในเรื่องการสร้างนี้ เป็นเรื่องของม.ล. ชูชาติ อธิบดี แต่ผมเข้าใจว่า ะพยายามเร่งในฤกษ์แต่ที่ระมัดระวัง คือปัญหาข้อสองที่คำถามว่า ผู้แทนของธนาคารโลกถกกันการให้กู้ยืมนี้, ไม่จริง.

พจน์ : สมัย : อีกปัญหาหนึ่งก็คือ ปัญหาของหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ถามว่า คณะจัดการก่อสร้างเขื่อนศรีนครินทร์ใครบ้าง? และจะเดินทางไปเมื่อไร ทางใดทราบหรือไม่?

พจน์ : ระก้อมีคณะกรรมการไปหาซื้อเพื่อทำสัญญากับธนาคารโลก คณะกรรมการนั้นก็กระทรวงเกษตรกับ ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนกระทรวงอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ผมยังไม่ทราบว่าจะเป็นใครบ้าง แต่ก็คงจะถามที่เคยปฏิบัติมาแล้วในเรื่องรถไฟ เรื่องท่าเรือ ยืนยันเป็นเรื่องทำแรงไปค่อนข้างมาก ก็คงจะเป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง.

พจน์ : สมัย : อีกปัญหาหนึ่งคือจำนวนเงินที่แท้จริงเท่าที่ทราบสองพันล้าน. พจน์ : ก็เป็นระก้อมีความเร่งด่วน คือว่า ๑๐๐ ล้านเหรียญของธนาคาร ในชั้นแรก ๖๖ ล้าน ของไทยเรา ที่เท่ากับ ๓๐ ล้านเหรียญ ๖๖๐๐ ล้านบาท แต่แบ่งออกเป็นระยะหลายปี เพราะว่าจะขึ้นตามภาวะทางเศรษฐกิจไฟฟ้าที่ผมเข้าใจว่า ๕ ปี.

พจน์ : ประสงค์ : ตลอดจนหนี้ของธนาคารฯ เชื้อเงินอิสลามนั้นเอง ไม่พบครบถ้วนแล้ว นี่จึงควรว่า.

พจน์ : คือต้องลงนามในสัญญาเสียก่อน มีบางข้อที่จะต้องหาวิธีกัน ผมอยากทราบว่า ธนาคารที่เรียกว่าธนาคารโลกนี้ เป็นสาขาของสหประชาชาติ การให้กู้เขาไม่เรียกเงินวางประกัน คือต้องพิจารณาเป็นเรื่องแตกต่างกับธนาคารพาณิชย์ ธนาคารพาณิชย์นั้นเมื่อเขาแล้ว ให้หลักทรัพย์เป็นประกันเราเองไปทำอะไรก็ได้ ก็มีการที่จะไปผูกพันกันระสมควรหรือไม่เขาไม่เอาไปใส่ แต่ธนาคารโลกนี้เป็นธนาคารเพื่อระยะและสวัสดิการ ให้กู้กับบรรดาสมาชิก และเขาไม่เรียกหลักทรัพย์เป็นประกัน เช่นเราเป็นสมาชิกเรามีทุนอยู่ในองค์การโลกและในธนาคารนี้ ๑๒ ล้านครึ่ง เหรียญกว่ามาแล้วถึง ๔๐ กว่าล้านในกิจการอื่น ๆ ยืนยันว่าเรากู้ถึง ๑๐๐ ล้าน เพราะฉะนั้น ในการพิจารณาว่าให้กู้หรือไม่จึงต้องถ่วงถ่วง เพราะเขาต้องเสียส่วนและพิจารณาโครงการ อันนี้ว่าเป็นการเหมาะสมกับระบอบชาติบ้านเมืองหรือไม่ และต้องพิจารณาโดยถ่วง เพราะฉะนั้น เงื่อนไขต่างๆ ถ้าพิจารณาว่า ทำไม่จึงทำกิจการนี้ก็อีกมีเหตุผลอยู่ และก็ต้องแน่ใจว่าจะเป็นประโยชน์ เพื่อเศรษฐกิจและประโยชน์ของบ้านเมืองจริงๆ ด้วย

เหตุนี้แหละจึงต้องถ่วงเวลาช้าหน่อย ยางที่อย่างคุณสมภารนั้นว่า ผู้แทนธนาคารโลกก็ถกกันอะไรต่างๆ ก็เป็นเหตุให้สงสัยว่าทำไมถึงช้านัก ก็ด้วยเหตุเหล่านี้ ไม่ใช่หมายความว่าถกกัน แต่เขาต้องคุยให้ถ่วงทั่วๆเรื่องเป็นอย่างไร.

พจน์ : สมัย : ทางฝ่ายคนถือว่า การกู้เงินเป็นการกู้ที่เข้มงวดก็เกิดภาระก่อนขุมเงินหลัง มีคำกล่าวว่าเป็นการสร้างมรดกทางลูกหนี้ให้แก่ลูกหลาน ตามความคิดเห็นของท่านพูดว่า การกู้เงินครั้งนี้เหมาะสมกับประเทศไทยหรือไม่?

พจน์ : ผมเห็นว่าประโยชน์ประโยชน์มาก คือประการแรกได้พิจารณาโดยถ่วงแล้ว แล้วธนาคารโลกอย่างที่ผมเรียนข้างแจ้งได้พิจารณาการโลกได้พิจารณาโดยละเอียด คือธนาคารนี้มีเจ้าหน้าที่ในฝ่ายเทคนิค ฝ่ายเศรษฐกิจและฝ่ายอื่นๆทุกสาขา เขาพิจารณาอย่างละเอียดถึงระยะของเงินที่เราอยู่เท่าไร สามารถที่จะใช้หนี้หรือไม่แล้ว โครงการนั้นจะเหมาะสมหรือไม่ เขาได้พิจารณาแล้ว การกู้ยืมมาทำที่จะสร้างนั้นสร้างสินไหม้ ก็อาจจะสร้างคุณประโยชน์ได้เหมือนกัน ในกรณีผมเห็นว่าสร้างคุณประโยชน์ได้สำหรับลูกหลานเราต่อไปเพราะถ่วงถึงไปเป็นสิ่งที่สำคัญ ถ้าเราไม่ไปเร็วเราไม่สามารถที่จะประกอบอุตสาหกรรมด้วยราคาถูกได้ เพราะฉะนั้น ค่ากล้านั้นในความเห็นของผมแล้วก็จะนำมาใช้ในการพัฒนานั้นไป

พจน์ : สมัย : ผมจะถามปัญหาข้อต่อไป ปัญหาที่ประชาชนสนใจกันมากแม้จนกระทั่งโตปรีและหนังสือพิมพ์ก็ออก กรณีแห่งความเป็นกลาง ได้มีการเรียกร้องให้รัฐบาลไทยวางตัวเป็นกลาง รวมทั้งเกี่ยวข้องกับปัญหาข้อให้ด้วย ท่านรู้สึกอย่างไร ?

พจน์ : ผมรู้สึกว่ามีในสันนิษฐานความเป็นกลางนั้นจะต้องพิจารณาว่าเป็นกลางอย่างไร ข้อที่พิพาทกันอยู่ ก็คือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับระบอบและธรรม การรุกรานและการอยู่โดยปกติสุข ถ้าหากเราสามารถที่จะเป็นกลางได้โดยรักษาคำเราเองรักษาความเป็นกลางได้ก็อาจจะรอดพ้นข้อพิพาทซึ่งกันและกัน แต่เราเป็นประเทศเล็ก ผมเห็นว่าเราอยู่เป็นกลางนั้นไม่ไ้ ฉะนั้นในกรณีที่เราได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกในสนธิสัญญาซึ่งกันรวมทั้งกับเขาซึ่งกระนั้นออกก็เรียกข้อใดนั้น ผมเห็นว่าเป็นการถูกต้องตามความเห็นของผม.

พจน์ : สมัย : ขอประทานโทษ ถ้าความเป็นกลางนั้น สมมติว่าผมว่าผิดเขมรก็ผิด คงจะไม่ใหญ่กว่าประเทศไทยเกินไป แล้วก็ได้วางตัวเป็นกลางด้วย ?

พจน์ : ทุกๆ ประเทศครับ คุณสมชัย มีสิทธิที่จะมีนโยบายของตัวเองจะเลือกเป็นกลางก็ได้ จะเข้าข้างฝ่ายในฝ่ายนี้ก็ตามแต่

ว่าเด็กนั้นจะถูกหรือผิดก็ยังไม่แน่ ผมเห็นว่าที่ประเทศไทยเดิมนั้นเป็นการถูกต้อง ความเห็นของผมเป็นเช่นนั้น

สมัย : อีกปัญหาหนึ่งก็คือ ผมได้รับคำถามจากผู้แทนหนังสือพิมพ์มาขอให้ถามถึงหนังสือพิมพ์เช้า แว่วไทย ข่าวภาพ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เขาให้ผมเรียนถามถึงกรณีของอเมริกัน ที่ปรากฏว่าในขณะนั้นโรคภัย ได้แพร่ระบาดในภูมิภาคเอเชียเป็นอันมาก ท่านทูตก็ได้ยินอยู่แล้วเนืองๆ เช่นในญี่ปุ่น อัลลัตที่สุด ก็คือไทเป ซึ่งมีการเดินขบวนกัน การที่เกิดการแอนตอมิกริกันเช่นนี้ท่านทูตเห็นว่าการสหกรณ์อเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารที่ไม่ได้เข้ามาอยู่ในประเทศต่าง ๆ นั้นเป็นอันมากทำให้เกิดเรื่องขึ้น ตามความคิดเห็นของท่านทูต เห็นว่าควรระงับการทหารของประเทศนั้นกลับประเทศหรือไม่ ?

พจน์ : ผมขอตอบปัญหาอันแรกก่อนคือ ที่ว่ามีการเกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่นและไต้หวันนั้นก็ไม่ใช่เป็นเรื่อง ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างประเทศ ไม่ใช่รัฐบาลต่อรัฐบาล มีข้อขัดแย้งกันขึ้น เป็นกรณีเกิดขึ้นเฉพาะบุคคลทหารคนหนึ่ง เช่นกับประเทศญี่ปุ่นกำลังยิงจรวดตกแล้วคนญี่ปุ่นคนหนึ่งจะเข้าไปในเขตนั้น ก็ไปเข้าโรงเครื่องบินอเมริกัน คราวแล้วไปยิงคนตาย รัฐบาลญี่ปุ่นก็พยายามให้กองทัพว่าฆ่าคนตายไปยิงคนตาย เรื่องนี้ไม่ใช่ใหม่ถ้าหาว่า แล้วในไทยก็เช่นเดียวกันเป็นการกระทำของทหารซึ่งดูเหมือนจะเข้ามาในบ้าน ?

ประสัคดิ์ : แปล่าครับ ที่ไปมีจารจรกันหนึ่งเป็นหมู่ ไปบอกคุณชออเมริกันก่อนนี้ แล้วปรากฏว่ากำลังจะแต่งตัวไปไหนครับ :

พจน์ : ผมทราบแต่ไม่อาจตอบ, คือผมรู้สึกว่าเป็นกรณีเฉพาะเรื่องซึ่งเกิดขึ้นโดยรัฐบาลมิได้รู้เห็น หรือสนับสนุนแต่รัฐบาล เพราะฉะนั้นเมื่อมีเรื่องที่ถูกเรียกว่าแอนตอมิกริกัน ก็ควรระงับความเข้าใจระหว่างรัฐบาลกันขึ้น ไม่น่าจะให้ประเทศซึ่งเป็นมิตร แยกกันหรือว่ากันด้วยกรณีเฉพาะเรื่องเช่นนี้แล้ว ความเป็นทหารอเมริกันที่มายืนเป็นจำนวนมาก การให้กลับไประหว่างนั้น ความธรรมดาเมื่อทหารอยู่มาก ไม่ต้องการอะไร พละเรือนหรือคนหรือเด็กที่ใหญ่มากอยู่บ่อยๆ แล้วโอกาสที่จะทำผิดก็ย่อมจะมี ผมรู้สึกว่าควรจะไปเฉพาะรายๆ ไม่ควรระงับกันทั้งหมด เมื่อคนนั้นทำผิด ทั้งหมดยกไป (ให้คนอื่นทั้งหมดที่ไม่สนใจ) การที่ทหารอเมริกันมาอยู่นั้นก็มาด้วยความยินยอมและความเชื่อใจของรัฐบาล เขาจะไปอยู่ที่ไหนก็ได้ ถ้าเราไม่พอใจให้เขาอยู่ เราก็จ้างเขาออกไป การที่มันทำให้ร่วมปฏิบัติกันซึ่งรัฐบาลก็เห็นว่าจำเป็นประโยชน์ เช่นมาฝึกหัดขับเครื่องบินให้สอนวิธีใช้กำลังอาวุธต่างๆ ก็จำเป็นประโยชน์แต่เมื่อคนหนึ่งคนใดไปทำความผิดแล้ว ผมก็คิดว่าไม่น่าจะเห็นว่าการไปทั้งหมด ควรจะพิจารณาแต่เรื่องเฉพาะ.

สมัย : แต่กรณีเฉพาะที่ ไทเป เกิดขึ้นก็ปรากฏว่าเป็นการขึ้นศาลทหารอเมริกัน ตามความคิดของท่านทูตรู้สึกว่าการที่ทหารประเทศไปมีอิทธิพลที่ยามสภาพอาณาเขตของอีก ประเทศหนึ่งนั้นเป็นการสมควรหรือไม่ ทำให้ความรู้สึกเกิดขึ้น เมื่อศาลพิพากษาไม่เป็นไปโดยยุติธรรม จึงได้เกิดขบวนการไทเปเป็นขึ้นอยู่อยู่ขึ้น.

พจน์ : ในกรณีทหารอเมริกันไปอยู่ในประเทศต่างๆ นั้นเขามีข้อตกลงกันกับประเทศนั้นว่า ถ้าไปทำผิดในระหว่างปฏิบัติหน้าที่แล้ว ก็

ไฮ-สปีด

ให้ขึ้นอยู่กับศาลทหารของเขา แต่ถ้าไปทำผิดระหว่างที่นอกหน้าที่นอกประจำการ ก็ขึ้นกับศาลของประเทศนั้น เป็นศาลพลเรือน ในกรณีทั้งไทเปและญี่ปุ่นนั้นก็ยังเถียงกันอยู่ว่า กระบวนการดำเนินทำผิดระหว่างอยู่หน้าที่หรือนอกหน้าที่ ก็เป็นเรื่องซึ่งไม่ใช่เฉพาะในกรณีออก ในประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศสและในประเทศไอร์แลนด์ก็เช่นเดียวกัน นี่สมมุติในเรื่องทหารอเมริกันเสียพอ.

สมัย : เมื่อท่านทูตตอบเช่นนั้นทำให้เกิดความรู้สึกอย่างหนึ่ง ผมคิดว่าทหารอเมริกันมาอยู่ในประเทศไทย เราจะมีสิทธิอย่างไรบ้างหรือไม่ และสมควรหรือไม่ถ้ามีสิทธิเช่นนั้น ?

พจน์ : ก็แล้วแต่กรณีกันนะ ระดมหรือไม่นั้น ผมไม่ทราบแล้วก็ตามแต่กรณีกันระหว่างรัฐบาล ผมคิดว่า ถ้าทำผิดประเทศหนึ่งแล้วเป็นของไทยประเทศอื่นๆ ก็ควรจะเข้าเช่นเดียวกัน ไม่ใช่เฉพาะประเทศนั้นๆ เท่านั้น ประเทศนั้นๆ ทำอย่างนั้น ก็มีทางคิดอย่างเหมือนกันว่า ทหารถ้าไปขึ้นศาลพลเรือนมากๆ ขึ้นมา ก็อาจชุลลกลกัมนั้นแต่ในประเทศของเราเอง ถ้าทหารทำผิดระหว่างหน้าที่ขึ้นศาลทหารไม่ได้ขึ้นศาลพลเรือน. (อ่านต่อหน้า ๒๗)

SHEAFFER'S
Skrip
WRITING FLUID

น้ำหมึก
เชฟเฟอว์ สดริบ
ดีที่สุด สำหรับ
ปากกาทุกชนิด!

มีจำหน่ายที่ห้าง
ฮง และห้างดังต่อไปนี้

หมึกที่ไหลทันที แท้จริง
ไหลลื่นสม่ำเสมอ!

มีจำหน่ายแต่เพียง
และแผนกบริการ เช่นเฟอว์

๗ ธันวาคม ๒๕๒๗

ณ เวที - กรุงเทพฯ, ๒๕๒๗

ยุควัยชราวัยชรา

เมื่อปรีดีไปเมืองจีน

ดองกัทหม่า ๓๑

ขอหนังสือพิมพ์ใหญ่ๆ ซึ่งออกตาม
มณฑลต่างๆ เข้าใจสมัยภยันต์. ในโ
กาศนั้น อธิบดีกรมโฆษณาการได้แนะ
นำตัวนายปรีดี ให้ผู้แทนหนังสือพิมพ์
ซักว่า เป็นใครมีความสำคัญอย่างไร.
ครั้นแล้วนายปรีดีก็กลักรับข้อซักถาม
ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้ถามเรื่องการศึกษา
ของชาวจีน ในไทยตลอด
จนความสัมพันธ์ในกั ระหว่างประ
เทศทั้งสอง นายปรีดีได้ชี้แจงจนเป็นที่
พึงพอใจ โดยเล่าอย่างขำขันการส่ง
ข้าว ๕๐๐ คน ไปช่วยบรรเทาทุกข์แก่
จีนในฮูเป่ย์ ออกันเป็นการกุศล ใน
สมัยที่เข้พวหนัรฐาอยู่. เกี่ยวกับ
การแข่งวิ่ง นายปรีดีกล่าวว่า

เป็นเอกอัครราชทูต ประจำประเทศจีน
นั้น นายปรีดีกล่าวออกกัว่าวิ่งนาย
สงวนมิได้ศึกษาว่า การที่คนมากองเลย
แก่ โดยที่ถ่วงงัวไทย-จีนนั้น เป็น
ประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงมีความสัม
พันธ์อันแนบแน่นอยู่แล้ว ทั้งนายสงวน
ก็เป็นผู้มีเชื้อชาติจีนผสมอยู่มาก และ
เคยปฏิบัติงานเสรีไทย. เบนยืนที่รู้จัก
คุ้นเคยกับท่านรัฐมนตรีตลอดจนสมา
ชิกคณะพรรคก๊กมินตั๋งอยู่บ้าง. คน
ที่นายปรีดีกล่าวถึงนั้นว่า นาย
สงวนเป็นบุตรภรรยาคนจีนที่คบกับ
ท้าว. ไม่มีความรู้ทางการเมืองการทูตไร
นัก ถ้ามีอะไรจะส่งก็ขอส่งให้
อภินันท์บ้าง.

ระหว่าง ที่อยู่ในกรุงนานกิงนั้นเอง
ไม่ว่านายปรีดีจะยังกัไปทางไหน ก็
มักจะได้รับการยกย่อง ในทางเสรีไทย

เสมอ รัฐมนตรีจีนหลายคนล้วนเป็น
เสียงเดียวกันว่า จินมมีความเห็นอกเห็น
ใจ และรู้จักไทยดีดีจากผลของงานเส
ริไทยที่ได้กระทำมาแล้ว นายจกั
พลการ เป็นข้าที่ชาวจีนรู้จักกันอย่าง
กว้างขวาง และชาวจีนรู้สึกชมเชย
ความเอื้ออาทรจากท้าวในการเสียดส
อุปสรรคทั้งทางธรรมชาติและอาวุธของ
ศัตรู เพื่อประโยชน์ชาติ และการเสียส
ของจกัก็ พลการนั้น ไม่เพียงแต่คน
ไทยทั้งชาติ เท่านั้น แม้ชาวจีนที่ไม่ว่า
ที่จะรำลึกถึง ในนครกรุงจีน รัฐบาลโด
จัดสร้างอนุสาวรีย์เพื่อเป็นเกียรติ แก่
จกัก็ พลการแล้ว.

นอกจากนั้น บรรดารัฐมนตรี
และเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ หลายนาย
ต่างแสดงความสงสัยว่า ที่เรียกหลวง
ประจักษ์รัฐว่า “ขุนหล้า” (แปลว่า
รัฐบุรุษ ชาวไร่) แล้วก็คิดว่ากัมีอายุ
๗๐-๘๐ปี แต่มีสภาพวัยวิ่งเข้า
และท้าวว่าเพิ่มมีอายุเพียง๔๕เท่านั้น
นายปรีดี และคณะได้เดินทาง
ออกจากกรุงนานกิงโดยเครื่องบินสัน
ติของรอมมัลเฟิงก็ออก ซึ่งประธา

โทลิง และคณะก็ตามกั ซึ่งเคย
เป็นนักเรียนไปศึกษาที่ฝรั่งเศส รุ่น
เดียวกันกับนายปรีดี กัมาก่อนวัย
สามสิบปี แต่ในขณะนั้นใกล้จะ
ท้าวครี่แล้ว. เนื่องจากนายปรีดีมีว
ลาพักอยู่ในกัก็เพียงวันกัเท่านั้น
ก็ออกจำไปยังนครเซี่ยงไฮ้ และประ
เทศจีนก็เปลี่ยนชื่อไปมากเทศมนตรีก
ก็ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ตลอดจน
ข้าราชการผู้ใหญ่ ต่างก็ขอรับรองนาย
ปรีดี ได้ทักถามเกี่ยวกับโบราณสถาน
อีกแห่งสุดท้ายที่นายปรีดีกล่าวคือว่า
“ข้าพเจ้ารู้สึกเสียตึก ที่เวลาน้อย
เพราะจะต้องรีบเดินทางไปยุโรปอีก
โดยที่อากาศเวลานี้กำลังจะเริ่มหนาว
ถ้าข้าไปหนาวจัด เก่งว่าร่างกาย
ของข้าพเจ้าจะทนความหนาวไม่ได้
ด้วยเวลาน้อยนั้น ซึ่งมีสามกัที่จะ
เทียบขมกับกัที่ได้ออกวิ่งเมือง จะเป็น
เครื่องดึงดูด ให้ข้าพเจ้า ต้องเวียน
มาปักกิ่งอีกวาระหนึ่ง เมื่อโอกาสอัน
น้อย.....” ▲

เรียน

พูด ENGLISH ใน 2500 คำ

คำศัพท์ • คำกริยา • คำคุณศัพท์ .....
โดย วีธีธรรมชาติ

กว่า ๖ แสนคน ได้เลือกวิธีนี้แล้ว ส่องล้าผเดือน พัง.
ภาพยนตร์ อ่านหนังสืออังกฤษเข้าใจโดยง่าย ท่านจะประทับใจ
น้อยปรี จาก The Nature Method Institute Europe
วิธีธรรมชาติ รับร้อยโดย ตำราบรรยาย ภาษาอังกฤษหนึ่งร้อย
หลายฉบับท่าน..... จอห์นเนียบการ ฟรี จกั

The Nature Method Institute P.W.

บริษัท จอห์น เนียบการ ตั้ง ป.ศ. 333 พระนคร

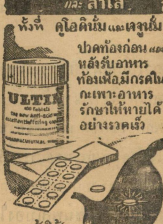
ข้อ
ข้อ

โปรดเขียนให้ชัดเจน

น่ายกักรรมแห่งสหัฐอเมริกามอบ
ให้เป็นของขวัญชื่อ “หมอหลวง” ซึ่ง
เป็นชื่อของมาดามเจ็ญ. คาคำนั้น
ชาวอเมริกัน ๑ เวลา ๔๐๐๐. โดยมี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างๆ ทั่วโลก
ทุกคนสำคัญกัน ๆ ไปส่งอย่างคึกคัก.
เครื่องนี้ได้นำคณะผ่านแคว้นต่าง ๆ
ทางภาคเหนือของประเทศจีน. ขณะ
ที่เครื่องบิน กำลังร่อนอยู่เหนืออากแพร
เมืองจีน สิ่งมหัศจรรย์ของโลกล้น นาย
ปรีดีขึ้นมายืนอยู่บนเรือของห้องพิเศษ ได้
กล่าวแก่ผู้ใกล้ชิดว่า “ผมรู้สึกท้าว
ใจของมนุษย์ตลอดไปรับ สบายดีเหลือ
เกิน” นางขุนสุต ซึ่งนั่งอยู่คนละฟาก
และนางสุสุมา ซึ่งนั่งกระดานข้างใต้
ขึ้นเลยมีความยินดี ที่โรคหัวใจของ
นายปรีดี ไม่รบกวนอะไรอย่างแรงจน
ทั้ง ๆ ที่ได้รับความเห็นอกเห็นใจ และ
อ่อนเพลียมาจกัการที่ได้รับความต้อนรับ
อย่างไม่หยุดหย่อน.

เครื่องบินใช้เวลาเพียง ๔ ชั่วโมง
ไม่นานจนถึงกรุงปักกิ่ง พลเอก เจ็น

แวลิน
กะเพราอาหาร
และ ลาลิ

ลาลิ

อุสทิน

ยาแก้ปวด ULTIN
ใช้แก้ปวดได้
โดยไม่มีพิษ
ร้ายแรง
ใช้แก้
ปวด
ได้
โดย
ไม่มี
พิษ
ร้าย
แรง

บอชียูติน ใช้แก้ปวดได้
โดยไม่มีพิษ
ร้ายแรง
ใช้แก้
ปวด
ได้
โดย
ไม่มี
พิษ
ร้าย
แรง

ต่อจากหน้า ๕

อังกฤษปกครอง นับเป็นเรื่องของนายปรมาน เอมารเปรีชชัยไทยไม่ได้อำนาจกับกรมการเป็นชนชาติเดียวกัน และนายจ้างเป็นรัฐบาลเสียด้วย กรมการนำได้รับความเมตตาเป็นคุณมากกว่าวิชัยเอกชน แต่ความทรงจำข้าพเจ้าว่าตลอดหาวิธีการยอมยกให้ยอมแพ้นายจ้างตลอดเวลา เช่นจับตัวหน้าไปใส่สวนคังเขินตัน อย่างไม่ถือการมาหน้า พ.ร.บ. แรงงาน ๒๔๕๕ ทำได้ให้คนมาควมในเรื่องที่กักขังนักกรรมกรซึ่งทางนั้นแล้วระโไฟ เป็นหลุมพรางที่ทำการกรรมกรคนซึ่งข้าพเจ้าที่หรือตลอดยกออกไป ถ้าไม่คงตายมากกว่าเวลาละกัณนี้แท้จริงแก่กรรมกร และในที่สุดกรรมกรรถไฟก็ยอมทำงานต่อนายจ้างแล้ว.

เหตุถึงกรรมกร ขอบขันธ์ เอกชน และกรรมกรองค์การ รัฐบาลไทยมีปัญหามากกว่ากันแล้ว ทำให้เห็นว่ารัฐบาลนี้ ถืออำนาจมากกว่าเขียนแผนและแก้ปัญหามากกว่ากัน เพราะเห็นว่าแผนใดระดม คำว่าต่างประเทศมาพักที่ โรงแรมเอราวัณ ไม่ต้องกังวลในพิจารณาที่เกี่ยวกับประชาชนเข้าเมือง ถ้าต้องการต่อเวลาอีกออกไป เพราะมีเจ้าพนักงาน มาประจำอยู่ที่โรงแรมนั้นทำให้เสียเวลาอีกการไปรษณีย์โทรเลข ถ้าเป็นโรงแรมอื่นๆ คนเดินทางนั้นต้องมาซื้อตั๋วถือกรรมกรคนเข้าเมืองกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการกีดกันข่มขู่ของการรัฐบาล หรือคนมีอุปนิสัยที่มากแล้ว ย่อมมีสิทธิได้รับความสะดวกแก่โรงแรม รัฐบาลจึงไม่ใช้รัฐบาลของประชาชนที่เราทำหน้าเข้าไว้ แต่เป็นรัฐบาลที่ให้บริการของพวกของมั่งคั่งเท่านั้น กัณฑ์ กรมการอันเอกตามจังหวัดภาคอีสาน ได้แตกกันราษฎรที่มาร้องทุกข์ให้ไปหาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านก็ คงเป็นเช่นนี้.

ข่าวที่มหานพโล: หนังสือพิมพ์ฝั่งฉบับหนึ่งลงข่าวว่าเมื่อวันที่ ๒๕ พ.ค. รอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้นำเรื่องการเลิกสมาชิกประเภทสอง และแยกข้าราชการประจำการเมืองออกจากกันมาพิจารณาพร้อมด้วย รอมพล ป. ชูदनพร้อมพลเรือโทยุทธศาสตร์ โกลด์ พลตำรวจเอก เม้า ศรียานนท์ และพลเอก นายบรรหารบุญชูว่าสมควรแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อประกาศให้เพื่อเลิกสมาชิกประเภทสอง และแยกข้าราชการประจำการเมืองออกจากกันอย่างเด็ดขาด เพราะท่านนายกรัฐมนตรีรู้สึกว่าการประธาณพลเมืองได้ดำเนินการเขียนมากับขุนทวน ในกรณีที่สมาชิกประเภทที่สอง และข้าราชการประจำมีอำนาจกันในการเมืองแต่ปรากฏว่าในการประชุมปลุกหาหรือในวันนั้น ไม่ได้ตกลงกันแต่ประกาศให้ นายทหารใหญ่โดยมากพอใจ ที่ระลาออกจากตำแหน่งการเมือง และคงอยู่แต่ในตำแหน่งประจำการ เพราะกลัวเสียว่าถึงแม้ระลาออกจากตำแหน่งการเมือง ก็ยังถูกอำนาจหาไว้ในกัมมีย่อมมีเสียงควบคุมการเมืองได้ ในขณะเดียวกันนี้ ก็ข่าวที่เสนออย่างน่าเชื่อถือว่าจะมีการตั้งสมาชิกประเภท ๒ ให้ครบถ้วน ๑๖๖ คนเท่ากับสมาชิกประเภท ๑ ซึ่งพระยาธรรการักษิณพจน์เห็นว่ามีลัทธิรัฐธรรมนูญและถูกคัดออกมานานเป็นปัญหาจากการเลือกตั้งคราวที่แล้วมาหลายคน แปลว่าผู้ที่มิได้รับเลือกการราษฎรเหล่านั้นมีสิทธิลงนามคงต่อไปข้างหน้า ยิ่งกว่าสมาชิกผู้แทนประเภทที่ ๑

ไทย-สัปดาห

ซึ่งราษฎรเลือกมาเสียอีก และระบอบก็ยิ่งใหญ่ต่อไปข้างหน้า เพราะทำให้ที่ทราบว่าการจัดการของรัฐบาลเอาสมาชิกประเภท ๒๖ เป็นสมาชิกสภาสูง หรือ สภาที่ปรึกษาเมื่อครบ ๕ ปีของบทเฉพาะกาล.

อันที่จริงว่าเรื่องเลิกสมาชิกประเภท ๒ และแก้ไขการการประจำการเมืองออกจากรัฐธรรมนูญนั้น ทำโดยพลการ ปล่อยให้คนเลือกหลายต่อหลายพรรคทำและหนังสือพิมพ์ และโดยเหตุที่ราษฎรออกให้ในนามความดีใจของพวกนักธุรกิจคนรี จึงทำให้ปล่อยเสียงเลือกตั้งให้ท่านมาดอหรือพร้อมหรือ แล้วออกมาให้แล้วไป และให้คนกรมนำว่าซึ่งทำให้ได้คนในสมัยนั้นคนที่ไม่เห็นด้วย และอันนี้ขอทบทวนใหญ่เห็นว่าควรให้เป็นไปตามแผนของระบอบ ๕ ปีตามบทเฉพาะกาล.

ความจริงเรื่องนี้ราษฎรเบื้องต้นเห็นดีแล้ว เพราะเขาชอบแต่รัฐบาลจะทำอะไรก็ทำให้การเกินกว่าเขินนี้ ทำให้ราษฎรเห็นดีแล้วว่าการที่นายบรรหารคนรีที่เขินจะอะไรจริง แล้วก็เอื้อมหาไปตามแต่ ฟังนั่นแล้วพูดกันโดยเสียให้คนไทยลืมไปเอง ดูเหมือนจะคิดว่าระบอบใหม่ในมาพูดแล้วก็ไม่ได้อะไรให้ราษฎรเข้าใจว่า รัฐบาลนี้พูดอะไรไปไม่มีจริงสักทีและที่แท้ต้องการเป็นประชาธิปไตยหรือแต่การเท่านั้นเอง.

ตอบจดหมายคุณนิรันดร์เกิดเกล้า: ที่จริงการเขียนวิจารณ์การเมือง

เรื่องคอลัมน์นี้ ผู้เขียนมีทุกประสงค์คือผู้ว่าระลึกถึงเรื่องซึ่งเกี่ยวข้องกับราษฎรด้วยอยู่ ในเมืองไม่กระทำการเกินกับประโยชน์ได้เสียของชาติบ้านเมืองและประโยชน์ประชาชน แต่รู้สึกขอบคุณคุณนิรันดร์ที่ได้มีเมตตากล่าวถึงความหลังของผู้เขียน เมื่อคุณนิรันดร์ อยู่กับข้าพเจ้าพร้อมกันพระยามโนปกรณนิติธาดา (ก้อน หุตะสิงห์) นายกรัฐมนตรีคนแรกของรัฐบาลคณะราษฎร และขอบคุณวิญญูณของเจ้าคุณหมื่นไกรศักดิ์ผู้เขียนบทความกล่าวถึงสาธารณชนด้วยของผู้เขียนมา บรรณาธิการหนังสือไทย-สัปดาห เขียนเรื่องส่วนตัวของผู้เขียนเอง โดยคุณนิรันดร์ก็ถามสมควร.

เรื่องที่คุณนิรันดร์ขอให้เขียนนั้น เป็นเรื่องเก่า ๆ ที่พอจะระลึกได้บ้าง ซึ่งไม่ตรงกับจุดประสงค์ ของคอลัมน์นี้ ซึ่งผู้เขียนได้คิดอยู่ว่า เมื่อถึงเวลาที่เขียนอะไรก็ให้ตั้งอยู่ในขณะเขียนเป็นงานงาน ก็เพราะว่าเรื่องที่คุณนิรันดร์เขียนไปเมื่อก่อน เพราะได้เคยประวัติศาสตรประเทศไทย ฉบับของกรมศึกษาธิการที่เขียนโดยบรรดาที่ ๑ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีเรื่อง พลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบรมเชษฐาธิราช กรมมอญผู้ว่า ซึ่งผู้เขียนเขียนขึ้นด้วยอารมณ์ อดคิดห่อระบอบของ พลเอกเจ้าบรมเชษฐาธิราช กรมมอญผู้ว่า ซึ่งผู้เขียนได้เคยที่ทรงวิจารณ์ว่ามีความสำคัญอันเขียนประวัติศาสตรฉบับนั้นแล้วเหมือนกัน.

ในคราวก่อน บรรดาคุณนี้ ผู้เขียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับด้วยจนต้องคิดขึ้นศาลพิเคษ (ที่ไม่พอพูดให้มีพอ) ก็อยากเขียนไว้ทุกโอกาสที่มีกล่าวถึงกฎคราวนี้ ซึ่งผู้เขียนพลอยได้วิสัยนึกด้วย.

ขอสารภาพว่าในคราวจริง ที่ผู้เขียนไม่ชอบรัฐบาลในขณะนั้นที่ช่วงชิงอำนาจจากพระมหาชนคิรี ว่าแนะนำประชาชนโดยมากให้แก่ประชาชนพลเมือง ไทยโดยนัยว่าราษฎรหลากหลายพรรคของตนจะได้แล้ว แต่การปฏิบัติอันแท้จริงเป็นแต่การโดยรัฐบาลสภาคล้ายกับรัฐบาลที่เขียนนี้ และพหุให้ราษฎรฟ้องพระยาธรรมเสด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวฐานหมิ่นประมาทนาย ถวัติฤทธิเดช ผู้เขียนจึงเขียนหนังสือพิพากษาไม่คดีและคำพิพากษาคณะซึ่งออกคัดมาลงคำพิพากษา ขุนวิสุทธิธรรมา (พันเอก สุวรรณ จันทร์เพ็ญ) อัยการโทก็ได้นำบทความในหนังสือพิมพ์ที่ทรงพระปกเกล้าเรื่อง "พุทธระหม่อมแก้ว" มายื่นคัดศาลและแถลงลงสู่สภาผู้ว่า "ปากกล่อมกว่าปาก" และว่าผู้เขียนเขียนขึ้นคำที่ให้เกิดกฎขึ้น แต่ผู้เขียนปรากฏว่ากล่าวถึง๑๐๐ หน้า ไม่เคยรู้จักหรือพูดกับพระองค์เจ้าบรรดาคุณหมื่นไกรศักดิ์เลย พลศรี

ทุ่มเททางการทหารมากเกินไป อันหือพอที่จะแสดงอะไรได้บ้าง?

พจน์ : ไครรับ, คือว่าทั้งในทางทหารก็คือนทางเศรษฐกิจก็คือนและการช่วยเหลือกันไม่ใช่เขาจะมาช่วยทุ่มเทเอาตามชอบใจ ต้องกระทำด้วยคำขอของรัฐบาล ในทางทหารก็เช่นเดียวกันก็ต้องปรึกษากันฝ่ายทหารของรัฐบาลว่า เราต้องการอะไรบ้าง และ สิ่งใดบ้าง ความจริงอเมริกาให้เงินน้อยกว่าเราอีกการมาก ทั้งสามเหล่าต้องการมากกว่ากันแต่เขาให้เงินน้อยกว่า ในทางเศรษฐกิจก็เช่นเดียวกัน เรายังมีการมรดก ก.ศ.ว. ซึ่งพิจารณาว่าเราจะต้องการความช่วยเหลืออย่างไร แล้วเราก็อธิบายเขาว่าเป็นการเหมาะสมหรือไม่ พิจารณารวมกันทุกครั้ง ไม่ใช่เขานึกว่าอะไรอะไรก็เทให้มาแล้วเราเขาก็เรียกเอาตามชอบใจ เขาเป็นเช่นนั้นไม่ ก็พิจารณาด้วยผู้ชำนาญทุกคราว

สมัย : ผมก็ไม่ว่าว่าผู้ชำนาญไครบ้าง แต่ก็รู้สึกว่าการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจน้อยมาก อย่างผมได้รับคำถามจากหนังสือพิมพ์เดลีเมต์ แทนที่จะช่วยไทยทางการทหารหรือหันมาช่วยไทยทางเศรษฐกิจ ปรากฏว่าในขณะที่บ้านเมืองเรากำลังขาดแคลนสถานที่เล่าเรียนมาก ทางสหรัฐอเมริกาช่วยกันจริงๆ แล้วก็ช่วยไทยทางโรงเรียนคุณเหมือนจะเป็นการเหมาะสมกว่า โรงเรียนเป็นตัวอย่างอันหนึ่งในการที่จะช่วยเหลือ ทำทุกคิดว่าจะพอจะเราในทางรัฐบาลอเมริกันได้อย่างไรบ้าง?

พจน์ : ผมคิดว่าเราต้องการสิ่งใด เราเป็นโรงเรียนหรือจะเป็นโรงพยาบาล ก็ทางเจ้าหน้าที่กรมการของรัฐบาลก็หาวิธีมาให้เสมอ เช่นต้องการคน เขาก็ทำให้ หรือต้องการไฟฟ้า ขณะนี้เขาก็จะให้สิ่งซึ่งขาดแคลน แต่ว่าบางอย่างถ้าเขาไม่เห็นด้วยเขาก็ไม่ให้เท่านั้นเอง แต่ว่าสิ่งใดที่ควรหรือไม่ควรนั้น ก็พิจารณาด้วยกันเช่นกันในหน่วยงานการศึกษาแลกเปลี่ยนนักเรียนกัน เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็ไปถ่ายยู่ที่กระทรวงต่างประเทศ แลกเปลี่ยนคนพื้นที่กันไปอเมริกาแล้ว ก็เห็นว่าเงินจำนวนมาก และเขาส่งเสริมมากในการศึกษา.

ประสัคดิ์ : แต่เท่าที่เป็นมาทางเศรษฐกิจ และทางวัฒนธรรมเขาก็ช่วยมากก็รับทางเศรษฐกิจละครับ?

พจน์ : ทางเศรษฐกิจนะครับ ผมไม่ใช่ผู้ชำนาญทางเศรษฐกิจ แต่ว่าเท่าที่ชี้แจงให้ฟังนั้น การเศรษฐกิจจะช่วยมากชวยน้อยก็พิจารณาจากสิ่งๆ ไรซึ่งเรียกว่า เรายังกำลังจะรู้เสียเงินไรแค่ไหน?

ประสัคดิ์ : เรายังเท่าที่เขียนอยู่หมายความว่า เราไม่ไปพูดในแง่ของมาช่วยชวยเอง เราต้องการให้เขาช่วยมากขึ้น ไม่ใช่คนอื่นคุณสมัย?

พจน์ : หมายความว่าเราให้ช่วยทางเศรษฐกิจให้มากกว่าเดิม.

ประสัคดิ์ : ครับ ทางการศึกษาเท่าที่ผมอ่านหนังสือพิมพ์ก็มีการแลกเปลี่ยน อาจารย์กับ นักบวชบ้าง ๆ ทุนบางไม่ใช่ช้อยให้จนครบ โดยตั้งชื่อของกระทรวงมหาดไทยลอร์ดเดอน ธรรมศาสตร์ หรือว่าทางจุฬาลงกรณ์และมหาวิทยาลัยก็ตั้งในนี้ ๆ นั่นแหละโดยที่เราไปเมืองนอกมากก็สุด.

สมัย : ก็หมายความว่าเหตุการณ์ที่กำลังจะวุ่นวายอยู่ในเวลานี้.

ประสัคดิ์ : นั่นคือหมายถึงเรื่องโรงเรียนละ.

สมัย : ครับ.

พจน์ : คือว่า เขียวผมต้องขอเรียนว่า ที่ผมยกคำทำนายว่า ทำ

ไทย-ลัทธิอาณานิคม

ไม่ถึงไม่ให้เป็นเศรษฐกิจมากกว่าทหาร คล้าย ๆ กันว่า ทหารนั้นให้มากเกินไป เศรษฐกิจให้น้อยไปใช้ให้หมดเลย.

สมัย : ใช่ครับ

พจน์ : ฐานะเป็นเช่นนั้นแต่ความจริงทางฝ่ายทหารเขาก็พิจารณาทางฝ่ายทหาร เขาไม่ได้ว่ามากเกินไปเลยทางฝ่ายทหารเขาจะต้องการเรือปืน

ประสัคดิ์ : ทหารไทยนี้หรือหรือ?

พจน์ : ครับ ทหารไทยที่ต้องการเราขอหลายอย่าง ซึ่งเขาก็ไม่สามารถที่จะให้ได้ เราเรียกว่ามากเกินไปได้อย่างไร เราต้องการมากกว่าที่เขาให้เสียอีก ส่วนทางเศรษฐกิจนั้นก็ต้องการเหมือนกัน แต่ว่าเราต้องการสิ่งใดก็ต้องการพิจารณาด้วยกัน ความจริงอเมริกาเขาก็ไม่ใช่ให้ประเทศไทยประเทศเดียว ทั้งโลกด้วยกันงบประมาณปีหนึ่งก็ ๓,๔๐๐ ล้าน และยังไม่ได้ผ่านสภาเป็นจำนวนมากที่เขาจะต้องพิจารณาทุกปี.

สมัย : ผมได้รับอีกคำถามหนึ่งคือว่า ประธานโชน หนังสือพิมพ์สารเสรีถามว่า การที่ประเทศอเมริกาช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ เป็นจำนวนมากนั้น ท่านพอจะอธิบายสั้น ๆ ได้ไหมว่า อเมริกาได้รับประโยชน์จากการช่วยเหลือนั้น เท่ากับเขาออกก็เอาออกไปหรือ ไม่ท่านพอจะตอบได้ไหม? สมมติว่าให้ไป ๑๐ บาทประโยชน์จะได้ครบ ๑๐ บาท หรือว่าได้เพียง ๑ สตางค์

พจน์ : ใครเป็นผู้ใด

ประสัคดิ์ : อเมริกัน, หมายความว่าอเมริกาขายประเทศต่าง ๆ จึงได้ผลตอบแทนกับหรือเปล่า?

พจน์ : ผมจะเอาคำแถลงของประธานาธิบดี ที่บอกพูดในอเมริกา บอกว่าช่วยเหลือกันไม่ใช่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะเหตุว่าทำผิดพลาดไปบ้างบางอย่างให้ไม่เท่าสมควรให้ บางอย่างก็ควรให้ก็ไม่ได้ให้ แต่ว่าเมื่อทำมาค้าขายอะไรก็ยังมี แต่สมาชิกสภาในการพิจารณางบประมาณเพื่อที่จะงบประมาณ ก็บอกว่าไม่ใช่คุ้มค่าเลยเพราะฉะนั้นก็จะถูกตัด

สมัย : คล้ายกับนี้ถูกตัด

พจน์ : ถูกทุกปี ครั้งไป ๔,๕๐๐ ล้าน

ประสัคดิ์ : หมายความว่าช่วยเหลือทางทหารและทางเศรษฐกิจไหมครับ?

พจน์ : ครั้งไป ๔,๕๐๐ ล้าน แล้วก็ประธานาธิบดีก็ตัดเอง ได้ลดลงแล้วก็ตัวเอง ๕๐๐-กว่าล้าน ก็คงเหลือ ๓,๘๐๐ ล้านก็ครั้งใด ขณะนี้กำลังอธิบายอยู่ในสภาว่า เราเห็นว่าเมื่อไรไม่ทราบ ดูเหมือนจะแรมเย็นทหาร ๒,๕๐๐ แล้วก็เป็นทางเศรษฐกิจเสีย ๑,๐๐๐ ประธานาธิบดีก็ใช้เงินว่าก็ต้องแพงขึ้น ก็เพราะเหตุว่าอาวุธยุทโธปกรณ์ที่สร้างนั้นแพงมาก เช่นเรียนรถลำหนึ่งล้านหรือสองล้าน ซึ่งแต่เดิมกันเคยแสน ๆ เกือบล้านกว่า

สมัย : ในความคิดของท่านพูดเห็นว่า สหรัฐอเมริกาควรช่วยประเทศไทยทางทหารมากกว่าหรือว่าทางเศรษฐกิจมากกว่า(อ่านต่อหน้า ๔๕)

ยุควิชชัชชย

เรื่องสั้น ๆ

ต่อจากหน้า ๑๒

“มันเป็นเรื่องตลกที่หัวเราะไม่ออกนะซิ คุณณรงค์” เสียงของโมกซ์กร้าว “พอเสียเพียรเอาเงินมาให้ผมพาพ้นภัย ขอให้ช่วยนำส่งสมทบทุนสร้างโรงเรียน แกบอกว่าเป็นเงินที่แถมรวมไว้จากการขายที่นาอันเป็นสมบัติชิ้นเดียวที่แก่แกอยู่ แกว่าแกทวดคนใดคนหนึ่งแล้ว และลูกชายคนเล็กที่แก่แกอยู่และหวังจะให้ใครยืมที่นาเป็นประโยชน์ต่อไปก็กลายเป็นเสียเงินสร้างจนชีวิตไปอย่างถูกแข่งทำ แล้ว

แกก็ไม่รู้ว่าอะไรเกิดขึ้นกับชีวิตอีก ใจขาดเสียแล้วแบ่งเงินเอาไว้ใช้สำหรับชีวิตคนปลาย ของแกเองเล็กน้อย ส่วนใหญ่ทั้งหมดแก่แก่นามมอยให้ผมช่วยทำงาน อันแรงกล้าเหลือเกิน ที่จะได้สมทบทุนให้โรงเรียนขึ้นเร็ว ๆ เพื่อแกจะได้เห็นผลว่าที่นักนักเรียนไม่จากแคลนสถานที่เรียนก่อนที่แกจะตายไป” เขาหยุดครู่หนึ่ง มองดูดวงครึ่งซึ่งนั่งอยู่เบื้องหลัง แล้วจึงกล่าวต่อไป “ทั้งนี้แกมีเหตุผลซึ่งแก่แก่ให้ผมฟังอย่างน่าสงสารว่า ลูกชายของแกที่กลายเป็นเสียไป ก็เพราะผิกทวงในเรื่องการเรียน แกบอกว่าเสีย

เพียรเป็นคนที่รักการศึกษามากยิ่งใจ และแกเองก็พอใจและมีความตั้งใจให้เรียนต่อไป แต่เมื่อเสียเพียรจากโรงเรียนประจำจังหวัด เดินทางเข้ามาศึกษาอยู่ในกรุงเทพฯ เขาก็ต้องไปกู้ยืมเงินมาเรียน ในการศึกษาต่อ เพราะจำนวนนักเรียนชั้นต้นตามต้องการสอบคัดเลือกถูกแห่งที่สมัครเข้าไป และเสียเพียรไปสมัครที่สอบไม่ได้ เขาจึงต้องกลับไปหาพ่อกู้ยืมเงินมาเรียนอย่างหนัก ด้วยความผิดหวังและความเสียใจ เสียเพียรจึงกลายเป็นคนเขี้ยวแตรกระโดด และยิ่งไปคอยเพื่อแกเรเข้า ก็ยิ่งเกลียดเกลียดไปจนกระทั่งไม่ไหว ผลสุดท้ายกลายเป็นไอเสีย และจบชีวิตลงอย่างที่เราถูกกัน แกจึงไม่ทราบเวลาที่เห็นเด็กคนนั้นต้องมีกรรมเป็นอย่างลูกของแก นี่เป็นเรื่องที่ผมได้รู้ฟังมาสด ๆ ร้อน ๆ เคียงห้อง ผมจะต้องยื่นเงินนี้ ส่งตามความปรารถนาของแก โดยเร็วที่สุด และผมหวังว่าพอเสียเพียรคงจะมีโอกาสได้เห็นสถานศึกษาใหม่เกิดขึ้น เพราะทุนของงานถูกร้อยละ ๑ อย่างน้อยก็สักครึ่งหนึ่งก่อนที่แกจะตาย” ▲

ขุนไว้ฆ่า

ต่อจากหน้า ๑๒

“ก็หมายความว่าวันอังคารนั้นแหละที่คุณชายตาย อารจะเป็นคอนกลางคืน คุณวันชัยคุณพ่อออกไหม คุณชาย เมื่อก่อนทางไปยังก็ได้วันนั้นระก้วยเหตุผลอันใดแล้วแต่คุณชายไม่ได้เดินทางไปยังอีกใด แต่เดินทางมากี่วัน” พ่อของมาดถึงถนนหลวงวิคตที่หยุดรถ เบียดประตูรถไปขึ้นข้างนอก.

“แต่เมื่อก่อนวันอังคารคุณมีที่มานั้น”

“แต่ไม่มีใครรู้ นอกจากคุณและผม” วันชัยขึ้นหน้าออกมาตอบ.

“คุณคงไม่ประสงค์จะบอกเรื่องนี้แก่ตำรวจใช่ไหมล่ะ”

“ผมไม่ใช่ไอ้ขี้ฉ้อนั่นนะ”

“คุณวันมีสาวลีนตาขึ้นรถด้วยไหม เมื่อก่อนวันอังคารนั้น”

“ผมบอกคุณว่าวันอังคารนั้นผมไปใช้ห้องน้ำ” วันชัยแย้ง.

“แต่ผมคิดว่า ตอนนั้นมากกว่า เพราะถ้าคุณรีบร้อนไปก่อนบ่ายคุณก็ไม่จำเป็นต้องหาใช้เตล ให้หลอนพวกวิคตที่ความเห็น วันชัยจำแนบโดยพักหน้า.

“ไหนลองมาขึ้นรถยนต์ คุณวันหลอนตรงไหน”

“ผมว่าลีนตาไปเฝ้าของกับที่ร้านนั้นคุณวิคต” วันชัยแย้งอีก.

“เอาเถอะ...” วิคตก็ตอบโดยรำคาญๆ.

วันชัยออกมาจากรถเดินไปหาวิคต พลาซมี.

“หลอนขึ้นอยู่ตรงนั้นเลยทางที่เราเข้าไป” วิคตเดินไปจับที่ตัววันชัยขึ้นรถทันที หมุนตัวไปมาแล้วมองเข้า

ไปทางบ้านหลังที่เขาออกมาเมื่อสักครู่นี้

“ผมคิดว่าจากที่ตรงนั้น ถ้าคิดตรงเข้าไปไปยังบ้านคุณ ไม่เกินสองร้อยเมตร”

“คุณวิคต คุณกำลังคิดอะไร”

วันชัยพูดเหมือนกะโหลก.

“ผมคิดว่าคุณคิดหาข้อเข้าให้หา

ตำรวจ” แสงที่หน้าคุณคิดในไม่กี่

หุนส่วนของคุณเห็นแก่หายไป ตำรวจ

เขาก็จะรอดถามคุณตามหน้าที่ของเขา

เป็นต้นว่าคุณรู้ก็อย่าหลงไหม คุณ

ก็จะตอบว่าเคยมาเพื่อจะซื้อเครื่อง

แล้วคุณที่รอเป็นท่านเอง ไม่ต้องการ

ซื้อ คุณชายก็ได้มากด้วยที่มากคุณ

ชายเกิดชอบใจผมมาจึงซื้อไว้” วัน

ชัยจึงฟังอย่างสนใจ.

“แล้วต่อมา” วิคตพูดต่อไป

“ตำรวจก็จะถามคุณอีกว่า ๆ ออกจาก

คุณมาบ้านนี้ทำไมอีก”

“ผมไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้อง

ตอบคำถามนั้น เพราะเป็นเรื่องส่วนตัว”

(อ่านต่อหน้า ๔๑)

ใช้ ตัวแลกเงิน เพื่อเดินทาง

สตวก . ปลอตภัย

ติดต่อกับ รัชการอภิมสิม ราชดำเนิพระณคร

ระยะ เล่มสาม ตอนศึกกระบี่ขัน

นวนิยายออกเข้มาการเมืองและเสียดสีสังคม โดยพรรณนักรบอาวุโส “สด ภูมระโหิต” ตอนที่นี้เป็นตอนที่สนุกที่สุด ซึ่งคุณ ๆ ที่อ่าน เล่มหนึ่งและเล่มสองมาแล้ว ต้องหาอ่านให้ได มีจำหน่ายทั่วไปแล้ว ราคาพิเศษในก้อนนี้ ๒๕ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

ข้อคิดจากไร่แผ่นดินไทย เล่มสอง

โดย “สด ภูมระโหิต” มีข้อคิดเพิ่มเติมจากเล่มหนึ่งอีกมากมาย ล้วนแต่แสดงออกซึ่งความรักชาติ คนไทยทุกคนที่ปรารถนาเห็นความก้าวหน้าของชาติ ควรที่จะอ่านหนังสือเล่มนี้ หนังสือเหลืออันน้อยมากควรซื้อชื้อด่วน คงขายราคาถูกพิเศษ ๒๕ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

กุหลาบแดง

โดย “ก. สุรางคนางค์” นวนิยายชีวิตประจำวัน ซึ่งเคยให้ความพอใจอย่างถึงขนาดแก่คุณ ๆ ผู้อ่านมาแล้วในรายสัปดาห์ บัดนี้ได้รับการพิมพ์เป็นเล่มถาวรแล้ว ซึ่งคุณจะได้อ่านอย่างรวดเร็วเกี่ยวกับสมัยใหม่ หนังสือมีจำหน่ายทั่วไปแล้ว ราคาพิเศษ ๓๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

บทมา วารวักษ์

โดย “ก. สุรางคนางค์” นวนิยายชีวิตประจำวันก็ยังมีเล่มหนึ่ง ซึ่งดำเนินเรื่องต่อจากเรื่อง “แรงอธิษฐาน” ที่คุณผู้อ่านพอใจเป็นอย่างยิ่งมาแล้ว ฉะนั้นไม่ควรพลาดจากของสมัยคุณนี้ ซึ่งคุณจะได้รู้ถึงเรื่องราวและรสอย่างสมบูรณ์จริง ๆ ราคาพิเศษ ๓๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

กรรมของสัตว์

กมล จันทรสวรรค์ แปลเรียบเรียงจากเรื่อง THE SURE HAND OF GOD ของ ERSKINE CALDWELLS ผู้แต่ง GOD'S LITTLE ACRE ซึ่งพิมพ์จำหน่ายถึง ๔๐ ครั้ง จำนวนพิมพ์เกือบ ๔๐ ล้านเล่ม รับรองสนุกเพลิดเพลินไม่แพ้เรื่องอื่นใด ราคาพิเศษ ๒๕ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

หลักการตรวจบัญชี

โดย วิทย์ ศ. เคลือวัลย์ CERT. COM. (LOND.), F.F.O.S.A.C.A.T., A.P.A.G. และอาทิตย์ สุวรรณภูมิจม. A.C.A.T. A.B.I. CERT. MATHS (HONS.) กล่าวถึงหลักการตรวจบัญชีอย่างละเอียด พร้อมด้วยคำอธิบายประมวลกฎหมายบัญชีแก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งด้วยบทและกฎกระทรวง ราคาเพียง ๔๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

เจ็ดสิบห้าชั่วโมง

ตำราเรียนพูดภาษาอังกฤษ ๑๕ ชั่วโมง โดย อาจารย์ M.M.O. นบยิมพ์ครั้งที่ ๑๕ มีจำหน่ายแล้ว ราคาโปรดส่งจำนวนถ้วน ผู้ปรารถนาเรียนภาษาอังกฤษให้สามารถพูดและเขียนบทสนทนาที่ถูกต้องมีส่งให้ภายใน ๑๕ ชั่วโมง ควรซื้อเร็วทันนี้ ราคา ๒๐ บาทค่าส่ง ๒ บาท

ตำราทศวาดภาพคน

โดย สภา วรมิตร อธิบายเพราะช่าง เป็นตำราที่ให้ความสำเร็จแก่ผู้ฝึกอย่างแน่นอนรวดเร็ว เริ่มจากง่ายไปหายาก ทำเนิมนการสอนถูกต้องตามหลักสัจนิยม มีภาพตัวอย่างเพื่อในการฝึกสังเกตของคน ราคาเพียง ๒๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท เหลืออันน้อยมาก

ฝันซุหยิน

ฝ่ายวิชาการบริษัทแพร่พิทยา แปลจากเรื่อง A MANY SPLENDORED THING ของ HUN SUYIN นักเขียนสตรี ที่มีผู้นิยมอ่านทั่วโลก ความดีของเรื่องถึงขนาด ได้รับมีการถ่ายทำเป็นภาพยนตร์เข้ามาฉายในเมืองไทยแล้ว ได้รับความนิยมแพร่หลาย ของราคาพิเศษ ๓๐ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

คนมีประโยชน์

โดย “เสฐียรโกเศศ” นามิยากาย่อมประกันความดี ของหนังสือได้ เป็นหนังสือที่อ่านง่ายประโยชน์ให้แก่ผู้อ่านอย่างกว้างขวาง ซึ่งผู้มีความปรารถนาสร้างชีวิตให้เป็นประโยชน์ควรที่จะอ่าน ราคาพิเศษ ๒๕ บาท ค่าส่ง ๒ บาท

เลือดดีน้ำเงิน

นวนิยายการเมืองเรื่องเอกของพระนิกรอาวุโส “สด ภูมระโหิต” นวนิยายแต่ละเรื่องที่ผลิตโดยท่านผู้นี้ ไม่เคยทำให้ความผิดหวังให้แก่คุณผู้อ่านเลย เรื่องนี้ได้ให้ความพอใจแก่คุณผู้อ่านมาแล้วทั่วประเทศ จึงเร่งพิมพ์เป็นถาวรเพื่อให้อ่าน คอยฟังรายละเอียดต่อไป

ลัทธิของเพื่อน

โดย “เสฐียรโกเศศ-นาคะประทีป” เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ที่จะทำให้คุณผู้อ่านได้รู้ประโยชน์เป็นอย่างดี รับรองว่าอ่านแล้วเป็นกำไร ในชีวิตสำหรับทุกคน คอยฟังรายละเอียดต่อไป

ออกมาใหม่แล้ว !

ENCYCLOPAEDIA BRITANNICA 24 VOLS.

พิมพ์ครั้งแรกหลังดึกปี ๑๙๕๖

ท่านผู้สั่งจองโปรดไปรับด่วน ท่านที่ปรารถนามีไว้เป็นสมบัติ โปรดติดต่อทันที เหลือจำนวนจำกัด!

บริษัทแพร่พิทยา จำกัด โทร.๒๔๒๔๓ และ “โอเคียสโตร์” ตรงข้ามนิเวศโอเคีย โทร.๓๐๔๐๓

บุกวิชัยชัย

๑ ขุนโจรมา

ต่อจากหน้า ๓๕

“โดยคุณระยองเข่าว่า คุณไม่
ได้มาคนเดียว หลงจาก วันมาฆบูชาครั้ง
นั้นขงนะ”

วันชัยก็มึนงงๆ

“ถ้าเนี๊ยะหาเรื่องอียิปต์ให้คำรว
งหาหาสงสัยว่าคุณไม่ได้นะ คุณ
พอจะหาทางได้ไหม”

“ถ้าไม่ระยองหาทางอียิปต์” วัน
ชัยถามคอง วิคตเภาหัว

“เพราะว่าตำรวจเขาจะคอยเช็ค
รอยรถจนแค่นี้มีอยู่ในบริเวณนั้น แล้ว
เขาไปสอยๆ ก็ว่ารถยนต์นี้ของคุณ
เขาก็รู้ไว้ว่าคุณมาที่นั่นใกล้ทหเขา
เจ้าใจหรือยัง นกจากนั้นเขาจะ
สอยตาม แล้วสาลินก็บอกกับว่าคุณ
วัยเขาขึ้นรถจากที่ตรงไหน แม้สินค้าก็
ระมาชิกที่จริง ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านหลัง
นั้นประมาณ ๒๐๐ เมตรอย่าก็ผลมาก
ซะเน่ได้คุณพี่แล้ว”

วันชัยจึงไป

“คุณระยองติดต่อคุณเวลาเท่าไรเพื่อขอ
รับที่รถจนต้องล่าช้าของเออ”

“ผมจำไม่ได้ คุณก็รู้มีงานยุ่งทั้งวัน
ปวดหัวจะมกตกอยู่แล้ว ใครจะมาจดจำสิ่ง
เล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนี้ได้”

“ต้องจำได้ อะเนมา” เสียงของวิคต
งหนักแน่น วันชัยจึงไปแจ้งระยองให้กลับ

“ดูเพื่อนหลังการรถกลางวัน”

“ผมก็คิดว่าอย่างนี้แหละ”

“คุณหมอบอกว่าวันถึง ๖” วันชัยกระ
สีออกรับ

“ผมหมอบอกว่าวันถึง ๖” วันชัยกระ
สีออกรับ

ต่อไปยังเชิงวัง “เพื่อจะพิสูจน์ว่ามีใครลัก
คนในวัง คุณจึงเปิดประตู ประตูเปิดออก คุณ
ก็เข้าไปในวัง ผมไม่ทราบว่าคุณได้ตรวจอะไร
บ้างในท้องนี้” แต่ในที่สุดคุณก็พบศพคนตาย
ต่อจากนั้น คุณจึงไปหาผมเพื่อให้งานกับคุณที่บ้าน

“คุณวิคต คุณไม่ทราบว่าคุณกำลังถูก
อะไรอยู่”

“ผมกับนี่แน่ ถ้าไม่รู้ว่าอะไร” วิคต
พูดเหมือนคนตาบอด “ถ้าถ้าที่ที่คุณควรจะ
คลั่งคลือ รอยลายมือของคุณจะมีอยู่ที่บ้าน
หลังนี้ หรือในท้องที่คนคนตายอยู่ และรอย
ลายมือนี้เองคือตัวพยาน ที่จะส่งคุณไปสู่
แดนรก”

แสงไฟทางหน้ารถของวิคตที่ส่อง
มาถึงหน้าของวันชัยนั้น ยอกโถกทันที
ว่าเขากำลังติดอยู่อย่างหนัก สิ้นหน้ของ
เขาจึงชักเหวี่ยงกรรไกร

“แต่คุณอย่าลืมว่าคุณกำลังติด
ต่ออยู่กับความกลัวของคุณ” วิคต
ออกเดินไปยังรถยนต์ วันชัยตามมา
เสียงๆ เขาคลั่งคลั่งมากกว่าจะเดิน
ก็วิ่งจากถนนเดิน วิคตก็ยกประตูเข้าไป
นั่งในที่นั่งขับ วันชัยเข้าไปนั่งที่คนตรง
ข้าม

“และเดี๋ยวนี้ คุณยังต้องการไป
แรงความกลัวหรือ?”

“ไม่...” เสียงของวันชัยแล้ว
เหมือนกับคนกำลังระส่ำไป วิคตซ้ำ
เสียงมองอย่างเห็นใจ

“แต่ผมได้ยื่นคอเข้ามาในเรื่อง
ของคุณเสียแล้ว โศกๆ คงจะหาว่าผม
เป็นไอ้โง่ขี้ขลาดก็ได้อะไรก็ตาม
เพื่อที่จะให้เรื่องของ คุณ เรียบร้อยไป
ผมจะคืนเงินงานข้อไป เราจะต้องแจ้ง
เรื่องนี้แก่ตำรวจ”

“แล้วลาไปมื่อละ” วันชัย
ร้องเสียงหลง “ลาไปมื่อละ...”

“คุณวันชัย ท่อไปนี้ไปรถทั้ง ๒
พักกับผมมาของผม และทำให้...”
วิคตซ้ำเสียงถามอีก “เมื่อรถไปถึง
บ้านคุณวิคตก็คอยคุณระยองอีก ลาม
เข่าว่า ได้ข่าวเกี่ยวกับคุณระยองอีกบ้าง
ไหม? คุณต้องหาทางทุกเป็นทำนอง

ว่าคุณได้ข่าวเรื่องคุณระยอง ข้อยานที่
ชนบทไว้ทั้งทั้ง คุณทราบข่าวนี้จาก
เอเยนต์ชื่อชาย และว่าคุณระยองอยาก
ได้บ้านเร็วที่สุด และที่ที่คุณเอเยนต์ชื่อเขา
ได้เมื่อวันอังคารที่แล้วมานี้”

วันชัยพยักหน้ารับ

“คุณระยองหาเรื่องของคุณระยอง
ข้อยานที่ชนบทหรือเปล่านั้น”

“ผมก็คิดว่าคงไม่ทราบ” วันชัย
ตอบอย่างครัดครอง

“ก็แล้ว คุณก็แก้ปัญหาก็ทำ
นองว่าคุณระยองรู้เรื่องบ้านหลังนั้นแล้ว”

“ถ้าผมพูดถึงบ้านหลังนั้น ผมเชื่อ
ว่าแต่คุณและผมหาผมให้ผมพาไปคุยกับ
ที่ ผมเชื่อ แต่ทั้งนี้”

“นั่นแหละก็แล้ว คุณจะไปกับ
รถคันนี้”

“ให้ผมกลับมากับบ้านหลังนั้น”
วันชัยถามกลับ

“ถูกแล้ว เร็วที่สุดที่จะเร็วได้”
วิคตตอบเรียบๆ

“แล้วต่อไป ให้ผมทำอย่างไร?”

“ต่อจากนั้นคุณก็พบศพ คุณ

ก็ยกตัวแล้ว เขาที่จะมาสืบสวน แล้ว
แล้วคุณพาคุณระยองไปคอยผมอยู่ที่ถนน
ขาวของถนน ขอกคนยามให้คอยผม
จะเขาทางถนนหลังถนนอาคาร และเกาะ
ประตูสุมคน

“ถ้าผมทำตามที่คำพูดของคุณ
ลายมือของผม จะเปลี่ยนแปลงไปก็
อย่างไร” วันชัยขยี้คิ้ว

“เรื่องลายมือไม่ต่องดก็” วิคต
ตอบอย่างครัดครอง

“ก่อนเข้าไปในบ้านคุณจะต้อง
พาคุณระยองไปตรวจไหมบ้าง คุณ
รู้หรือตอนแรกคุณไปตรวจไหมบ้าง คุณ
ก็พาคุณระยองไปทางนั้นก็แล้วกัน เวลา
เช้า

แจ่มกับตำรวจก็บอกเขาว่าคุณไปทางนั้น
ทางนี้ เมื่อเขาพบลายมือของคุณเขาก็
จะไม่สงสัย เพราะว่าคุณจะไปที่บ้านนั้น
วันก่อนหรือวันนั้นลายมือที่ติดอยู่ก็คงมีค่า
เท่ากัน เขาใจไหม?”

วันชัยจึงไป วิคตก็สรวลหัวเราะ
ขยี้คิ้ว เขาเก็บพารากอนอย่างรวด
เร็ว

วันชัยจึงไป วิคตก็สรวลหัวเราะ
ขยี้คิ้ว เขาเก็บพารากอนอย่างรวด
เร็ว

วันชัยจึงไป วิคตก็สรวลหัวเราะ
ขยี้คิ้ว เขาเก็บพารากอนอย่างรวด
เร็ว

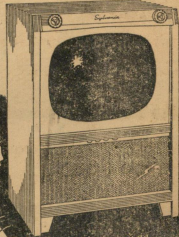
วันชัยจึงไป วิคตก็สรวลหัวเราะ
ขยี้คิ้ว เขาเก็บพารากอนอย่างรวด
เร็ว

วันชัยจึงไป วิคตก็สรวลหัวเราะ
ขยี้คิ้ว เขาเก็บพารากอนอย่างรวด
เร็ว

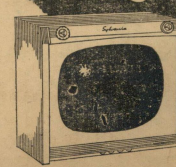
วันชัยจึงไป วิคตก็สรวลหัวเราะ
ขยี้คิ้ว เขาเก็บพารากอนอย่างรวด
เร็ว

เสียงโทรทัศน์

สีลาเหี้ย

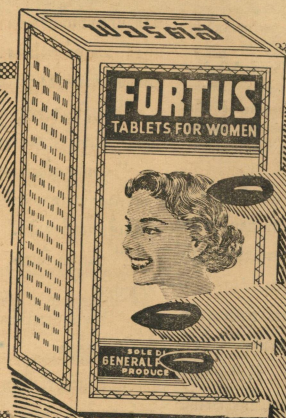
สีลาเหี้ย

บริษัท สีลาเหี้ย (อินบอร์ต) จำกัด
ถนนสีลาเหี้ย กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๑-๖

แก้ 5 ประการของสตรี...

ฟอร์ตัส

ยาสำหรับสตรี

แก้โรค 5 ประการของสตรีให้ดีขึ้น คือ

- 1 ระวังการทำหน้าที่มากของ ต่อมสมอง
- 2 บำรุงกล้ามเนื้อทรวงอก ให้ทรงงาม
- 3 ทำให้ผิวพรรณผุดผ่อง เปล่งปลั่ง
- 4 ส่งเสริมความแข็งแรงของอวัยวะเพศ
- 5 บำรุงกล้ามเนื้อและกระดูกให้แข็งแรง

บริษัท สหเวชภัณฑ์

1455 ถนนเจริญกรุง บางรัก โทร. 32824 ตั๋วปล. 694

□ เทคนิครัฐประหาร

ต่อจากหน้า ๑๗

ตามที่เห็นระบุไว้ในบทประพันธ์เรื่อง “โรคเด็กแห่งคอมมิวนิสต์” นั้นปรากฏอยู่ในสถานการณ์ของประเทศรัสเซียใน ค.ศ. ๑๙๑๗ ที่จริง แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะยืนยันว่าเป็นแง่ความกลัวระบอบรัฐประหารบอลเชวิค ถ้าหากบุคคลที่แต่งการประณาม ทำให้องค์การสถานการณ์พิเศษ เช่นเดียวกับหลักยุทธศาสตร์ของเลนินแล้ว ภัยคอมมิวนิสต์ก็ควรจะคุกคามประเทศต่าง ๆ ในยุโรปทั้งนั้นที่เป็นอยู่ทุกวันนี้

ว่าความจริง ในการวางหลักยุทธศาสตร์การปฏิวัตินั้น เลนินขาดความสำนึกในความเป็นจริง ขาดความแม่นยำและไม่มีความรู้ในเรื่องจริงอะไร เขาคิดว่าหลักยุทธศาสตร์ การปฏิวัติขึ้นโดยอัตโนมัติเป็นปรัชญามากกว่าเป็นศิลปและวิทยาศาสตร์ นัยนี้เห็นเขาคิดในคามอย่างนายพลเยอรมันชื่อ คาล ฟอน เคลา เซวิช ผู้แต่งตำรา “พิชัยสงคราม” นั้นเอง เพราะปรากฏว่าในบรรดาหนังสือเล่มนี้วางไว้ใกล้หัวนอนเป็นประจำนั้น มีตำรา “พิชัยสงคราม” ที่กล่าวรวมอยู่พร้อมทั้งมีหมายเหตุเขียนด้วยลายมือของเขาแทบทุกไว้เป็นระยะ ๆ ด้วย อันนี้ข้อสังเกตของเลนินที่เขียนไว้ที่ริมกระดาษในหนังสือของคาลฟอน เรื่อง “ศึกกลางเมืองในฝรั่งเศส” นั้นก็ช่วยให้วินัยนักคิดได้ว่า ความคลางแคลงใจที่คร่ำครึก็ เคยมีต่อตัวของเลนินในเชิงยุทธศาสตร์ เป็นเรื่องที่มีเหตุผลอยู่ไม่น้อย ด้วยเหตุผลกลไกในประเทศรัสเซีย จึงได้มีการขอยกหลักยุทธศาสตร์การปฏิวัติ ของเลนินกันอย่างเล็ดลอด และนี่เป็นทางแรกที่เขารู้เรื่องหนักหนาที่เขาได้เป็นอย่างดีนั้นได้ นอกจากที่เขารู้ว่า รัฐบาล

โซเวียตชุดสตาลิน ทำเป็นต้องทำเช่นนั้นเพื่อทำลายชื่อเสียงเกียรติคุณของครุสชเชฟให้ย่อยยับไป ทั้งรัฐบาลยกเอาที่เลินินแสดงไป ในคราวปฏิวัติในเดือนตุลาคม ๑๙๑๗ นั้น ระบือว่าเป็นบทบาทของนักยุทธศาสตร์ ขึ้นเยี่ยมหาใจไม่

ในระบอบการปกครองในเคียวันตุลาคมนั้นเลนินน้อย เลนินแสดงตนเป็นผู้ที่เล็งการณ์ในแง่ดี แต่ก็ไม่เป็นภัยความกระวนกระวายไป ต่อเมื่อได้เห็นครุสชเชฟหลายต่อ ๆ ไป ได้รับเลือกให้เป็นประธานสภาโซเวียตแห่งนคร เปโตรกราด (หรือนครเลนินกราดในปัจจุบัน) ที่ได้รับเลือกเป็นประธานกรรมการปฏิวัติฝ่ายทหาร รวมทั้งเห็นว่าเสียงข้างมากในสภาโซเวียตแห่งกรุงมอสโกอยู่ในท่ามกลางของพวกบอลเชวิคแน่นอนแล้ว เลนินจึงรู้สึกเขาไปในเรื่องเสียงข้างมากของสภาโซเวียตทั้งหลาย แม้กระนั้นก็ยังไม่วายวิตกกังวลถึงเรื่องเสียงข้างมากของที่ประชุมใหญ่ครั้งสองแห่งพรรคาสภาโซเวียต ซึ่งกำหนดกันไว้ว่า จะเรียกประชุมตอนปลายเดือนตุลาคม ค.ศ. ๑๙๑๗ แต่สำหรับครุสชเชฟนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งครุสชเชฟรู้สึกวิตกกังวลอะไรในเรื่องพรรคบอลเชวิคที่ประชุมเสียงข้างมาก ในสภาโซเวียตทั้งหลายไว้ให้ครุสชเชฟไม่ เขากล่าวว่า “ไม่เห็นจำเป็นอะไรที่เราจะต้องได้คุมเสียงข้างมาก เพราะไม่ใช่หน้าที่ของเจ้าเสียงข้างมากที่จะต้องเข้ายึดอำนาจ” และครุสชเชฟก็พูดไม่ผิดในที่สุดเลนินก็เห็นคล้อยตามครุสชเชฟโดยกล่าวว่า “ดู ๆ จะเป็นการบังเอิญที่ เราจะคอยจนกว่าจะได้คุมเสียงข้างมากอย่างเด็ดขาด” เจตนาจริงของเลนินนั้นมุ่งจะยุบประชาชนให้กระว้างกระเวิ้งเพื่อการปกครอง ของรัฐบาลชุดนายเกอเรนสกี ให้ประเทศรัสเซีย

ตกอยู่ใต้อิทธิพลของมวลชนกรรมมาชีพ เหล่า เขาจึงกล่าวว่า “จะต้องให้การให้สัญญาแก่ ประชาชนทั้งประเทศ ให้ลูกธนูขึ้นยึดอำนาจ แล้วคนองก์จะไปปรากฏตัวต่อที่ประชุมใหญ่ สภาโซเวียตทั้งหลาย ยกตัวหน้าพรรคเมนเชวิค ซึ่งคุมเสียงข้างมากในสภาให้ประกาศล้มรัฐบาล ชุดนายเกอเรนสกี แล้วสถาปนาระบอบเผด็จการแห่งชนกรรมมาชีพขึ้นในประเทศรัสเซีย ให้นวามกึกของเลนินเป็นเช่นนั้น เลนินก็ไม่ได้ขู่หรือมีการยึดอำนาจ เขาบอกไว้แต่เพียงคำสัจการปฏิวัติเท่านั้น “ดีมาก” ครุสชเชฟกล่าว “แต่ก่อนอื่นจะต้องเข้ายึดเมือง เช่นที่ดูดยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ต้องโค่นรัฐบาล ในการนี้จำเป็นต้องจัดระเบียบการยึดอำนาจ ต้องจัดและฝึกหน่วยอยู่ใจ ไม่จำเป็นต้องใช้คนมาก ประชาชนช่วยอะไรเราไม่ได้ หน่วยอยู่ใจนั้นเป็นเพียงหน่วยเล็ก ๆ มีคนเพียงเล็กน้อยก็พอ” แต่ทว่าเลนินไม่ประสงค์ใด ๆ ไรว่ากล่าวหาว่า รัฐประหารของพวกบอลเชวิคเป็นการกบฏของชนบางพวกบาง

มีนาคม

ว่าวันฉ่ำฉ่ำในใจ
ล้านน้ำฝนรอบค้อมแต่งผม

ปิโอ ปอมเมด

ปิโอ ปอมเมด... สีสันสดใส... สีสันสดใส... สีสันสดใส...

ปิโอ ปอมเมด... สีสันสดใส... สีสันสดใส... สีสันสดใส...

บริษัท ดันเนลส์เซิง จำกัด

876 ดวงคงใจได้คน ธรรมดา
ผู้แทนจำหน่าย

เข้าใจโครงการของเรา พลังงานยังมี
หาถามว่า เรขมณีนะโครงการนั้นไว้
ทั้งนั้น หรือว่าจะทำการยักยอกนารี!

“มาก” ตรัสหลักคำว่า “แต่”
ที่ว่า เมื่อมวลชนยอมมีโครงการของเรา
แล้ว การที่จะรีบเขยิบการยักยอก
นารีก็จะเป็นของทำเป็นอยู่นั่นเอง เรา
จะต้องคิดเลือกบุคคลทั่วๆไปไว้ เรา
จะหาโรงงานและโรงทหาร คนเหล่านี้
นั้น จะต้องพร้อมทั้งทำเอาโรงทออย่าง
แม่กลองหมกตุ๊ก สิ่งที่เราต้องการ
นั้นคือหน่วยๆ ไร ไม่ใช่มวลกรรมกร
ไม่ใช่คนทั้งปวงรวมทั้งพวก หรือชอบ
หนีเอาตัวรอด”

เล็นินเห็นชอบด้วยว่า “ในขณะ
ทำการยักยอกนารี อย่างสามห้าชีวิตก็
นั้นทั้งคือการยักยอกนารีเป็นศิลปะอย่าง
หนึ่งนั้น เราจะต้องรีบทั้งกับกองบัญชา
การหน่วยยักยอกนารีขึ้น แล้วก็จะรีบ
กำลังออกไป เราต้องส่งหน่วยๆ ไรไว้
ให้ไปคุมรักษาตัว ๆ ให้ออเดอมโรง
ละคร ออกฉันทราวี และเข้าอีก
ซิมมัสหรือยักยอก นารีผู้รู้มนต์และ
นายทหารชั้นผู้ใหญ่ในกองบัญชาการ
ทหาร พร้อมกันนั้นก็จะส่งคนในหน่วย
ยักยอกนารีหมกหนึ่ง ไปรับผู้คนที่
เรียนนายทหาร และทหารกองสับเข้า
แห่งกองพลทหารเสือ ของฝ่ายรัฐบาล
ส่งคนในหน่วยนั้นอย่าให้ฝ่ายศัตรูได้
ลอบเข้าดู โรงละครเมื่อใดเป็นอันขาด
แม้จะต้องส่งคนในหน่วยคนสุดท้าย
ก็ตาม เราจะต้องระดมกรรมกรที่ถือ
อาวุธ เรียบร้อยให้เข้าไว้ในการยุทธ
อันยิ่งใหญ่ พร้อมกันนั้นให้คนของเรา
เข้ายึดทั้งทำการโรงละคร และโรงคั่ว
กลาง ก็ทั้งกองบัญชาการของเรานั้น
ณ ที่ทำการโรงคั่วที่กลางนั้นเอง แล้ว
ก็ทำการปล้นโรงคั่วที่ เชื้อหมกมณีนะ
ข้าราชการยักรบโรงงาน และหน่วย
ต่าง ๆ ของเรา ตลอดจนทั่วๆ ทั่ว
ๆ ทั่วๆ การสู้กันด้วยอาวุธ กำลังที่นั้น
อยู่”

“มาก” ตรัสหลักคำว่า “แต่...”

เล็นินตอบให้ตรัสหลักต่อไป ฟังต่อไป
ก่อน โดยกล่าวว่า “ทั้งหมดนี้ เป็นเพียงการ
อย่างคร่าว ๆ ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะให้ตัว ๆ
วันเราจะให้ชื่อว่าเขียนชื่อตรงต่ออีก มีก
ซิมีน ก็คือเมื่อเรากล่าวการยักยอกนารีเป็นศิลปะ
อย่างหนึ่ง ท่านเองก็ทราบหลักแต่สิ่งเดียว ๆ
ที่กล่าวไว้ว่า ท่านได้ไว้คนไปแห่งการยักยอก
นั้นแล้ว เมื่อเอาหลักเหล่านี้มาเปรียบกับ
หลักการซึ่งอยู่ในประเทศเราละซิ มีข้อ
เหมือนกันประการแรกประการที่สอง (นั่นแหละ
ละซิ) เราจะไม่เอา (นั่นแหละ) ในเวลาหัว ๆ กัน และโดยอา
การการรวบรวมกัน ทั้งจากภายในและภายนอก
ทั้งจากอันที่กรรมกร จากดินแดนที่แสนดี จาก
ทหารดี และจากเมืองอุตสาหกรรมในการรุกที่
อาภัพกำลังของทหารอย่างอื่นทั้งนี้พร้อมกันนั้น
รวมทั้งกำลังของเรานี้ไว้ให้ได้นับจำนวน ๒๐,
๐๐๐ คนให้มาก ๆ เพราะจำนวน ๒๐,๐๐๐ คนนั้น
เป็นกำลังทหารของเรามี และนี่จะรวมทหาร
ซึ่งรัฐบาลพร้อมทั้งจะเอามาไว้ให้ แล้วเอาสิ่ง
สำคัญอย่างหนึ่งมาเพิ่ม คือ กองทัพเรือ กรรม
กรดี และหน่วยทหารรวมเข้าด้วยกัน แล้วส่งให้
บุชช่าอีดีโรสกีที่ โรสชา สตาโรวิชและ
สตาโรวิช ๆ ไรพวกนี้ไว้ให้ไว้แล้วละซิ
ใด ๆ เลือกสรรบุคคลที่ใจดีแต่ดีที่สุดใน
การหน่วยโรม จากทหารกรรมกร และจากหมู่
ทหารอื่น แล้วจัดขึ้นเป็นหน่วยพิเศษให้มีหน้าที่
ยึดครองจุดสำคัญ ๆ ทุกจุด ตลอดจนให้เข้าร่วม
ในการปฏิวัติใด ๆ ไปในแง่การที่ นอกจาก
นั้นให้จัดทหารกรรมกรขึ้นเป็นและกองทัพเรือ
เมื่อ ให้แยกกันขึ้นเข้าตัวนี้ไว้ว่า ๆ ของฝ่าย
ศัตรู อธิกรณของนายทหารที่ดีทำการโรสกีที่
และโรสกีที่พวกอื่น แล้วจะมอบไว้ให้ในแผน
การปฏิวัติที่จะแยกกันอยู่เพราะโดยบรรดา
ความจำเป็นเหล่านี้ ย่อมเป็นสิ่งที่การต่อสู้ที่จะ
ดำเนินไปทั้งสองตอน-ส่วนที่หนึ่ง”

“ทั้งหมดนี้ถูกต้องอย่างนี้” ตรัส
หลักคำว่า “แต่ที่ว่ามุ่งหมายยักยอก
เกินไปในแผนการที่ท่านคิดนั้น มันใหญ่
ไปเหลือเกิน มันเกินยุทธศาสตร์ที่จะ
ต้องใช้บริเวณพื้นที่ กว้างใหญ่ไพศาล
ทั้งนี้ยังใช้คนมากมายมากายกอง มันไม่
ใช่การยักยอกนารีเสียแล้ว ๆ ๆ มันจะ
เป็นสงครามมากกว่า ในการยักยอกนารี
โรสกีที่ ทำเป็นอะไรที่จะต้องใช้
ไปโดยไปยากเกินแสนพันแสน คน
เราเมื่อต้องออกเดินทาง จากทุกที่ไกล
เกินไว้ ก็มันไม่อาจจะเขียนแซหรือ
จะตามหาคนเสียได้ การใช้กำลังคน
ถึง ๒๐,๐๐๐ คน ในการรณรงค์หรือ
เมื่อสงครามสงบ เพื่อให้ยากนารีเข้า
โรงงานหรือเลิกงานจากหมู่บ้านมากเกิน
ความจำเป็น คุณนั้นจะไม่ใช้การยักยอก
นารีกรรมกรเสียแล้ว ในด้านยุทธ
ศาสตร์ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรมี
องคีสถูกรีนลอฟ (พรินซ์) เป็นชื่อเขา

พลเรือเอกในสมัยพระเจ้าซาร์ ได้เป็นจอมทัพ
รัสเซียใน ค.ศ. ๑๘๙๑ ถูกถอดยศแล้ว นักปฏิ
วัติ “คอมมิวนิสต์” ปลดออกจากตำแหน่งไปขึ้น
เสียว่าคนใจจะแคบคู่กับพวกบอลเชวิคที่เมืองกา
เรวโนใน ค.ศ. ๑๙๑๗) ไม่ใช่คนใจแคบ
ระสไนในยุทธวิธีมากกว่า ไปใช้คน
จำนวนเพียงเล็กน้อยในบริเวณพื้นที่
จำกัด ที่มั่วเทก-สังคมนิยมที่เข้ามามี
สำคัญ ต้องทำให้ทราบและแรง วิถีเช่น
นี้ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ยากเย็นอะไร สิ่ง
ที่ค่อนข้างเหมือนที่ทราบนั้นแหละ มีกระ
นั้นไม่ใช่เพราะมันแสดงไว้ในภาวะ
การว่าไม่เหมาะสมอย่างนั้นอย่างนี้ หรือ
เพราะมันวางไว้ในภาวะการที่ถูกต้อง
ไปร่ำรวยมัน ๆ ที่อยู่ที่ทองนั้นแหละเป็น
เพราะเสียมันไม่ลง การยักยอกนารี
จะต้องกระทำ โดยไม่ให้มันเสียอะไร
ทั้งนี้ การให้ใช้หลักยุทธศาสตร์
ท่านต้องอาศัยภาวะการที่เหมาะสมมาก
มายนัก ที่จริงในการยักยอกนารีไม่
เป็นต้องระดมมากมายมาล้อมรอบไว้ทั้ง
สิ้น”

เล็นินจึงกล่าวว่า “ยุทธวิธีของ
ท่านดูมันช่างขบขันจริง มันมีหลัก
เกณฑ์อยู่เพียงข้อเดียว คือ “ต้อง
สำเร็จ” ท่านใช้ใหม่ทีชื่อนะไป
เลียนมากกว่าลอกเรสนัก?” ▲
(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

□ ในสนาม

ต่อจากหน้า ๒๐

เสร็จท่านประธาน (พระยาจินดารักษ์)
และ ท่านเลขาธิการ (นายสวัสดิ์
เลขยานนท์) ก็สิ้นสุดข้อใดไว้ร่วมประ
ชุมที่เมือง เดวี่, ประเทศฝรั่งเศส
ท่านข้าของท่านแม่ไปเลย ยังงั้นเล่า
ถึงได้หัวแค้นท่านแม่หนัก
เมื่อพูดถึงเลขาธิการโอลิมปิกแล้ว ผมก็
อดคิดถึงท่านเลขาธิการสมาคมฟุตบอล แห่ง
ประเทศไทยไม่ได้ เพราะในการส่งนักฟุ
บอลไปแข่งกับอังกฤษ ในงานฉลอง

ไทย-ญี่ปุ่น

ราชสมาคมโอลิมปิกแห่งประเทศไทย (สมาคม วิ
ศุภธรรม) ผู้ชนะยอดเยี่ยม พระยาศรีวิภากรังษี ประ
ธานโอลิมปิกแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม
แล้ว) ไม่มีการเคลื่อนไหวไปมาอยู่จนจบข้าง
นักกีฬาทีมชาติไทยโอลิมปิกด้วย

มวยคู่เด็ดชิลบุรี.

นอกจากมวยต่างประเทศ
เช่นญี่ปุ่น ฟิสิปัสส์ และเกาหลีก็เดิน
ทางมาแข่งกีฬาสมัคร โยคนั้นเข้าไปใน
เมืองหลวงประเทศไทย คือวัดชุมพูน
และราชภัฏ เน้นแล้ว ทางนี้ก็กำลัง
หวั่นคือชิลบุรีก็เห็นเหมือนนักเพราะทาง
เกิดชิลบุรีร่วมมือกับ พ.ศ. ๒๔๖๕ ใน
วรรณ อธิวิภากรังษีแห่งกองปราบปราม
บอกให้คิดก่อน ยามักขึ้นมวยสมัคร
ของญี่ปุ่นมาชกกัน ชิลบุรี คือ โส
“ขวัญใจชาวแดนใต้” เกิดชิลบุรีใน
เกิดแรกถูกแม่ที่รักนั้น นำมาชก
ไม่น้อย เพราะถนัดทั้งมวยทั้งกำประ
เทศไปชกกันทั้งจังหวัด.

ผมเองเมื่อได้พบกับ พ.ศ. ๒๔๖๕
โชวันวรรณ เมื่อคุยกันถึงเรื่องนักชิลบุรี
รักกีฬามวยชิลบุรีชิลบุรีที่ส่งนักมวย
ไปมาพาดกับชิลบุรีที่ชิลบุรี เพื่อเป็น
การทดลองความมวยต่างประเทศ ชกกับ
นักมวยไทยในต่างจังหวัดนั้น พอจะไป
ไหวไหม ถ้าไหวก็เห็นต้องส่งนักมวย
เยี่ยมจากเมืองนอกมาอีก อย่างแน่นอน
และโดยเฉพาะ เรื่องการจำหน่ายบัตร
จะไม่ให้เยื่อออกขายแต่แต่เห็น ๆ โดย
ขาดข้อพิพาทในการเป็นตำรวจอย่างใด
ชาติ ทำอย่างไรที่จะหาทุนชกมวยที่ข้าง
อ้ายเรื่องอภัยก็พอจะคิด เป็นไปเอง
ส่วนเรื่องการขายตั๋วชกมวยก็อาจจะทำได้
เพื่อความสะดวกของผู้ประสงค์ชกมวย
ดีในครั้งนั้น มวยชกกันที่นั่นเหมือนนัก
ที่คิดอย่างนั้น.

เอะครับ วันนั้นคุยกันแต่เพียงเท่านี้ อีก
๗ วันมะจะพบชิลบุรี อีก สวัสดิ์เอะครับ. ▲
“นายเซ็น”

การสัมภาษณ์

ต่อจากหน้า ๓๘

พจน : ผมเห็นว่าควรจะช่วยตามความจำเป็น ทั้งทางทหาร และการเศรษฐกิจเท่าที่พอสามารถช่วยได้และพร้อมที่จะช่วยได้

สนับ : อีกปัญหาหนึ่ง เมื่อโลกใกล้จะหมด หนึ่งสี่พันฟุตเดลิโม ให้ผมเรียนตามบันทึกว่าปัญหาเรื่องเชื้อชาติในอิกูมนได้ไปพบมา เกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำต่าง ท่านคิดว่าชนชาวอเมริกันได้มาแต่ง ในกับชนชาติเอเชียนี้ ทางสหรัฐอเมริกาได้มีความรู้ลึกซึ้งอย่างไรบ้าง?

พจน : ไม่มีความรู้ลึกซึ้งอย่างไรเลย.

สนับ : แต่ปรากฏว่า ได้มีการศึกษาถึงกันอย่างออกหน้าออกตา ทางสหรัฐอเมริกาเช่นปัญหาพวกแอซิค แล็คคุดอยู่ทั่วไปอยู่ทางหนึ่งมี

พจน : จริง, เท่าที่ผมสังเกตระหว่างที่ผมปฏิบัติราชการอยู่ คำว่า ชาวอเมริกัน หรือผิวที่ไม่ใช่สีขาวนั้น เขาหมายความว่าละตินที่ มาจากแอฟริกา คือในกรณีที่อยู่ในประเทศของเขา ซึ่งแต่เดิม ก็เป็นทาสมา แล้วก็มีมาโรอีระบบภาพผสมรุ่นต่อมา แต่ความรู้ก็เพิ่มขึ้น มีอยู่ ทั้ง ๆ มีกฎหมายที่ไม่ให้สิทธิให้เขาไว้เช่นเดียวกับ และไปอยู่ในสถานที่ด้วยกัน และไปขึ้นรถลงรถด้วยโดยไม่แบ่งชั้น เชิง แต่ทั้งที่ที่อยู่สิ่งซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ดี คนที่ไม่เห็นด้วยกับ การกระทำเหล่านี้ก็รู้สึกอับอาย แต่ก็ในทางที่ดีกว่า ในภาคที่มี ชาวผิวขาวเป็นจำนวนมากยังก็อยู่ แต่ไม่หมายความว่าละตินและคน ไทยที่เราพูดได้ไปละสัญญาอยู่เขาเหมือนกันหรือไม่ แต่เท่าที่ผมเห็น นักเรย์นักดี คนไทยไปไหนก็ไปไหน ไม่มีการกีดกัน ถ้าไม่เขียน ชนชาติในใจ ผมรู้สึกว่ามีอีกคนที่ไม่ใช่ผมมาพูดแทนอเมริกันชนผม พูดกับความรู้สึกว่าเป็นเช่นนั้น

ประสัคดี : นักเรียนไทยจะมีกี่คน ที่สนใจไปอเมริกาอย่างสมบูรณ์เรา ไปอะไร ๆ นี่แหละจะมีคนบ่นหรือว่าเข้าพวกบ้างเข้าพวกไปไว้ที่นั่นก็ถอยร่นเข้า ทางไปก็วิ่งอยู่เท่าที่ทนพูดคือ ถิ่นละตินในอเมริกาถึงพวกที่เขามาจากแอฟริกาซึ่ง มาสมัยเมื่อสิบหรือ ๆ ปีมาแล้ว คือไม่ใช่นักเรียนแล้ว แล้วนักเรียนไทยนี่ ดูมัน ขึ้นรถบัสหรือว่าเข้าตามภัตตาคาร ซึ่งผมเองก็เคยประสบมา เราไปเข้าทางก็ถอยร่น ไปได้ เราเองเจ้าทางไว้ คือเข้าไปอะไรก็ขึ้นคือข้างหลังหมด แม้แต่ทางไปโรงละคร ก็รู้สึกว่าจะเข้าอะไรก็เข้า เราอาจจะไปสักการคดีก็ได้ ฉะนั้นก็เป็นเพราะอะไร คำกับเขาจริงเป็นเพราะฉนั้น ๆ

ประสัคดี : ขี้เลื่อยเลวก็หมดลงพอดี และผมเข้าใจว่าท่าน ผู้สัมภาษณ์ได้รับความรู้และคำแนะนำจากผมสมควร ผมในนามของ ท่านผู้สัมภาษณ์ ขอขอบคุณท่าน สำนวน ท่านเอกอัครราชทูตประจำอเมริกา กับคุณสนับ เรื่องนี้รอนอกสมาคมหนึ่งคือ ผมฟังประเทศไทย ก็ไปให้เกียรติและได้ให้โอกาสเรามาไว้ ไว้ฟังความคิดเห็นและข้อสัมภาษณ์ต่าง ๆ ผมขอขอบคุณ คุณ สนับ ด้วยครับ. ▲

ออกอากาศ

ต่อจากหน้า ๒๕

พจน จอม.อ. ของคุณ 'คนฟัง' จนเคยคิดจะขอพูดแต่ความ คัดการแล้ว ผมก็แน่ใจว่าข้อคิดเห็นของคุณ 'คนฟัง' เป็น 'สาธารณสมบัติ' ขึ้นหนึ่งที่มาจากความบริสุทธิ์ใจ แม้ว่า, ระเบียบความเรียงนั้นยาก พหุพิพิ (ยังไม่แน้งถึงพหุพิพิ) เจริญมาซึ่งก็ตาม แม้มันก็เป็นอารมณ์ปรารถนาของบุคคลที่เล็งคิดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์วิทยาทารอากาศ อย่างหวังดีตลอดมาคนหนึ่ง (และตลอดไปไว้ในครอบครัว) เพราะฉะนั้นผมจึงมั่นใจในทางหนึ่งเข้าไปอีกว่า ทางเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบกิจการ 'แพร่เสียง' ของ สถานวิทยาทารอากาศ โดยเฉพาะในรายการ 'สัปดาห์' ซึ่งเป็นรายการ สรรเสริญเนื้อหาภายในประเทศล้วน ๆ แก่ผู้ฟัง ควรจะมีไว้พิจารณาเปรียบเทียบกับตามสมควร. ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาของข่าวทั้งนี้, ถ้อยคำที่เรียบเรียงมา ออกอากาศก็ถูกต้องตาม 'คำจำกัดความ' ทั่วรายการทั้งนี้, ก็ควรจะได้รับ การ ชลส์ อีกครั้งในสิ่งที่มอบหมาย.

เท่าที่เขียน 'ทัชช' ค่อยมีมัน ก็มีใช้ชื่อ 'ประจบประแจง' ท่าน ผู้เขียน จอม.อ. มาถึงผมแต่ประการใดหรือคณ. และทั้งนี้ก็ไม่มุ่งหวัง 'คิดไม่ ชุ่มฉาน' แต่เลิกอีกก็ด้วย เพราะอันที่จริง ทุกๆ คำ ผมก็รับฟังข่าวของ สถานวิทยาทารอากาศเป็นประจำวันอยู่แล้วและรู้สึก 'สอิด' ใครจะเล็ดลอด นัยยะอะไร แต่ทั้งนี้ไม่ลงท้ายขึ้นแบบทวงเงิน ก็เนื่องมาจากเห็นว่าการอสัญ ครัยพลังใจในระบอบพลกรัวย แต่ความความมีอยู่เขียน 'คิด' มา ผมมั่นใจ ไว้ว่า ทางสถานวิทยาทารอากาศสมควรแก่กาลเวลาที่ 'ไว้ตรง' คุยข้าง แล้ว ยิ่งใหญ่ไม่ใช่เพื่อใคร ก็กล่เสียวเพื่อ 'ส่วนรวม' กันล้วนกัน (พระคุณะ)

ตามพิ ทัชช

บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๓๒

ต่างประเทศ.

นำฝั่งหกทีเกาะใต้หัว : คอลัมน์นี้ได้เคยเสนอข่าวที่อเมริกันได้มี ครั้งจากพิพาทกับนิวยอร์ก โดยให้ระเบียบ ปรมาณูอยู่ที่เกาะใต้หัว อันเป็นเหตุให้กันชนาพวกไม่พอใจ แม้จะระดมของของพลทั้งนี้ไปพอให้มีเหลือเกิน มาเมื่อปลายเดือนก่อนเมื่อเกิดเรื่อง นำฝั่งหกทีเกาะใต้หัว โดยนายนิวยอร์กนี้เองซึ่งชาวในคาบสมุทรคาบสมุทร มองดูการขยายอาณาและศาลทหารอเมริกันไปลงด้วยวิธีคิด สิบเอกร เบ็ด เรนอดี้ พันธอหาไป ซึ่งถ้าให้ประชาชนเห็นทีเกาะใต้หัวพวกนี้เคย แก่นกการร้ายทำลายสถานเอกอัครราชทูตอเมริกันและตัวราชชนชาติอเมริกัน ทั่วด้วยถึงกับวิญญูตองประกาศอุกฉกรรจ์ก็ เหตุที่เกิดเป็นโศกนาฏกรรมนี้เอง แก่กรวยวิญญูตองไปลง 'อศ' อยูที่หน้าสถานทูตอเมริกัน พร้อมด้วย แผ่นป้ายด้วยวิธีนี้และถึงถูกที่กล่าวไว้ "เรออดจู่ใจหา ชกคัมคัม พิพาทนี้ไม่ยุติธรรมของศาลทหารอเมริกัน" นอกจากนั้นบรรดาภาคในสภา ผู้แทนราษฎรก็พากันเกิดศาลา ถึงกับอศ. เบ รัฐมนตรีต่างประเทศซึ่ง แล่งให้ทราบว่า : รัฐบาลจีนไม่ใช่อริต่อทางการอเมริกัน ให้เปิดการ พิจารณาใหม่ แต่ทางการทหาร อเมริกันได้สั่งตัว ส.อ. เรนอดี้ กับกรม ครวไปยิงเกาะใต้หัวนี้เสียแล้ว และต่อมาถึงต่อไปยังประเทศสหรัฐ อเมริกา เพราะทำทั้งนี้ในกรณีการเฝ้าการและคืออเมริกันซึ่งทำ

เอ็ดเวิร์ดราซท์กินที่กรุงมิลวaukee ได้ตกใจจนชั่วครั้ง พอลก็ขี้ตาจางอเมริกัน
ทั้งสองตัว ส.อ. เวนอลก็ออกไปเสียจากกรุงมิลวaukee เรื่องจึงระงับลงไว้.

แต่ทางการอเมริกันเห็นว่า การรื้อวางรั้วกั้นที่อเมริกาในนครโทรเปราเวเป็นของค
การที่ผู้จัดสรรที่ดินโดยอ้อมมิวนิคส์ ที่กำลังเผยแผ่วิธีการอเมริกันอยู่ที่ยุโรปนอกโลก
อเมริกาเชื่อว่าไม่มีรัฐการผู้ใหญ่ของชาติตะวันตก เลือกว่าในเวลานี้ แม้แต่หัวรัฐบาลจีนคณะ
ชาติไม่จัดการป้องกันกันกว่า ปรามปรามโดยข่มขู่ และเหตุหนึ่งที่รัฐบาลจีนได้ปลดปล่อย
ราชการ ทหารวามันนครไปเป็นอยู่ผู้จัดการตำรวจโดยถือว่า เป็นความบกพร่องที่ไม่ต้องปะทะเลย
ให้กรวางลูกปืนจนเกินเหตุ และรัฐบาลจีนได้จัดการการขอโทษรัฐบาลอเมริกันตามที่ท่านองการ
พูดแล้ว นอกจากโทรเปราเวแล้วหัวของจอมพลเจียงไคเช็คก็แสดงความเสียใจไปรับประธานาธิบดี
ไอเซนฮาวร์ด้วย.

ข้างฝ่ายจีนแดง เห็นเป็นโอกาสที่ใหม่โรงไฟฟ้าอาเลซ โดยหวัง
ลัทธิพหุองค์และในข้อกังขาให้เขียนยกนาเห็นใจในที่ไต้หวัน และอาทิพวก
ก่อการการทำของชาติที่แอนติอเมริกันก็คอยเห็นตามว่า "นั่นแหละไรกัน
ที่มาขทหารอเมริกัน ขับนับยังเอาเงินไปคืนแดนของจีนนั้น เด็ดขาด
ไม่พอ ข้าอาเลซองค์นาย เหมือนกับยี่สิบห้า หรือเหยียบย่ำมดให้
แหลกลาญ" ข้างหนังสือพิมพ์ต่างๆยิ่งชี้แจงอย่างเสียงของจีนแดงกล่าวว่า
"ศาลทหารอเมริกันที่ทั้ง ขับนับกันไปเป็นแต่พิการการแสดงให้เห็นว่า ขักร
ตามกฎหมาย แต่ที่น่าแปลกที่ทั้งนี้ที่ถูกคนอเมริกันเข้าไปในดินแดนของจีนไปจับ
ศาลทหารอเมริกัน และศาลก็ตัดสินว่าไม่มีความผิดเลยด้วย แสดงให้เห็นว่า
จิตของอเมริกันในดินแดนจีนไม่มีความผิดเลยด้วยเสียแล้ว."

ทางการอเมริกันยังกล่าวต่อไปว่า ผู้คิดโค่นจอมพลเจียงไคเช็ค
เข้าครองตำแหน่งแทนนั้น คงคิดว่าการทำร้ายคนอเมริกันและทำลายทรัพย์สิน
สมบัติอเมริกันซึ่งเป็นประโยชน์ใหญ่ยิ่งของเขา จนถึงอเมริกันขมขื่นยกเลิกการ
ช่วยเหลือเจียงไคเช็คให้ต่อสู้อเมริกันยังยืนยันที่จะไม่ให้จอมพลเจียงไคเช็ค ภัย

ไท-สปีดาห์

ทันแกวกราแทที่แสนยากลำบากของอเมริกันครั้งนี้อยู่ที่เกาะไต้หวัน ส่วน
ยาลัทธิคณะชาตินิยมประกาศว่า จะไม่ยกเลิกสภาพนอกเขตของกองทัพชาวอเมริกัน
กันที่เกาะไต้หวันคือ คงมีสิทธิซึ่งศาลทหารได้ต่อไปตามเดิม เหตุการณ์
แอนติอเมริกันคราวนี้ได้ทำให้ความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างจีนคณะชาตินิยมอเมริกัน
อันอ่อนค้ำและฐานะจอมพลเจียงไคเช็คซึ่งระง่อนแง่น และแน่วแน่ที่หัวของ
จีนแดงจนการไต้หวันตกตกก็ยังมีคงยิ่งขึ้น.

แต่แปลกที่ขัรบพลา โรวโมโก เอ็ดเวิร์ดราซท์ที่ลัทธิป็นี่ ประจักษ์อเมริกันมีความเห็น
ว่า เรื่องที่เกิดขึ้นคืออเมริกันที่เกาะไต้หวัน ญี่ปุ่นและเกาหลีเหนือจีน ไม่ได้อำนาจของสงคราม
ของคอมมิวนิสต์ที่ประกาศไว้ หากแต่ว่า คนอเมริกันละเมิดกฏอัยยิ์โดย ขอรชาติ
เหล่านี้ การที่คนอเมริกันทำความคิดในคือเขาเข้าไปใช้ให้เจ้าของประเทศนั้นสิ่งมาเท่า
ผู้กระทำการเหล่านี้เป็นศาลทหารอเมริกัน แทนที่จะมีศาลประเทศนั้นตามกฎหมาย ข้อที่
ประหลาดใจยิ่งก็คือ โรวโมโกเป็นคนปรามปรามกับทหารอเมริกันโดยเจตนาจึงยอมมิวนิคส์อันนักที่
กล่าวออกมาเช่นนี้ก็เพราะถือเอื้อประโยชน์ของชาตินิยม ขับนับนับนับถืออยู่เหมือนกัน.

ข้างฝ่ายประเทศไทยก็มีการเคลื่อนไหวเหมือนกันที่ส.ส.เทพ โชติ
นุชิต โคไปพูดที่ห้องสภามหาวิทยาลัยการณมเรือนและชักชวนให้ผู้
นิยมสยชาติไว้อาลัยให้แก่คนจีนที่ถูกคนจีนลืออเมริกันยิงตายนั้นด้วย ส.ส.เทพ
กล่าวในตอนสุดท้ายว่า ที่คนถูกหัว สนิสนั้นจีนแดงนั้น เงินชาว(คณะชาติ)
ที่สนิสนั้นเหมือนกัน เขาไว้อาลัยสนิสนั้นเห็นด้วยกับการแอนติอเมริกันมากกว่า
อย่างอื่น นอกจากนั้น กร.อินตัว เอ็ดเวิร์ดราซท์ก็ประกาศประเทศไทยได้แดง
ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เกาะไต้หวัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเรื่องนี้โดยังความ

กำลังฉายวัน

แต่ปีปตอล

ที่ 20 947
ใช้เครื่องทำความเย็นแบบทันสมัย

ภาพยนตร์เพลงระบำ โยกและคลั่ง จังหวะ -
"รีค เนน รอลล์" ลูกบั้งหระ "สเคอร์"

สถิติ ร็อคและ รอลล์

SHAKE, RATTLE AND ROCK!

นำแสดงโดย
ท๊อฟ คอนเนอร์
ลิซ่า เกย์
สแตร์ลิง บิลลีโลว์
เรย์มอนด์ แฮ็คตัน

เชิญท่านมาตัดสินว่าเราแบบโยกและคลั่ง
อะเรน คิลล์หรืออนาจาร ฟัง...แฟลส โดลิโน แก๊งค์สวิงกิ้ง
•โร เฮอร์เนอร์ •โรดเกอร์ •เค็มม่งบลล์ กับตม: หอมมี ฟอร์ดลี.
•แอนนิตา เรย์ •

บาทวิถีชีวิต

เสด็จไนไฟถักกันทั่วไปว่า ชาว ห้วนแดง ทุกแห่งที่รู้จักว่า การที่ศาลทหารอเมริกันปล่อยควิส.อ.เรนอลด์นั้นไม่ยุติธรรม และว่าทางการอเมริกันและกันกำลังทำการตกลงและประครองกันโดยสันติวิธีไมตรี เขาขอรับให้คนจีนในประเทศไทยระงับการโฆษณาชวนเชื่อ ที่กระทำใ้มีการแตกฉว้าวระหว่างกันกับอเมริกาด้วย.

อิทธิฤทธิ์ของระเบิดปรมาณูหรือไฮโดรเจน: ไม่ทราบว่าเป็นความ

หรืออิทธิฤทธิ์ทางของสงครามแน่แท้ นิตินา ครุสเชฟ โฆษกการพรรคโซเวียตคอมมิวนิสต์โกกล่าวถึงอิทธิฤทธิ์ของลูกระเบิดไฮโดรเจนที่รัสเซียคิดขึ้นไว้ว่า มีอำนาจในการทำลายอย่างมหาศาล ถึงไม่กล่าวถึงในดินแดนกว้างขวางไพศาลของรัสเซียเอง ถ้าเอาไปใช้ทั้งกองทัพหรือพลเรือน ก็เกรงว่าประเทศนั้นซึ่งที่ขี้นเขื่อนกั้นกันอยู่เป็นภูเขาเลากาในบริเวณนั้นระพังหลายครั้ง ทำให้บ้านทั้งละแวกนั้นขึ้นถึง๑๐๐ฟุต ซึ่งระทวมกรุงลอนดอนหรือนครนิวยอร์ก พังทุกเหมือนว่าถูกไฮโดรเจนกัน นอกจากนี้รัสเซียยังประกาศออกมาว่า ถ้าเกิดสงครามขึ้นและใช้ระเบิดปรมาณูเป็นอาวุธแล้วไม่มีประเทศใดในโลกจะพ้นเคราะห์กรรมแห่งความหายนะไปได้ ทั้งไม่มีประโยชน์อะไรที่จะร้องขอให้ประเทศผู้ผลิตอาวุธชนิดนี้หยุดยั้งเสียเลย ในเมื่ออิทธิฤทธิ์ทั้งนี้ไม่หยุดแล้วละสนธิใช้ซึ่งผู้ทำลายชาติอื่น ๆ ได้ง่ายก็เลย ถ้าระเบิดอาวุธหรือลูกอาวุธปรมาณูหนึ่งวิ่ง ๆ ก็ยังมีเครื่องประกันรั่วอย่างเข้มแข็งมั่นคง ไม่ใช่เพียงรั่วรั่วกันกับภัยพิบัติทางอากาศเท่านั้น.

ข้างฝ่ายเซอร์ วิลเลียม เบนเน็ เอกศกักระเบิดปรมาณูของอังกฤษกล่าวว่า ระเบิดไฮโดรเจนที่เขาคิดขึ้นไว้จะปฏิวัติวงการของอังกฤษโดยคงงบประมาณได้มากมาย และเอาเงินไปลงทุนในทางส่งเสริมการปรมาณูต่อไป เพราะอังกฤษจะหยุดการผลิตระเบิดปรมาณูไม่ได้ หรือขอให้เลิกใช้ในทางสงคราม หากว่าอังกฤษจะมีระเบิดปรมาณู จำนวนและอำนาจเพียงพอไม่น้อยกว่าชาติอื่นๆ จึงจะมีเสียงพูดถึงการลดอาวุธไว้ ปรากฏว่าการทดลองระเบิดไฮโดรเจนครั้งที่ ๒ ของอังกฤษที่เกาะคริสต์มาสมหาสมุทรแปซิฟิกเมื่อวันที่ ๓๑ พ.ค. ได้ยี่ผลให้เกิดทุกสิ่งทุกอย่างอย่างมหาดล ปรมาณูว่าพิษสงของการระเบิดมีความรุนแรงเท่ากันกับระเบิด ๕ ล้านตัน เห็นพอจะคุยได้ว่าก็เทียบมกกับอเมริกันเสีย หรือดีกว่าเสียแล้ว.

พูดถึงระเบิดปรมาณู คนหนึ่งจะไม่ลืมครั้นครั้งกรมกลศึกที่ญี่ปุ่น เพราะเขาได้ครอบครองแล้วก็ตามกับไปทิ้งลงที่เมืองฮิโรชิมาเมืองสงครามโลกครั้งที่ ๒ ซึ่งปลิดชีวิตไปนับพันคนแล้วเป็นผล "ของอันศักดิ์" เท่านั้น บัดนี้จุดจ.เขาได้ทิ้งระเบิดอย่างมหาดล จะไม่ทำให้ญี่ปุ่นคิดคำนึงอย่างใดได้ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีอังกฤษ ว่าจะกำหนดลดจำนวนการว่ากันอีก ๆ เช่นส่งทูตไปขอรับใช้ทั้งการระงับการทดลองและห้ามองที่นิวเคลียร์ที่จะทำในเอเชียให้ช่วยกันสนทนากการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ และเมื่อวัน ๆ นี้ ลัทธิมิทรมลงไปถึงประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์ของสหรัฐการทดลองระเบิดปรมาณูที่ทุ่งนาวดาเคียว.

อย่างไรก็ตามมันขึ้นที่ความแน่นอนแล้ว มหาอำนาจทั้ง ๓ ชาติคืออังกฤษ อเมริกา รัสเซีย จะไม่หยุดยั้งการผลิตหรือเพิ่มพูนทุกวิถีของระเบิดปรมาณู ทั้งสามทั่วโลกที่พิชิตไปได้นั้นเปรียบกับดาบ ซึ่งที่สุกอาเป็นผลยังมีการสงครามให้เหมือนกัน เพราะแต่ละชาติก็กลัวอำนาจที่ระลางทำลายซึ่งกันและกัน ดังนั้นการเจรจาลดอาวุธจำเป็นเป็นพันธมิตรไปยาก

เลือกสินใจเงิน

ต่อจากหน้า ๑๘

"ก๊วยเซ่นแผลฟ. ผมนึกอะไรไปต่อกากามาใหม่. แต่ใช้แบบคนรัก. มันสู้รักก็เอาแบบคนรัก. กลียกของของมีมา พอเอาหัวออกไปก็ ผมนึกอยู่เรื่องไอเซ่น. อัยการหาข้อพิพาทกัน."

"ไอเซ่นเขาขังใจ, เปรม?"
"พี่ว่าควรจะทำอย่างไรด้วยไอเซ่น. ถ้าความลับไว้หมดแล้วมันคือไอเซ่นเอง. ผมเน่ใจว่ามันระคองของผลของเวลา."
ก๊วยเซ่นก็ยกมือประคองคางแล้วกัฟฟว่า.

"มันมีทางเดียว."
เปรมมองกาตึงส่วที่เบิกก่อนเขา แล้วกาของกันมายอกเขาว่าเขาคควรจะทำอย่างไร กับก๊วยเซ่น. เปรมนั่งอยู่ประคองหน้าจิงถามว่า.
"พี่ไม่เห็นทางอื่นหรือ?"
"ไม่เห็น" เสียงของก๊วยเซ่น

ซาก.
"หลายศพแล้วฟ."
"ช่วยไม่ได้. มันเป็นเรื่องของการมีอีกตัว."
เปรมนั่ง. ก๊วยเซ่นที่ท่าเขาลังเลจึงพูดไป.
"เออกลัวอะไรหรือ?"
"เปล่า"
"เออควรคิดเสีย, ถ้าฉัน"
"ผมจะด้วยใจ. คุณมันพูดพล่าม. มันไม่เมือง."
ถ้าเออคิดจะตามฉันก็ไม่ยาก. ไอเซ่นพักอยู่ โรงแรมงอว. ณโรงแรมมันก็สะดวก."

"พี่เอาอย่างนั้นหรือ?"
"เอาอย่างนั้น"
ปากตึงของก๊วยเซ่นมีอำนาจมากที่จะให้กำลังไปแก่เขา. เปรมจึงไปร่างแล้วกลับไปที่โรงแรมของไอเซ่นอีกสองวัน. ชื่ออยู่ห่างออกไปเพียง ๕-๖ ไมล์. สมมุติขอมันปลดปล่อยก็คิดกันโรงแรมต่าง ๆ เพื่อเป็นอุปสรรคต่อสืบการเคลื่อนไหวของตำรวจ และของพวก

เข้ากันเอง. เปรมพอไม่ได้ใจแรมของไอเซ่นก็และรู้จักห้องแบบนั้น. เขาคงไปทิ้งของนั้นที่ที่ออกนอก. แต่เขาพบประตูห้องใส่กุญแจจึงต้องมาข้างล่าง แล้วกลับมานั่งดู สมมุติคนนั้นจะขอมันปลด. เขามานานบนบนขอมันจะระแวงบอกว่า "อย่าไปพบมันเลย. มันกำลังหาข้อ. มันไปจิงในกรมที่ไม่รู้หรือหาข้อมัน. แต่ดีไปหมดทุกวันนี้ไป"
"แล้วเคียวมีข้อที่ไหนล่ะ?" เปรมถาม.
"บาร์และนั่น"

ลูกทุ่งตามหาคนคิดจะตามไป เพื่อค้นหาข้อไป แต่เมื่อหาตัวในกรมเป็นไอเซ่นเงินเพียง ๑๐๐ ดอลลาร์เท่านั้น เขาจึงเปลี่ยนความคิดเป็นจับไปรออยู่ที่นั่นและจับมัน ซึ่งมีเขาอยู่ด้วย. พอจะจับแล้ว ไอเซ่น เปรมออกจูงมือเล็ก. ซึ่งเป็นเวลาที่ก๊วยเซ่นหาสำหรับเขาพบ แต่เขาพบแล้วไม่กลับมา เขา รู้สึกทรมานแทนไปไม่ได้ เพราะผลของการเป็นพาหนะเมื่อเขาคิดจะกลับไปยังเขาจากกันตาม เขาซึ่งตัวเล็กหลายครั้งหลายหน แต่ก็ไม่กล้า เพราะกลัวว่าเขาจะโดนประหารชีวิต. แต่กลัวว่านายบนจะกลับมามีอีกประการหนึ่ง นั่นที่เขาว่าไว้เป็นแผนง่าย ๆ เขาจะต้องหาทางเข้าไปในห้องของนายบน แล้วจึงจัดการกับนายบนเสียในห้องชุดที่นายบนนอน มันอาจจะเป็นแผนของคนที่ฉลาดมากไปสักหน่อยก็ใช่ แต่เปรมเชื่อว่าในการป้องกันตัวที่เขาจะระมัดระวังก็ได้เสมอ.

เขาจึงรออยู่ต่อไปด้วยความอดทน แต่ในที่สุดเขาก็ได้ชัยชนะแล้ว มีเสียงที่ก๊วยเซ่นในโคม. เปรมระลอกตึงหลายครั้งแล้วเมื่อได้ยินเสียงที่เข้าเช่นนี้ แต่ความใจที่เขาคิดขึ้นคือการพอ. นายบนเดินไปเข้าในมากรับไป ทิ้งไปห้อง แล้วที่โรงคุมเข็นเข้าไป

เตี๊สโตทอน

ยอริโกะยามาถะนักเขียนคน

• สำหรับนายแพทย์ที่อ่อนด้อยมาก
• บิดาคุณแม่ลูกในภาวะปกติ
• พี่สาว, เลื่อนยศ, ดิฉันแต่ง
• ฝึกฝนเขียน
• บิดาแม่และพี่สาว
• เมื่อก่อนผมป่วย
• อายุ ๕๐ ปีแล้ว ตั้งแต่อายุ ๓๐ ปี
• ๑๙๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒๕-๒๖-๒๗-๒๘-๒๙-๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔-๓๕-๓๖-๓๗-๓๘-๓๙-๔๐-๔๑-๔๒-๔๓-๔๔-๔๕-๔๖-๔๗-๔๘-๔๙-๕๐-๕๑-๕๒-๕๓-๕๔-๕๕-๕๖-๕๗-๕๘-๕๙-๖๐-๖๑-๖๒-๖๓-๖๔-๖๕-๖๖-๖๗-๖๘-๖๙-๗๐-๗๑-๗๒-๗๓-๗๔-๗๕-๗๖-๗๗-๗๘-๗๙-๘๐-๘๑-๘๒-๘๓-๘๔-๘๕-๘๖-๘๗-๘๘-๘๙-๙๐-๙๑-๙๒-๙๓-๙๔-๙๕-๙๖-๙๗-๙๘-๙๙-๐๐-๐๑-๐๒-๐๓-๐๔-๐๕-๐๖-๐๗-๐๘-๐๙-๑๐-๑๑-๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖-๑๗-๑๘-๑๙-๒๐-๒๑-๒๒-๒๓-๒๔-๒

ประมวญอยู่เสียๆ ที่ข้างประตูตึกสูง เขาเชื่อว่า นายแบบคงจะออกมาอีกวันหนึ่ง เพื่อไปทักทายจริงใจจาก, ประมาทหน้าเขาที่ออกมา, นายแบบ ก็นั่งถ่มน้ำลายใส่อย่างบ้าคลั่งพร้อมด้วยคำแช่งสาป พากันไล่เขาออกไปอย่างหนัก ซึ่งอยู่ทางพื้นสุดของห้องโถง ปกติที่ประตูห้องเปิดทิ้งไว้ อย่างนั้น... เพราะบริเวณโถงกว้างมีเข้าไปในห้องนี้ทันที. นายแบบเปิดใจฟังว่าสิ่งที่ทำไปไม่ถูกต้องกับเหตุการณ์ มันประมาทไปเสียแล้ว โศกนาฏกรรมที่โหดร้ายยิ่ง เขาจึงมาเข้าในใจตัวเอง ขาดมันไปซะหน่อย รอดอยู่โถงก็จะเปิดให้ต่อไป เมื่อนายแบบกลับเข้าห้อง.

๑๕ นาทีผ่านไป ในที่สุดเจ้าของทีวีก็กลับมาน นายแบบหยิบทีวีมาหิ้วสองสามที ก็โยนผ้าเช็ดตัวโยนทิ้ง เพราะได้ใช้เช็ดมาเรียบร้อยแล้วในห้องน้ำ. เขาถูกหิ้วตัวด้วยทีวีทั้งตัว ข้างขวามืออยู่. เขามัวเปลี่ยนทางเองเพราะคงอยากดู สมัยอยู่ในยุคผ้าขาวม้า ซึ่งมิได้เคยเห็น. สมัยนายปลดออกจึงมีความเจริญขึ้นอยู่เอง มาจากเสียไป เพราะแรมที่เขานั่งนอนอยู่ ในคอหลายคัน. นายแบบเดินไปเค้นมาอยู่ ครู่หนึ่ง ครั้นแล้วก็โผล่ประตูออกไปเรียก เกือบจะว่า ไรมันเข้ามาหา เขาพูดว่า

"โอ๊ย, โอ๊ยฮะ, คุณขอโทษด้วยโว้ย เ็งไปทักทีวี มาได้ถูกทีวีทั้งนี้ เอ้า, คำว่าเดินสองขา. เร็วๆหน่อยนะ!"

เก็กใช้เงื้อมมือไปข้างล่าง. นายแบบทั้งตัวไรมันลงโยนทีเดียว. เปรมสะอื้นทั้งนี้ เพราะกลัวว่าเตียงจะพังลงมา. เวลาผ่านไปก็เกิดอาการง่วงนอน เปรมได้ขึ้นเตียงนอนคนเดียว. เขาใจเต้น. คิดถึงโศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้น เพื่อผจญโศกนาฏกรรมที่ครั้งหนึ่งเคยเกิดขึ้นที่เกาะกลางนอกหมอกควัน ก็มิได้คิดคนเดียวเข้ามาที่ประตู เปรมจึงรีบหกล้มเข้าในอีก.

หญิงสาวอายุราวสี่สิบกว่าเค้นเข้ามานในห้อง. นายแบบล้มคว่ำหน้าเข้างอกลงไปห้อง. แล้วยืนไปโผล่เสียด้วย. "ขี้นมาบอกให้คนเร็วๆหน่อย เมื่อยเพราะโศกนาฏกรรมแล้ว." เขาพูดประโยคสุดท้าย.

เวลาผ่านไปอย่างช้าๆ สำหรับ

เปรมซึ่งนอนขดอยู่ใต้เตียง ด้วยความอดทนอย่างที่ไม่เคยได้ประสบมาเลยใน

ชั่วชีวิตหนึ่ง. เขาคิดว่าอยู่หลายครั้งแล้วเขา

ควรจะคลานออกมา แล้วก็กระวนกระวาย

แขนเสื้อบนเตียงเลยที่เดียว แต่ก็ยัง

ตกว้างไกลเกินที่นอนอยู่จะเป็นพยาน

ให้จึงได้สะกดใจรออยู่ เวลาผ่านไปอีก

เปรมเหนื่อยจนทนไม่ไหว เขาก็ค่อย

เหยียดขาออกไป แต่เพราะเขานอนมากจน

ไม่เหน็ด จึงกระพริบตาถี่ๆจนในหนึ่ง

ชั่วครู่หนึ่งก็ลืมตาขึ้นแล้วตั้งใจในความ

สลัด เพราะพอลืมแล้วมันอดรู้กลิ้งออก

ไปตามพื้นจนถึงกลางห้องจึงหยุด.

นายแบบหยุดเคลื่อนไหวแล้วยืน

ฟัง. เขาเห็นว่าขวามือข้างขวาจากเตียง

แล้วก็มองดู. เปรมนอนนิ่งไม่กระตุก

คิก. ครู่หนึ่งนายแบบก็ร้องออกมาว่า

"ใคร?"

เปรมแน่ใจว่าสายตาของนาย

คงจะจับตาคำความผิดซึ่งอาจเห็นว่าง

เขาตาๆก็ได้. เขาเห็นว่านายแบบ

อาจเฝ้าระวังก่อน และเขาจะเสีย

เปรียบเพราะต้องขดอยู่ใต้เตียง จึง

รีบถอยออกจากปลายเตียงทันที.

นายแบบรีบลุกขึ้น แล้วหันไปคลำ

หาบันไดหมอนบน แต่หาไปเปล่าแล้ว

เปรมประกาศแข็งตัวออกมา เขาเพิ่งมี

บาดเจ็บ เขาก็ไปเข้าโครสรุ่น

เอกราชปลดปล่อยสุดแรง.....▲

(โปรดอ่านต่อไปในบทหน้า)

□ เปรตส์คอนเฟอเรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๔

เขาไปถึงห้องประชุมการประชุม ๑๒.๑๐ เป็นการประชุมฉุกเฉินครั้งใหญ่ที่ประชุมกันอยู่ เขาจำๆ ๑ กรมทหารเป็นเมืองขึ้นอยู่ ๑ ส่วนหนึ่งใน พ.อ. เรืองฤทธิ์ รามภัก และ พ.ท. ธนง ธรรมวิรัตน์ นักรบชาวเขาเข้าไปมากในกรมทหารราบ ส่วนที่นายพระ เจ้าแห่งที่ทหารจากอินทรีไว้รับของ นายทหารภาค สบ. ไรซ์ ซึ่ง เป็นเพื่อนของพลตรี ธนวิรัตน์ น้อยในใต้เหนือทหารใหญ่ ได้ความว่า เดินทางมาที่ถนนบางพระประชุมกันที่เข้าใน พ.ท. พลตรี โสภณ ธรรมวิรัตน์ และ พ.ท. พันธ์ ชัยนักรบ ๑๒ ฝ่ายพลทหารออกมาต้อนรับ และให้ไป

รับเอกสารทางด้านนี้. นายทหารอินทรี มีรถแฟ้มแบบสองชั้น น้อย นายทหารอินทรี ๑๒ กอง กลัวยก

เมื่อรับประชุมกันแล้ว เวลา ๑๒.๐๐ จบ พลตรีอินทรีประชุมพลเล็กประชุมที่ใกล้ๆ ขบวนหรือรถบรรทุกที่เข้ามาลงหน้าไปก่อน ไปลง ร. ๑๒ กรมทหารราบที่ ๑๒ ที่นั่น พลโท สุวัชร จรุงศรี นักรบชาวเขาอินทรีที่ออกมาต้อนรับ และให้ จันทน์ที่ออกมาต้อนรับเป็นอันดี.

ที่โรงเรียนนี้ในเด็กสองชั้นอยู่

เลยสามแยกพระพุทธบาท ไปฟุ้ง

ประมาณ ๑ กม. หน้าอาคารถนน

พลโทอินทรี มีสนามใหญ่ มีรถกระบะ

ชาวซอง. ร.๑. เมื่อเห็นรถสี่ล้อไปก็ขับ

คู่ๆ ก็มีรถเล็กไปรถกระบะที่พาออกไป

ลงที่สนามหญ้าโรงเรียน และขบวน

ทหารภาค สบ. ก็ทยอยกันมา

จอมพล ๒. พลุส่งความ มารถ

บนที่คนใหม่ และขึ้นไปยังนาย จอม

พลตรีที่ มาที่ห้อง.

เวลา ๑๔.๒๐. ขบวนทหารของ

กรมพล ๑๒. เริ่มเคลื่อนจากบ้านพระ

ขบวนหน้าเป็นขบวนลาดตระเวน และ

ข่าว ประภคณด้วยรถ ๑๐ คัน กิน

เวลา ๑๑ นาที รถทุกคันพรางด้วย

กิ่งไม้พรางกัน วงกิ่งระหว่างกันเพราะ

เป็นเวลากลางวัน ขบวนที่สองเป็นกอง

ร้อยเครื่องยิงหนัก และกองร้อยช่าง

ขบวนกินเวลา ๑ นาที พรางด้วยกิ่ง

ไม้พรางกัน ขบวนที่สามเป็นกองร้อยรถ

ถึง กินเวลา ๒ นาที.

การเคลื่อนย้ายขบวนที่สี่ เคลื่อน

ต่อมา เป็นรถปืนกลทหารกองพล ๑

รักษาพระองค์ ขบวนยาว ๑๑ นาที

ขบวนที่ ๕ เป็นขบวนหน่วยเสนารักษ์

และหน่วยรักษา กินเวลา ๑๗ นาที

ส่วนขบวนภาค มีเครื่องยิง

แคด บินคัมหมัดขบวนทหารกองพล ๑

เซอร์ การบินคัมหมัด กระบะกัก

บินถึง นักรบชาวเขา ขุด ดูก

ขณะ มีเครื่องบินขับคัมหมัด (มาจาก

กองเมือง) มารถกวาด ๔ เครื่อง เครื่อง

บินแคด เขาโจมตีด้วยปืนใหญ่

ไทย-สปีด

มาแทนที่คนจากเด็กก้นหอย

ขบวนทหารที่ ๖ เป็นกองทหาร

ปืนใหญ่หนักกินเวลา ๑๗ นาที ขบวน

ที่ ๗ สุดท้ายเป็นกองพันทหารราบที่ ๓

กินเวลา ๑๑ นาที แต่ละคันขบวน มี

รถวิทยุติดคอยเครื่องขึ้นนำขบวน รถ

ขึ้นหน้าขบวนประสานจากพันคน กย

ทางอากาศ เรียกชื่อ เอ.โอ.ซี. กอง

ผสมที่ ๓๐๑ นี้ แพร่ขบวนขึ้นรูปเปิด

ความเร็ว ๒๐ ไมล์ต่อชั่วโมง ขบวน

ยาว ๔.๕ กิโลเมตร.

ใกล้กระขบวนเวลา ๑๒.๐๐ น.

เจ้าหน้าที่พลอากาศ ออกแถวอาหาร

สนามกีฬา มีกิ่งไม้และธงสี สว่าง

มีขบวนยิงสองแถว เน้นปืนสั้นทอด

แถม กุ้งขูดแข็งทอด หน้าไม้ฝรั่ง

ถ้ากระโดดอาหารไทยมีข้าวแกงเนื้อสระ

หมื่น และกวางคัสหมู และกาแฟ

กลัวยก.

ผืนผองอก จกัในใญ่แก่งคเวร

พากัจกัผองอกผอง
ผองผอง พากัจกัผองอกผอง
และผองผองผองผองผอง

เอ็นแอล HENNOI

เป็นกลุ่มที่ช่วยคุณได้ทุกอย่าง
จึงทำให้คุณผองอกผอง
ผองผองผองผองผองผอง
ผองผองผองผองผองผอง
ผองผองผองผองผองผอง
ผองผองผองผองผองผอง
ผองผองผองผองผองผอง

ผองผอง ผองผอง ผองผอง
และผองผอง

ผองผองผองผอง ผองผองผอง

ผองผองผองผอง ผองผองผอง

ผองผองผองผอง ผองผองผอง

ผองผองผองผอง ผองผองผอง

ผองผองผองผอง ผองผองผอง

ผองผองผองผอง ผองผองผอง

ผองผองผองผอง ผองผองผอง

ยุควิเศษชัยบุรี

จอมพลสมุหฯ ชุมชิต ไม่ได้รับ

ประทานอาหารร่วมกับพระพล โดย
ขุนเดิมยศโยคบุรีไปกิน ที่กรมทหารพล
บุรี จากนั้น พ.อ. เริงฤทธิ์ ฐานาม และ
พ.ท. ดอนม ถนงรักยัสติว พาทหนึ่งสี่
พันห้า ไปเที่ยวจังหวัดชลบุรีตามคำขอ
ร้อง

เราลงมาถึงกองพันพรหม ที่บ้านปากหวาย
๓ พันนี้มีการส่งกำลังทางอากาศ เพิ่มเต็มให้
หน่วยทหารอากาศพิเศษ เราไปใช้พื้นที่บริเวณ
แห่งใหม่จากบริเวณที่ ข้างกองพันพรหม ๓
ถาวรจนจัดเก็บเป็นปรมาณ เรา ๑๕ ๒๐ น.
เริ่มการติดต่อหน่วย เร.โอ.๕ ภาคพื้นดินกับ
เครื่องบิน พวงเวียนขาวไม่มียอมพล ๒ และ
จอมพลสมุหฯ ขอดำเนินการติดต่อ (ออกกระ
จอบเสียงที่ส่งมาอย่างหนัก) เครื่องบินอเมริกัน
บินถึงใกล้ต่อหน่วยส่งอาหาร ผ่นบนเครื่องบิน
ลงมายัง ที่ที่ไม่ปลอดภัย (แต่ไม่มี) นายทหาร
สื่อสารไว้ที่หน้าโรงไปบอกพลประจำสนามว่า ให้
ปล่อยเครื่องบิน ก่อนเครื่องบินเข้ากระสุน (เครื่องบิน
โหม) ทหารวิ่งออกตามบอว่า เครื่องบินไป
ยิงเข้าทางหัวที่ ที่ปืนไว้ นายทหารติดต่อ
ไปถึงเครื่องบิน พุดอยู่อย่างไม่มี ภัยเมฆ
โหมบดลงมากว่า "หลี่ เซย์ สะโล" พวกคน
ที่เห็นก็วิ่งระกันหนี

เครื่องบินที่พลพรหม ๑-เครื่องบินเล็กที่ทิ้ง
ส่งมาลงบนพื้นดินเวลา ๑๐ นาฬิกา แล้วเล็กก็
ขึ้นเหินสูงขึ้นมาเหนือหัว ข้างกองพันที่ขอตัวไป
รับประทาน เพราะอ้อมกันแล้ว และได้เห็นภาพ
เด็กหญิงซีฟี่โอดร้องไห้จ้าจึงให้อินให้ตามบรร
ดา เข้าใจว่าคนเล็กก็กลัวให้กินข้าวพันคน
รูกระ มีข้าวพันกว่าคนกินขึ้นมาก ทหาร
ต้องร้องไห้เกือบไปจากเหตุที่เห็น จากนั้น
เราก็เห็นทหารอเมริกัน

วันที่ ๑๑ พ.ค. วันนั้นเราค้นพบ

กันหน้ากรมพระยาสัมพันธ์ กองที่ ๔
ผู้พันหนึ่งพันอีก ๒ คน เราแบ่งกัน ให้มา
รับเด็ก ๓ คน ไปส่งกรมพระยาสัม
พันธ์ พยหนึ่งสี่พันอีก ๒ คน รวม
เป็น ๕ คน กับผู้พันกรมพระยาสัม
พันธ์ คุณศิริ สิริพงษ์ อีก ๑ คน กับ
พ.ท. สนธิ พวหนึ่งสี่พันพมไม่

ใครไป ๒ กองพลพวกเราหลายคนจึงนอน
หลับกันไป ๒ วันแล้วไปรับน้ำหวานแ
น้ำแข็งกระทรวงกลาโหม แล้วออก
เดินทาง ๒ พวกถ่าบาพยานควมโหร
อีก ๓ คน กับ พ.อ. เริงฤทธิ์ ฐานาม ที่
สนามเข้าแล้วออกเดินทางที่ อา
ภาคเขื่อนเขื่อนคามเคย แต่ผมได้เสด
เคอร์แล้วค่อยยังชั่ว ทุกคนนอกจาก
สม พ.อ. เริงฤทธิ์ พ.ท. สนธิแล้ว
นอนหลับหลับอย่างสบาย ไม่มีใคร
เกราะ

ถึงสระบุรี ๕.๐๐ น. พ.อ. เริงฤทธิ์
และ พ.ท. สนธิก็ในวันรุ่งขึ้นโยกกันมา
โซ่รวม เข้าพักอยู่ยังชั่ว แล้วเดินทางต่อไป
โดยด่วน เราพักที่เดินทางไปโคกกระ
เทียมโดยไม่มีรถพญี่ ๕ มาของพม
ไม่มีไปรับค่ายพลไปจน เข้าไปภายใน
ผ่านสนามขึ้นกองพันปืนใหญ่เขาพระงาม
ทางซ้ายมือและเข้าค่ายหน้าข้างซอกแห่ง
ต่อจากนั้น รวดราเล่นอยู่ๆได้ไปเป็น

ยรทาง ๕ ก.ม. ถนนโยกดินแถมฝุ่นฟุ้ง
เมื่อมาประมาณ ๕ ก.ม. เจ้าหน้าที่จะ
ให้ดูปืนใหญ่ชุดปืนในป่า แล้วขึ้น
ครก (มอตัว) เราลงถ่าบาพยาน ๒ คน
ขึ้นครก พ.อ. เริงฤทธิ์ ขึ้นแล้ว ขึ้น
ใหญ่ ขึ้นครกเหล่านี้ รยขึ้นเข้าหยา
เขานางพระจันทร์น้อย โดยยังข้าม
ภูเขาฟูลอน (ที่เรามัก) ไป แล้ววิ่ง
ขึ้นเขาสูง ทันทีเข้าไปทางหน้าออก มี
หน้าผาสูง เราทำทางอ้อมขึ้นไปหน้า
ผา ขึ้นบนหน้าผาสูงๆเราภูเขาขึ้นถึง
๒ ชั้น ทำเป็นกันทุย ขึ้นล่างบนยทหาร
ผู้ใหญ่ ๒ คน ทหาร ขึ้นบนหลังสี่พันพ
และนายทหารขึ้นนายพัน ๒ ซึ่งเขา
เป็นที่สูงใหญ่ รอดัง และกระซิบ

หน้าภูเขาฟูลอน เป็นทุ่งราบไป
ประมาณ ๕ ก.ม. คือเขานางพระจันทร์
น้อย หรือเข้าหยาในใจคือนั้น ข้าง
ซ้ายมือเป็นภูเขาเขานางพระจันทร์ ขวา

มือเป็นภูเขา ฟูลอง

เราถูกพบด้วยตัวจริงจันแนบที่พลคนดำ
เอ็ดคนไปต่อ และนายอยู่ด้วยตัวจริงจัน
เรา ขึ้นล่างมาด้วยตัวจริงจัน และ ขึ้น กับ
นายทหารผู้ใหญ่ ที่เราเห็น เราทำที่บน
ไว้ตรงหน้ากับแนวภูเขาสูงวิ่งไปไกลหรือไกล
และเราคิดจะวิ่งบนแนวภูเขา เพื่อขึ้นยอดเขา

ก่อนการเสด เจ้าหน้าที่ย่อยกลอาหาร
มาแจก มีข้าวต้ม และ เนื้อ ๒ ๓ ชิ้น เนื้อ
กับทอด ก้อน เนื้อ ข้าว และ และ มัคคุ
กล้วยหอม กาแฟ เป็นอาหารที่เราชอบ

เวลา ๑๑.๓๐ ครบ ๒ ชั่วโมงเปิดดินเขาฟูล
โหมกระเป๋าคืนขึ้น แล้วเราขึ้นบนเขาเพื่อ
แต่ตกไปทันที เครื่องกระจากเสียงบอก
ว่าเป็นการยิงเข้าตามด้วยปืนใหญ่ และเป็น
รวดเร็วจากเชิงเขาฟูลอง จากนั้นก็โดนเสียงปืน
ยิงทุบที่บนใหม่ แต่ทว่าถูกยิงรวดเร็วจากเชิง
เขาตกที่บนมาอยู่ๆ จึงไปยืนที่เขามอบเป็นจุด
แล้ววาง ๒ ขึ้นบนที่ตลิ่งสูงๆ โดยกระเป๋าคือ
ข้าศึกคนพม ๕ คนไว้รวมตัวที่เชิงเขาฟูลอง ที่
ระเบิดดัง ๆ จดคุชชีลือจากภูเขาเพราะไปหลบหนี
เพราะอดคิดต่อปืนใหญ่ไปเลย ผมเอง คอคุช
หุบระเบิด พอมันพุ่งเข้าที่ใกล้กับ
พลพรหมคนแรกเข้าไว้กระทำให้หัวไอ้อี๋ หัว
ได้สติ ไม่รู้จะไปไหน การขึ้นขึ้นกระเป๋าคือ
ไปอยู่กระถาง และปืนใหญ่ติดต่อกัน ๑๕ นาที
จากนั้นปืนใหญ่ ปืนกระ หลังเขาฟูลองมี
ยิงติดต่อกันกับปืนใหญ่อีก ๑๕ นาที เครื่องบิน
อเมริกัน ๑ ลำ ขึ้นบินมาตามเขาพระจันทร์
น้อยอีก โดยที่ระเบิดเสียง ระเบิดอีกต่อ อัง
จรวดถูกยิงบนยอดคุชชี โดยปืนที่กระถาง
ไปให้ระงับกัน เพราะตัวปืนไปกระจะไปใน
ภูเขาเข้า จากนั้นก็ทิ้งระเบิดจากปืนไปบน
นาคีเจ้าที่ติดกันบนเขาริม รอดังเสียงปืนไปกับ
กัน เลื่อนขึ้นไปอยู่ ปืนกลหนักกระถาง
ภาคนี้ แต่อยู่ปืนไปบนที่บนที่โดนระเบิด
เป็นข้าศึกตกตก ทั้งข้างหน้าขวามือ รอดัง
ยิงกระชกไล่ข้าศึกเข้าไปเป็นใหญ่ จึงถูกเข้าไป
เป็นต้นข้าศึก

จากนั้นเครื่องบินแวนนอมของ

อเมริกา ๓ เครื่อง ขึ้นมายังโหลรูป
ร่างเหมือนเครื่องบินกระถาง ที่เราทำ
เสียงปากกากระถางกระถาง เล่นโระ
กระถางคำในท้องเรือนสมัยหมวกฟาง
นั้นแหละ บินมาทำเสียง "โซนิคคุม"
คือทำเสียงระเบิดถ่านกาทาฟ้า โดย
ไม่มีเสียงขึ้นใหญ่ แต่เห็นก็กลัวว่า

ขอมยัสติ ๑๐ เท่า บินมาแสดงพม
ควรแล้วก็กลบไป ส่วนโหลนัว
และนาคี แสดงการขึ้นฉากแสดงแถม
ท้ายเป็นขึ้นหน้าไปรวมแถม โหลน
แถมว่า "ต้นกระแสดงการฝึกเคอร์
ลิงค์ของกองผสมที่ ๓๑ ของเราเสร็จ
แล้ว หัวข้างพมที่ใหม่ เราจะมี
สมญาว่า เลิศคำ แห่งสมรภูมิขอ
ยแต่เพียงนี้

เราเดินทางกลับก่อนใคร ๆ
หมด และจะเที่ยวพระพุทธรูป
แล้วไปกินอาหาร เนื้อสันเอ็งที่
ตลาดสระบุรี แล้วกลับกรุงเทพฯ

บรรพท ลิงพันธ์

รูปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๔

ไป เพราะความเป็นผู้มี ใจรักการ
บุญสุนทานเอง พอดตกตอนค้าขาย
ข้าศึก ขอกเมีย ว่าเราไป ซื้อปลาไปแถม
ของงานด้วย เมื่อก่อนไม่ซื้อของแก่พระ
การไป

โดยที่ความกลัวในคุกสัน แต่
คุกสันไม่ช่วยเขาเสียเลย ออกไปหาซื้อ
ปลามาช่วยงาน คุกสันไปขายเสียก่อน
เรื่องของเมียก็มาด้วยกันไปขาย โดย
ไม่ทันจะได้ซื้อปลาน้ำ นายนายออก
จากบ้าน ไปเจอเขาของชวยเขาสี
ก่อน จึงจะถึงที่ขายปลา นั่นคือไปเจอ
เขาที่เหล่าเจ้าชายนายสนธิกันด้วย
เล่นกันกริ้วว่า ดองเสียสัณฑ์ของจะ
คน ปล่อยลาอย่าเพิ่งซื้อมันเลย จึงนั่ง
คิดทะเลาะเสียยัวัวัว เกือบ ๒ ชั่วโมง
เจ้าบ้านไป กันยัวัวัวพดทั้ง ๒ หนักอยู่

เมื่อออกจากวงเหล้าแล้ว นาย
ข้าศึกได้มีความล้มเลือนเลยว่าจะซื้อ
ปลาไปทำบุญ ก็ไปหาซื้อมาโคกนัก
พวงใหญ่แล้วก็ถลกข้าน แต่มาร
เราวรมสุริย ถัดขวามา จึงถูกพี่เสีย
ยัยยืนไปนั่งหัวเข่าเป็นต้นสี่ตัวอยู่กลาง
ทางไม่มี โอกาส ได้ขยันไป ทำบุญ
เลย

การคายของนายนาย เกตุทอง
ผู้ไม่ใคร่ทราบเลยว่าเป็นเพราะอะไร
ไว้โรหอนเป็นผู้ฆ่า แงงเขาได้ลวง

ยังมีหนังสือ
พันเอก
พันเอก
โดย บวรณ ธีระศิลป์
(๐๗๖๖ ๖๖๖)
วันที่ ๒๔ มิ.ย. ๖๖

พิมพ์โดย

ม.ล.ก.ก.

นายบวรณ ธีระศิลป์

วันที่ ๖๖

โดยความกลัวไม่ว่าจะทำบุญ ก็ยัง
ไม่ได้ทำ เพราะแรงกุศลก็ยังไม่เกิด
ช่วยให้ได้บุญ จึงปรารถนา จึงไม่
ทราบว่าเพราะเหตุใดจึงไม่โล่ง
กุศลสุขสบาย หรือจะเป็นเพราะว่า นาย
ชายดีใจทำบุญ แต่มาทำมาชาก
บุญก็ลดน้อยไปเสีย จึงมีเงินเป็นไปเช่น
นั้น เรื่องนั้นก็ควรเป็นตัวอย่างหนึ่ง
เหมือนกับสัตว์คนโล่งสุราขาด จะ
จำไว้ว่า สะเงาะ สะเงาะ ออกจากบ้าน
คำคั้นนรวิญญูและแพ้วคัว

แพ้ว

จากชีวิตของ

จนมาถึงยุคนี้แล้ว ก็ควรระบ

การซ่อมของเก่าที่ทำการจะหมก
สนิทไปเสีย แต่ที่ไหนก็อยู่กัน
เชื่อว่าตำรวจซ่อมตำรวจขึ้นมาอย่างไม่
คิดไม่ฝัน โดยสภาพที่แล้วก็ไม่น่าจะมี
เรื่องเล่าว่าเช่นนี้เกิดขึ้นได้เลย เพราะ
ใครๆก็ยอมรู้กันว่า ตำรวจกองปราบ
ปราบสามชุกแล้ว แล้วก็เป็นตำรวจ
ชั้นยอดทั้งนั้น ผู้ใดเข้ามาอยู่ในกอง
ปราบปราบนี้ ก็เป็นผู้ชนะคงมีคุณ
สมบัติพิเศษ เพราะเป็นตำรวจกองที่
ทำน "มนุษย์เหล็กแห่งเอเชีย" ให้
ความศรัทธาแก่ศรัทธาหนา เป็นหน่วย
กำลังที่แข็งแกร่ง เห็นกองตำรวจ
ใหญ่ที่มีอยู่ในประเทศไทย ฉะนั้นการ
คัดเลือกคนที่จะเข้ามาอยู่ประจำในกอง
ปราบปราบนั้นก็ต้องคัดเลือกไว้ว่าต้องเอา
คนดีจริงๆ มาไว้ก่อน เพื่อคงไว้ซึ่งประ
สิทธิภาพในด้านการใช้กำลัง เพื่อ
ปราบปราบ หรือรักษาลัทธิของใคร
คนหนึ่ง ถึงกระนั้นแต่ในหมู่ของบุคคล
ส่วนมาก ก็ยังมีคนเลวเป็นเป็น
และทำอยู่เสมอ ไม่ว่าในวงการใดๆ ก็
ตาม กองปราบปราบตำรวจสามชุก
ก็เช่นกันไว้ว่าว่ามีตำรวจที่ไปเสียทุก
คนก็หาไม่ อย่างน้อยก็ต้องมีตำรวจที่
เลวเป็นอยู่ มีดังนี้แล้วเหตุการณ์เลว

ร้ายถึงขั้น ตำรวจซ่อมตำรวจด้วยกัน
เองก็กระทำความผิดกันได้

นับประสาอะไรตำรวจด้วยกัน

เองยังมีระบอบการซ่อมเกิดขึ้นได้ ประ
ชาชนเห็นคนเขาเร่ร่อนใครใน
เมื่อตำรวจซ่อมตำรวจบนสถานที่
มีเกียรติ และเกียรติยศด้วยกำลัง
สมควรภาพเช่นนี้แล้ว ก็ประชาชนเล่า
หากว่าถูกขโมยทรัพย์สิน หักเข้า
เป็นผู้ต้องหาของสถานที่นั้นเข้า อะไร
จะเกิดขึ้นแก่เขา หากเขาไม่มีผู้
คามความปรารถนา ของใจในเครื่อง
แยกผู้ให้หนึ่งเข้า

เรื่องนั้นว่าด้วยความผิดของ

แก๊งตำรวจตำรวจเอกอยู่ หากไม่
จำกัดให้เสียสละแล้วไซ้ ความผิด
อาจของประชาชนที่มีอยู่ ตำรวจกอง
ปราบปราบ ก็ยังมีคนเลวและถอย
ห่างออกไปทุกที่ เรื่องก็เช่นเมื่อ
ร.ท.อ. ไพฑูรย์ บุตรศรีวงศ์ ได้ถือ
อำนาจในการเป็นอธิบดีบัญชา ใช้
ให้ สิบตำรวจเอก ชัย คงสบายไปเก็บ
เศษกระดาษที่ตกตอน อยู่หน้ากอง
ปราบ สิบตำรวจเอกสุโขทัยเป็น
เวรในวันนั้น เห็นว่าการใช้เช่นนี้
เอง ไม่อยู่ในฐานะที่จะต้องไปเก็บเศษ
กระดาษนั้น จึงมาพบล ตำรวจเพื่อ
จะให้ไปเก็บแทนตน แต่ทำไมตน
เห็นผู้ใดอำนาจและยศเหล็กว่า จึง
เกิดการต่อสู้กันและแย่งกันขึ้น ที่
สุท.ร.ท.อ. ไพฑูรย์ จึงไปเรียกร้อยโท
สมโภชน์ โยกุล นายร้อยเวรมาให้
จัดการต่อสู้กันที่หน้า ร.ท.อ. โยกุล
ถือปืนไปปรากฏ หลังจากนั้นก็มีการ
ซ่อม สิบตำรวจเอกสุโขทัย เกิดขึ้น
ได้ตั้งชื่อว่า ส.ท.อ.สุโขทัยกำลังผู้
บัญชา และพร้อมทั้งนำสุราอาละวาด
ซึ่งชื่อนี้ว่า ฟังตามเสียงพวกคำ
ว่าด้วยกัน แล้วมันกลายเป็นข้อหา
สู้ว่าของเขามาเสียอีก

แต่ว่าใครจะผิดใครจะถูก ใน
เรื่องที่เกิดขึ้นนั้น ข้าพเจ้ายังไม่

กล่าวถึง ขอให้เป็นเรื่องของกาลเวลา
ตัดสินดีกว่า อีกอย่างหนึ่งเขาก็ได้
คณะกรรมการขึ้นสืบสวนแล้ว ฉะนั้น
ปัญหานี้จึงต้องใช้เวลาอีกต่อไป ทุก
สิ่งระเบียบวินัย ว่ากับข้อบังคับของกรม
ตำรวจ ข้าพเจ้าจึงยังไม่เคยพบเลย
ข้อบังคับของกรมตำรวจนี้ให้อำนา
การซ่อม หรือการใช้กำลังจากโดย
พลการได้ หากว่าผู้ใดจับกุมผู้
ของตนไม่มีข้อจำกัดคำสั่งและยังโดย
เหตุการณเช่นนี้ด้วยแล้ว ในข้อบังคับ
ไม่ใช่ว่าโดย พลการแล้ว ส.ท.อ.
สุโขทัยก็ตั้งกันไปตามระเบียบ
วินัย หรือว่าระเบียบวินัยให้ซ่อมได้
ข้าพเจ้าก็จะขอรับทราบไว้ด้วยความ
รู้กันว่า ตำรวจเมืองไทยให้อำนา
การซ่อมใครต่อใครได้

ทราบว่าเรื่องตาม พล.ท.อ. แล้ว
ศรีบานนท์ ผู้ที่ใครๆว่า "เป็นมนุษย์
เหล็กแห่งเอเชีย" ได้มีคำสั่งให้
ส่วนเรื่องนั้นเป็นการทวนแล้ว เพื่อชัก
ความผิดของ และการเสื่อมเสีย
เสียงของกองปราบสามชุก พร้อมทั้ง
ให้นายตำรวจทั้งสอง ผู้เป็นตำรวจใน
งานเอกราชนี้ ซึ่งแจ้งไปก่อนด้วยนั้น
ข้าพเจ้าอยากทราบว่า ใครหนอที่จะ
กล้าสั่งแฉความผิดของตำรวจ
หนอจะไม่จำใจทำด้วย ขบวนการที่
ฟังการขึ้น เพราะยังให้นายตำรวจ
ทั้งสองสั่งแฉเท่าไร ความผิดของ
ตำรวจเอกสุโขทัยมาขึ้นทุกที่ และนำ
หนักแห่งการขึ้นแฉนั้นแล้ว สิบตำรวจ
เอกหรือ จะคิดว่า นายร้อยคำ
ว่าเอก มันปากอู่นาทำนายพล
มนุษย์เหล็กแห่งเอเชีย

เอาละ สมมุติว่านายตำรวจทั้ง
สองจะก็เป็นผู้ผิดในกรณีนี้ ข้าพ
เจ้าเป็นนายตำรวจทั้งสองก็ไม่เห็นจะ
หุหรือคิดออกใครอะไรหากทางการ
จะปล่อยออก หรือให้พิจารณาเสีย
เกี่ยวกับใคร ๆ ก็รู้กันหมดทั่วว่า นาย
ตำรวจที่หลุดออกจากการมาแล้ว ก็ยัง
มีการมีอยู่กันมากมาย ซึ่งให้ความ
เคารพและคุ้มครอง กรมนี้ปกครอง

ประมวลการแผ่นดินตนเอง ข้าพ
เจ้าเห็นว่าตำรวจหลายคดีหลายนาย
แล้วก็มีควาผิดหรือถูกให้ออกจาก
รวมมานอนกินเงินเดือน และรับ
การอยู่ในกรมนี้แล้วไปหมด แล้ว
ยังจะต้องไปวัดหรือวัดอะไรในเมื่อ
คนถูกออกจากการตำรวจ ก็ไม่
เงินจะรักเสียกว่า ที่ตนได้รับราชการ
ตำรวจเสียอีก ขงประมวลของกรม
ก็รู้ๆกันอยู่แล้วใครเป็นผู้ให้ และ
ถึงกรมประมวลไว้เพื่อใคร

ชีวิต

□ ผ่่านวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๔

คนบ้าง เขาพากันยื่นเสียกับพวก
เขาไม่ยอมไปอยู่เพชรบูรณ์ เพราะ
คนน้อยแท้ และเขื่อนสูงมาก
ไป เรื่องเป็นเช่นนี้

ฉะนั้นในสมมติในความกรณ
ของคุณและพวก คงให้ความเป็น
ธรรมแก่เพชรบูรณ์บ้าง ตามความ
เป็นจริง ไม่มากก็น้อย และขอให้
และพวกจึงคิดว่าเมืองเพชรบูรณ์นั้น ก็
เป็นเลือกอันหนึ่ง ของประเทศไทย
ด้วย !

นันท

๓๒ หนึ่งสี่

□ ไท-สปีดท์

ต่อจากหน้า ๓

ทำให้รู้สึก ว่า ความอดทน วนวนของ
จะไม่หยุดอยู่เพียงแค่นั้น คงจะ
ได้เพิ่มระดับขึ้นไปอีก ซึ่งมัน
แม้ว่าจะขึ้นสูงสุดสักเท่าใด แต่
บ้านเมืองจะวนวนสักเพียงใดก็ตาม
ไท-สปีดท์ ก็ย่อมจะเป็นมิตรข้อ
สลับของท่าน เสมอ.

๔. มี. ๒๕๐๐

นักศึกษาวัยประเท

กว่า ๔,๐๐๐ คน

เริ่มมีการประท้วงไปรษณีย์

จาก ส.ท.บ. ๒๕. ๖๕๕ พระนคร

ให้ทางนี้ - ธีราโต

(เปิดรับงานนี้ให้ที่อยู่ในประเทศและต่างประเทศ)